

ხირილე სკვითოპოლელი

დეკენბერსა : 7:

ცხოვრებამ ნაბარისა მამისა ჩუენისა საბამსი*

უსა თავი: წმიდისა ღა ნაბარისა
შამისა ჩუენისა საბამსი ცხოვრებამ

1. პირველი თავი.
2. ზაბისათეს მისისა და მამულთა.
3. სადა იყოფოდა.
4. ზაშლისათეს.
5. ზითარ იგი შევიდა ლუემლად.
6. ჰესლვად **სერუსალტმდ** და **სასარიონ-წმიდას** ყოფად.
7. შისლვისათეს **სეთუმისა** და ვითარ იგი წარავლინა **ძეოქტისტსა**.
8. იუანლისათეს, რომელი შრომად იხილა მონასტერსა შინა.
9. წარსლვისათეს **სლექსანდრიად**.
10. ჰემდგომად აღსრულებისა **ძეოქტისტსა** დაყუდებისათეს ქუაბსა შინა.
11. უდაბნოსა ზედა წყურილისათეს და **სეთუმის** აღსრულებისა.
12. შონასტრით განსლვისათეს დიდად უდაბნოდ და განსაცდელთათეს.
13. ჰემთხუევისათეს სარკინოზთადასა.
14. **სნთოს** მონაზონისათეს.
15. ჰომლითა სახითა მოვიდა ლავრად, ოდეს **ზინონ** მეფემან სძლო **ჰასილის** და **შარტვრი** მთავარეპისკოპოს იქმნა.
16. ჰცნებისათეს ლავრისა.
17. წყლისა პოენისათეს.
18. სუეტისა ცეცხლისა ხილვისათეს და იმრთით-შცნებულისა ეკლესიისა.
19. სლსრულებისათეს **შარტვრისა** და წინა აღვინმე-უდგეს და იქმნა ზუცეს.
20. **ჰავლტსთეს** და **სომეხთა**.
21. ჰეყენებულისათეს.
22. ოდეს შევიდა **აგაპის** თანა.
23. ოდეს განვიდა **აგაპის** თანა.
24. ჰუალად წარსლვისათეს მის თანავე.
25. სიკუდილისათეს მამა-დედისა მისისა.
26. ირუბლისათეს წინა-ძლუანვისა ძმისა.
27. **ჰასტელისათეს**.

28. შცირისა მონასტრისათეს.
29. წრა შეწყნარებისათეს მუნ უწუერულისა.
30. ჰოფისათეს მთავარმამასახლისობისა.
31. სიკუდილისათეს **სალოსტისა** და ქსენადოქისა შცნებისათეს ქალაქს შინა.
32. **სელასისთეს** და აღშცნებისათეს ეკლესიისა და განგებისათეს **სომეხთადასა**.
33. წინა-აღმდგომთათეს ოდეს წარვიდა **სკუთოპოლისა** და ლომისათეს.
34. ზითარ იგი მონასტერი აღაშცნა მუნ.
35. წარსლვისათეს **ჩიკოპოლისა** და მუნ აღშცნებისათეს მონასტრისა.
36. წინა-აღმდგომთათეს და ვითარ **ჩეა-ლავრად** აღაშცნა.
37. **სპილიონთა** მონასტრისა აღშცნებისათეს.
38. **სქოლარის** მონასტრისა აღშცნებისათეს.
39. **ჰედპირისა** ლავრისა აღშცნებისათეს.
40. **საკობისთეს** და ჰმელისა პისრისა.
41. **საკობისთესვე**, ვითარ-იგი თავი თესი გამოჰსაჭურისა.
42. აღშცნებისათეს **ხანოჰს** მონასტრისა.
43. ჰრისტტს მიერ განსუენებისათეს **სნთიმტსა**.
44. **სფროდისტსთეს**.
45. **სერონტისთეს** მედაბელისა.
46. **ომამასთეს**, ძისა მისისა.
47. **სანსნავლისათეს** **საბაჰს** მიერ, თუალთა შეკრძალვისათეს.
48. წყიროჰსა მისთეს მწარისა.
49. ზომისა მისთეს მკელობელისა და **ჰლაგიანოს ასურისა**.
50. სლსლვისათეს აბბა **საბაჰსა** **ჰოსტანტინეპოლისა**.
51. პირველისა შემთხუევისათეს აბბა **საბაჰსა** მეფისა **სნასტასისა** და მუნ უბრძანა დაზამთრებად.
52. შეორედ სიტყვსათეს **სლია** მთავარეპისკოპოსისათეს **სერუსალტმელისა**.
53. **სელიანასთეს** და **სნასტასიასთეს**.
54. სიბოროტისათეს **შარინტსისა**.
55. ზიარებისათეს **შამაჰსა** ეკლესიას.

* მამათა ცხოვრებანი (ბრიტანეთის მუზეუმის ქართული ხელნაწერი XI საუკუნისა), ტექსტი გამოსაცემად მოამზადა ვახტანგ იმნაიშვილმა, თბ., 1975. გვ. 54-125.

56. ღანსხმისათეს **ჟლაბიანოსისა** და **ღლიაჲსა** და დიდებისათეს **სებერჴსა** და დადგინებისათეს **სოჴანესა** და შესუშისათეს საპყრობილედ და რაჲ-იგი ქმნა **სტეფანე-წმიდისა** სამარტვრესა.
57. **წნასტასი** მეფისა წიგნი **ჴეოდოსისი** და **საბაჲსი**.
58. ჴიმშილისათეს, ჴკონომოსისა შეინრებისათეს და იმრთისა საკვრელებისა საქმისა.
59. ჴაწსვისათეს ძუძუთა საცხუვართაჲსა და სძისა არა გამოსღვისა.
60. სიკუდილისათეს **ღლია** მთავარებისკოპოსისა და **წნასტასი** მეფისა.
61. ჴარსლვისათეს **სკუთოპოლისა**.
62. ჴედაკაცისათეს, რომელსა აქუნდა დინებაჲ სისხლისაჲ დაუცხრომელად.
63. ღანკურნებისათეს ქალისა.
64. მთავარებისკოპოსისათეს, ვითარ-იგი **საბაჲს** პურად ჴნადა.
65. სიყვარულისათეს ურთიერთას **ჴეოდოსისა** და **საბაჲსა**.
66. ჴემისათეს **სპილჴონისა**.
67. ჴოცვისათეს აბბა **საბაჲსა** წემისა მოცემისათეს.
68. სიკუდილისათეს **სოჴანე** მთავარებისკოპოსისა და **სუსტინიანოსის** მეფობისათეს და დისათეს მთავარებისკოპოსისა.
69. საჭურისისათეს და **სელიანაჲს** სიკუდილისა.
70. სიკუდილისათეს აბბა **ჴეოდოსისა** და აბბა **საბაჲს** **ჴოსტანტინეპოლისა** აღსლვისა **სამარიტათეს**.
71. ჴესლვისათეს წინაშე მეფისა და დედოფლისა.
72. ჴუთისა სათხოვარისათეს, რომელი ითხუვა.
73. ჴითარ-იგი მეფემან ხუთივე იგი თხუვაჲ აღუსრულა.

ურთუხეულ არს იმერთი და ჴამაჲ ოფლისა ჩუენისა სესუ ჴრისტჴსი, რომელმან თქუენი გულსმოდგინებაჲ აღადგინა სრულიად და მე ღირს მეო, არალირსი, აღწერად იმრთისმოყუართა წმიდათა მათ მამათა წინა-აღსრულებულთა, **სეთემისტეს** და **საბაჲსეს**, ჴოგად ყოფისა. ჴამეთუ მე საწყალობელსა სიმრავლითა მოწყალებისა მისისაჲთა ნაწუეთი სიტყუათა მათთაჲ დამწუთა აღებითა პირისა ჩემისაჲთა, რაჲთა ვილუნიდე ბრძანებისაებრ, ვითარცა-იგი **ანოლიფორე**. ᴂსე რაჲ მესმა მე ნეტარისა მამისა

74. ᴂღსრულებისათეს წინანარმეტყუელებისა აბბა **საბაჲსისა** იმრთისა მიერ და აღშჴნებისათეს ლავრისა **სერემიანისა**.
75. ჴარსლვისათეს აბბა **საბაჲსა** **სკუთოპოლისა**.
76. ᴂოსლვისათეს **სკუთოპოლისით** და აღსრულებისა.
77. ჴამთა მისთათეს.
78. ᴂადლისათეს იმრთისა, რომელი მოსცა მას სულთა და ჴორცთა.
79. ორთა მათ ძმათათეს ქუეყანისა-მოქმედთა.
80. **სკუთოპოლელთა** დედათათეს.
81. ᴂქლემისათეს **სარაკინოსელისა**.
82. ჴრმისა მისთეს, რომელ დაიქოლა.
83. ჴემდგომად სიკუდილისა ნეტარისა **საბაჲსა** **ჩონოს** და მისთანათა წვალებაჲ განცხადეს და მრავალთა ავნებენ და **სელეტეს** მიერ უკუნცემულისა მისთეს ოქროსა.
84. **სელასისთეს**, ოდეს მამასახლისობაჲ დაიპყრა და **ოროგინელნი** განასხნა და ვითარ დასცნა უხილავობითა **სეონტიელნი**.
85. ჴითარსახედ იქმნა **ოროგინელთა** ჴედაკრებაჲ იგი.
86. ჴამეთუ კრებულისა მისგან წარვიდეს და კუალად უკმოქცეს, და ბრძოლაჲ იგი რომელ იქმნა.
87. ᴂღსრულებაჲ **სელასისი** და უშჴულოჲსა **სეორგის** დადგომაჲ.
88. ღანძებისათეს **სეორგისა** და **ჴასიანოსის** დადგომისა და სიკუდილისა მისისათეს.
89. ᴂადგომისათეს კონონისა და დამდაბლებისათეს **ოროგინელთაჲსა**.
90. ᴂბბა **ჴონონის** **ჴოსტანტინეპოლისა** აღსლვისათეს და მეხუთისა კრებისა ყოფისათეს და **ოროგინელთა** გამოსხმისათეს **ჩეა-ლავრით** და მართლმადიდებელთა დაპყრობისათეს.

ჩუენისა **სეთემისტეს** მცირჴ წურაჲ და შეუძლებელი მისისა დიდებისა გამოთქუმაჲ და უადრე შე-ვერ-უძლე, არამედ მეოთხემოცესა წელსა აღსრულებასა მისსა და იმრთისა მისლვასა. ᴂა ესეცა, რაოდენი აღწერე მცირედ და შრომით, ვითარცა უფსკრულისაგან სიმრავლითა ჴამთაჲთა, ეგრე შევკრიბენ საქმენი და სიტყუანი მისნი, რაჲთა შემდგომად ჴამთა ამათ მისნი იგი სწავლანი სარგებელ ეყენენ სულთა ჩუენთა. ᴂნ ესერა სრულიად მოვიწიე ჴამსა ამას ამისთეს, და რაჲთა მცირედ წურაჲ ვთქუათ, ნეტარისა მამისა ჩუენისა **საბაჲსი** აღვწერე, ვიზრუნე,

დავშუერ გულსმოდგინედ ქეშმარიტაგან და ღირსთა მამათა თანა-მყოფთა და თანა-მოლუ-ანეთა მისთა.

თა ანცა, ძმანო, მივემსგავსებოდით მის-სა მას მოლუანებასა, რაჲთა წარგუემართნენ იმრთისა მიმართ სლვანი ჩუენნი. **1** **2** **3** **4** **5** **6** **7** **8** **9** **10** **11** **12** **13** **14** **15** **16** **17** **18** **19** **20** **21** **22** **23** **24** **25** **26** **27** **28** **29** **30** **31** **32** **33** **34** **35** **36** **37** **38** **39** **40** **41** **42** **43** **44** **45** **46** **47** **48** **49** **50** **51** **52** **53** **54** **55** **56** **57** **58** **59** **60** **61** **62** **63** **64** **65** **66** **67** **68** **69** **70** **71** **72** **73** **74** **75** **76** **77** **78** **79** **80** **81** **82** **83** **84** **85** **86** **87** **88** **89** **90** **91** **92** **93** **94** **95** **96** **97** **98** **99** **100** **101** **102** **103** **104** **105** **106** **107** **108** **109** **110** **111** **112** **113** **114** **115** **116** **117** **118** **119** **120** **121** **122** **123** **124** **125** **126** **127** **128** **129** **130** **131** **132** **133** **134** **135** **136** **137** **138** **139** **140** **141** **142** **143** **144** **145** **146** **147** **148** **149** **150** **151** **152** **153** **154** **155** **156** **157** **158** **159** **160** **161** **162** **163** **164** **165** **166** **167** **168** **169** **170** **171** **172** **173** **174** **175** **176** **177** **178** **179** **180** **181** **182** **183** **184** **185** **186** **187** **188** **189** **190** **191** **192** **193** **194** **195** **196** **197** **198** **199** **200** **201** **202** **203** **204** **205** **206** **207** **208** **209** **210** **211** **212** **213** **214** **215** **216** **217** **218** **219** **220** **221** **222** **223** **224** **225** **226** **227** **228** **229** **230** **231** **232** **233** **234** **235** **236** **237** **238** **239** **240** **241** **242** **243** **244** **245** **246** **247** **248** **249** **250** **251** **252** **253** **254** **255** **256** **257** **258** **259** **260** **261** **262** **263** **264** **265** **266** **267** **268** **269** **270** **271** **272** **273** **274** **275** **276** **277** **278** **279** **280** **281** **282** **283** **284** **285** **286** **287** **288** **289** **290** **291** **292** **293** **294** **295** **296** **297** **298** **299** **300** **301** **302** **303** **304** **305** **306** **307** **308** **309** **310** **311** **312** **313** **314** **315** **316** **317** **318** **319** **320** **321** **322** **323** **324** **325** **326** **327** **328** **329** **330** **331** **332** **333** **334** **335** **336** **337** **338** **339** **340** **341** **342** **343** **344** **345** **346** **347** **348** **349** **350** **351** **352** **353** **354** **355** **356** **357** **358** **359** **360** **361** **362** **363** **364** **365** **366** **367** **368** **369** **370** **371** **372** **373** **374** **375** **376** **377** **378** **379** **380** **381** **382** **383** **384** **385** **386** **387** **388** **389** **390** **391** **392** **393** **394** **395** **396** **397** **398** **399** **400** **401** **402** **403** **404** **405** **406** **407** **408** **409** **410** **411** **412** **413** **414** **415** **416** **417** **418** **419** **420** **421** **422** **423** **424** **425** **426** **427** **428** **429** **430** **431** **432** **433** **434** **435** **436** **437** **438** **439** **440** **441** **442** **443** **444** **445** **446** **447** **448** **449** **450** **451** **452** **453** **454** **455** **456** **457** **458** **459** **460** **461** **462** **463** **464** **465** **466** **467** **468** **469** **470** **471** **472** **473** **474** **475** **476** **477** **478** **479** **480** **481** **482** **483** **484** **485** **486** **487** **488** **489** **490** **491** **492** **493** **494** **495** **496** **497** **498** **499** **500** **501** **502** **503** **504** **505** **506** **507** **508** **509** **510** **511** **512** **513** **514** **515** **516** **517** **518** **519** **520** **521** **522** **523** **524** **525** **526** **527** **528** **529** **530** **531** **532** **533** **534** **535** **536** **537** **538** **539** **540** **541** **542** **543** **544** **545** **546** **547** **548** **549** **550** **551** **552** **553** **554** **555** **556** **557** **558** **559** **560** **561** **562** **563** **564** **565** **566** **567** **568** **569** **570** **571** **572** **573** **574** **575** **576** **577** **578** **579** **580** **581** **582** **583** **584** **585** **586** **587** **588** **589** **590** **591** **592** **593** **594** **595** **596** **597** **598** **599** **600** **601** **602** **603** **604** **605** **606** **607** **608** **609** **610** **611** **612** **613** **614** **615** **616** **617** **618** **619** **620** **621** **622** **623** **624** **625** **626** **627** **628** **629** **630** **631** **632** **633** **634** **635** **636** **637** **638** **639** **640** **641** **642** **643** **644** **645** **646** **647** **648** **649** **650** **651** **652** **653** **654** **655** **656** **657** **658** **659** **660** **661** **662** **663** **664** **665** **666** **667** **668** **669** **670** **671** **672** **673** **674** **675** **676** **677** **678** **679** **680** **681** **682** **683** **684** **685** **686** **687** **688** **689** **690** **691** **692** **693** **694** **695** **696** **697** **698** **699** **700** **701** **702** **703** **704** **705** **706** **707** **708** **709** **710** **711** **712** **713** **714** **715** **716** **717** **718** **719** **720** **721** **722** **723** **724** **725** **726** **727** **728** **729** **730** **731** **732** **733** **734** **735** **736** **737** **738** **739** **740** **741** **742** **743** **744** **745** **746** **747** **748** **749** **750** **751** **752** **753** **754** **755** **756** **757** **758** **759** **760** **761** **762** **763** **764** **765** **766** **767** **768** **769** **770** **771** **772** **773** **774** **775** **776** **777** **778** **779** **780** **781** **782** **783** **784** **785** **786** **787** **788** **789** **790** **791** **792** **793** **794** **795** **796** **797** **798** **799** **800** **801** **802** **803** **804** **805** **806** **807** **808** **809** **810** **811** **812** **813** **814** **815** **816** **817** **818** **819** **820** **821** **822** **823** **824** **825** **826** **827** **828** **829** **830** **831** **832** **833** **834** **835** **836** **837** **838** **839** **840** **841** **842** **843** **844** **845** **846** **847** **848** **849** **850** **851** **852** **853** **854** **855** **856** **857** **858** **859** **860** **861** **862** **863** **864** **865** **866** **867** **868** **869** **870** **871** **872** **873** **874** **875** **876** **877** **878** **879** **880** **881** **882** **883** **884** **885** **886** **887** **888** **889** **890** **891** **892** **893** **894** **895** **896** **897** **898** **899** **900** **901** **902** **903** **904** **905** **906** **907** **908** **909** **910** **911** **912** **913** **914** **915** **916** **917** **918** **919** **920** **921** **922** **923** **924** **925** **926** **927** **928** **929** **930** **931** **932** **933** **934** **935** **936** **937** **938** **939** **940** **941** **942** **943** **944** **945** **946** **947** **948** **949** **950** **951** **952** **953** **954** **955** **956** **957** **958** **959** **960** **961** **962** **963** **964** **965** **966** **967** **968** **969** **970** **971** **972** **973** **974** **975** **976** **977** **978** **979** **980** **981** **982** **983** **984** **985** **986** **987** **988** **989** **990** **991** **992** **993** **994** **995** **996** **997** **998** **999** **1000**

თა ანცა, ძმანო, მივემსგავსებოდით მის-სა მას მოლუანებასა, რაჲთა წარგუემართნენ იმრთისა მიმართ სლვანი ჩუენნი. **1** **2** **3** **4** **5** **6** **7** **8** **9** **10** **11** **12** **13** **14** **15** **16** **17** **18** **19** **20** **21** **22** **23** **24** **25** **26** **27** **28** **29** **30** **31** **32** **33** **34** **35** **36** **37** **38** **39** **40** **41** **42** **43** **44** **45** **46** **47** **48** **49** **50** **51** **52** **53** **54** **55** **56** **57** **58** **59** **60** **61** **62** **63** **64** **65** **66** **67** **68** **69** **70** **71** **72** **73** **74** **75** **76** **77** **78** **79** **80** **81** **82** **83** **84** **85** **86** **87** **88** **89** **90** **91** **92** **93** **94** **95** **96** **97** **98** **99** **100** **101** **102** **103** **104** **105** **106** **107** **108** **109** **110** **111** **112** **113** **114** **115** **116** **117** **118** **119** **120** **121** **122** **123** **124** **125** **126** **127** **128** **129** **130** **131** **132** **133** **134** **135** **136** **137** **138** **139** **140** **141** **142** **143** **144** **145** **146** **147** **148** **149** **150** **151** **152** **153** **154** **155** **156** **157** **158** **159** **160** **161** **162** **163** **164** **165** **166** **167** **168** **169** **170** **171** **172** **173** **174** **175** **176** **177** **178** **179** **180** **181** **182** **183** **184** **185** **186** **187** **188** **189** **190** **191** **192** **193** **194** **195** **196** **197** **198** **199** **200** **201** **202** **203** **204** **205** **206** **207** **208** **209** **210** **211** **212** **213** **214** **215** **216** **217** **218** **219** **220** **221** **222** **223** **224** **225** **226** **227** **228** **229** **230** **231** **232** **233** **234** **235** **236** **237** **238** **239** **240** **241** **242** **243** **244** **245** **246** **247** **248** **249** **250** **251** **252** **253** **254** **255** **256** **257** **258** **259** **260** **261** **262** **263** **264** **265** **266** **267** **268** **269** **270** **271** **272** **273** **274** **275** **276** **277** **278** **279** **280** **281** **282** **283** **284** **285** **286** **287** **288** **289** **290** **291** **292** **293** **294** **295** **296** **297** **298** **299** **300** **301** **302** **303** **304** **305** **306** **307** **308** **309** **310** **311** **312** **313** **314** **315** **316** **317** **318** **319** **320** **321** **322** **323** **324** **325** **326** **327** **328** **329** **330** **331** **332** **333** **334** **335** **336** **337** **338** **339** **340** **341** **342** **343** **344** **345** **346** **347** **348** **349** **350** **351** **352** **353** **354** **355** **356** **357** **358** **359** **36**

შენთა» (ფს. 118, 21). უსრტო სიყრმიტგან აქუნდა გულსმოდგინება იმრთისა მიმართ ნეტარსა საბას.

4. უსე ნეტარი ოდესმე იქმოდა მტილსა მონასტრისასა. თა გულმან უთქუა, რაათამცა ჭამა ვაშლი პირველად პურისა ჭამისა, რამეთუ იყო შუენიერ ხილვითა ხილი იგი. თა ვითარცა განჯურდა ნებითა გულისა მისისაათა, მოსწყუდა ხისგან ვაშლი იგი. უანიზრახა და არა ჭამა, არამედ, ვითარცა მწნემან, დაითმინა, შენანა თავსა თვსსა და თქუა: «შუენიერ არს ხილვითა და კეთილ არს საჭმლად (შესქ. 3, 6), არამედ, რომელმან მე მომკლა ხილმან **სადამის** მიერ, შეურაცხ-ვყო იგი, რამეთუ მან პატივ-სცა ჴორციელთა თუალთა აღხილვითა და განძლო-მითა მუცლისათა შუენიერი ფრიად კეთილი იგი და სულიერი განსასუენებელი უბატივო ყო, რომლისაგან სიკუდილი სოფლად შემოვიდა. ჩუუკუე განვეშორო კეთილსა მარხვასა სულისასა და დავმძიმდე გონებითა; ვითარცა უფროვს შუენიერ არს ყოვლისა ნაყოფისა ყუავილი, ეგრეცა მარხვა უმეტეს არს ყოვლისა კეთილისა დამარხვად».

თა ესრტო უმჯობესად ჰსძლო ნებასა გულისასა, დაადგო ვაშლი იგი ქუეყანასა და ფერჯითა დასთრგუნვიდა. თა ვითარცა დათრგუნა ვაშლი იგი, ნეფსით დაადგა შჯული ესევეთარი გულსა თვსსა და ვიდრე სიკუდიდმდე არღარა იხილა გემოდ ვაშლისა, და მოილო ძალი მალ-ლით და მარხვასა თავი თვსი მისცა. თა განიშოვრნა მისგან გულისთქუმანი ბოროტნი და ძილისა სიმძიმე და მარხვასა თანა ჴორციელთა ფრიად შურებოდა.

შოიწსენა იმრთისა მიმართ, ვითარ-იგი იტყვს **ნავით** გალობასა: «იხილე სიმდაბლზე ჩემი და შრომა ჩემი და მომიტევენ ყოველნი ცოდვანი ჩემნი» (ფს. 24, 18). წმით ყოვლითა წრაფითა და გულსმოდგინებითა სული თვსი დაიმდაბლა მარხვითა, ხოლო ჴორცნი შრომითა დააჭვნა. თა იყვნეს მის თანა მონასტერსა მას შინა **ფლახანოსისა** სამეოცი გინა სამეოცდაათი მოღუანწ, და ამათ ყოველთა უმჯობესად გამოჩნდა ესე სიმდაბლითა, მორჩილებითა და იმრთისმსახურებითა.

5. თა ესეცა მოსაწესნებელ არს სიყრმისა მისისა ლუაწლი, რომელი ქმნა, რამეთუ მეპურემან მონასტრისა მან ჟამსა ზამთრისასა განჰკიდა სამოსელი, რომელ დასოვლებულ იყო სიტფოსა შინა ლუემლისასა, რაათამცა გა-

ნაშრო სამოსელი იგი თვსი, რამეთუ მზღ არა ედვა, და დაავიწყდა ლუემელსა მას შინა. შემდგომად ერთისა დღისა პური მუაკლდა ვიეთმე ძმათა და იქმოდეს საპურესა მას შინა, და იყო მათ თანა ნეტარიცა **საბა**. თა ვითარცა ძმათა აღაგზნეს ლუემელსა, მოეწსენა მეპურესა მას სამოსელი იგი და შეეურვა და ვერვის ეძლო შესლვად ლუემელსა მას, რამეთუ იყო დიდ და უმეტეს განჯურვებულ.

10 უსე ახალი მოციქული სარწმუნოებითა განძლიერდა და უშიშ იქმნა და ნიშითა ჴუარისათა თავი თვსი შეიჭურა და შევიდა ღომელსა მას და გამოიღო სამოსელი იგი უვნებლად, ვითარცა-იგი **საბილონს** საკრველი ქმნა იმერთმან და ვარშამაგით და სამოსლითურთ სამნი ყრმანი შეუნჯეულად დაიცვნა, ეგრევე სამოსელი იგი, რომელი იყო ღომელსა მას შინა, შეუნჯეულად დაიცვა მონისა მიერ თვსისა **საბა-სგან** ყრმისა, რაათა ბრწყინვიდეს და ახარებდეს ყოველთა სიხარულსა. თითარცა იხილეს მამათა დიდებული ესე საკრველი, ადიდებდეს იმერთსა და იტყოდეს: «ვითარ-მე იყოს ჭაბუკი ესე, რამეთუ ღირს იქმნა მადლსა და დიდებასა და ჰასაკითა თვსითა ესე ყოველი განვლო საჭმილი». ღოლო **სრიგორის** მიერ, ხუცისა და ნათესავისა მისისა, ეუნყა ყოველთა სარწმუნოებად მისი, ვითარ იყო სიყრმიტგან მორწმუნე და გონიერ და ყოველთა შემწყნარებელ.

6. საჩინო არს სათნოებისა მისისა წარმართებად და წინა-წარსწრობად და განმარტებად გულისა მისისა იმრთისა მიმართ. თთი წელი დაასრულა მონასტერსა მას შინა და ამისა შემდგომად იმრთით სურვილი მოიწია მის ზედა, რაათა მივიდეს იგი ქალაქად წმიდად და დაეყუდოს უდაბნოსა ადგილსა. ჟამეთუ შეჰგვანდა მის მიერ ადგილისა მის უდაბნოსა ქალაქ ყოფად და გარემოვს მისსა ჴმამალისა **სადასი** წინანარმეტყუელებად აღსრულებად.

ჴეუერდა მამასახლისსა მის ადგილისასა და ევედრებოდა, რაათამცა განუტევა იგი ღოცვით. ღოლო მამასახლისმან არა ინება განტეგებად მისი. თა გამოეცხადა ოფალი მამასახლისსა მას ღამე და ჰრქუა: «განუტევე **საბა**, რაათა მმსახუროს მე უდაბნოს». ღოლო მამასახლისმან მოუწოდა თვსაგან ფარულად და ჰრქუა: «განგიტევე შენ, შვილო, ბრძანებითა იმრთისაათა, რამეთუ ჩუენებით მეუნყა. ღოლო შენ ნუვის უთხრობ ამათ მამათაგანსა, რაათა არავინ ცნას. თიდოდე მშვდობით, და

ოფალი იყავნ შენ თანა».

თა ესრტო წინამძღურებითა იმრთისაათა შემოვიდა **ჟერუსალჴმდ** მეთარგამეტესა წელსა ლუანლსა ჰასაკისა მისისასა, დასასრულსა იმრთისმსახურისა **შარკიანოს** მეფისასა, **ჟერუსალჴმს** მღდელთმოძღურებასა **სუბენა-ლისსა**, და შე-ვინმე-ინყნარა იგი **ჰაბადუკმან** ბერმან ნეტარისა **სასარიონის** მონასტრისამან, რომელი შერაცხილ იყო **სლპიდის** მიერ მთავარმამასახლისისა. სე ნეტარი **საბა** დაადგრა ზამთარსა მას ბერისა მის თანა. თა ეტყვნ მას ბერი იგი: «შვილო, დაენესე აქა». თა მან არა ინება. თა სხუანიცა მრავალსა დასანესებელსა ეტყოდეს. ღოლო მან, მშვდობისმოყუარემან სიყრმითგან და იმრთისმსახურმან, არცა ერთისა ამათგანისა ვისი ისმინა ესევეთარი სიტყუაჲ.

7. სსმოდა რაჲ ყოველთაგან ნეტარსა მას იმრთისმსახურისა **სვთუმისი** ლუანლი, აღმოსავალით წმიდისა ქალაქისა უდაბნოჲ და ბრწყინვალისა ვარსკულავისა სინათლჴ და საკრველთა იგი საქმჴ, ვითარ-იგი ნათელი ყოველთა მისგან მიეფინებოდა; და ვითარცა ესმა ნეტარსა მას ესე ყოველი, ვითარცა მფრინველმან, გული აღიღო და აღესურვა ხილვად წმიდისა მის და შეუვრდა ნეტარსა **სლპიდის** და ყოველი ნებაჲ გულისა მისისაჲ უთხრა. ღოლო მან კაცი მისცა და ლოცვით და მშვდობით წარავლინა. თა ვითარცა მივიდა ნეტარი ესე ადგილსა მას, ძმათა თანა იყოფოდა.

თა დღესა შაბათსა, ვითარცა მოვიდოდა დიდი **სვთუმი** ეკლესიად, შეემთხვა მას წინაშე ეკლესიასა და ევედრებოდა მას ცრემლით, რაჲთა შეინყნაროს იგიცა ძმათა თანა. ღოლო დიდი **სვთუმი** ასწავებდა მას და ეტყოდა: «შვილო, არა სამართალ მიჩს, რაჲთამცა ჭაბუკი იყო ლავრასა შინა და არცაღა შეჰგავს ჭაბუკი ლავრასა შინა ყოფად. თა არცა ჯერ-არს განშოვრებულთა თანა ჭაბუკისა ყოფად. შივედ შენ, შვილო, ქუენასა მონასტერსა აბბა **სეოქტისტესსა** და ფრიად სარგებელ გეყოს». ღოლო ნეტარმან **საბა** მიუგო და ჰრქუა: «ვიცი, პატიოსანო მამაო, რამეთუ ყოველთაჲ იმერთსა უნებს ცხორებაჲ. შომიძლუა მე მოსლვად წმიდათა ჴელთა შენთა; ვითარცა მიბრძანო, ეგრეცა ვყო».

შაშინ დიდმან **სვთუმი** წარავლინა ნეტარი ესე **სეოქტისტესსა** და მიაძცნო მისსა, რაჲთა ლუნოდის მას, ვიდრემდის მოიპოვოს მონაზონთა ზეცისა მოქალაქეობაჲ. თა ესეცა ვითარ მგონიეს, არა უცნაურად ყო დიდმან **სვთუმი**,

არამედ ვითარცა წინაჲსწარმცნობელმან და წინავე მეცნიერმან, **ჟერუსალჴმისა** განშოვრებულთა მამასახლისად განჰმზადა იგი არა ხოლო თუ ესე, არამედ მრავალნი ლავრანი და დიდი ესე ლავრაჲ უფროჲს ყოველთა ლავრათა **სალესტინისათა**, რომელი აღაშწნოს. თა იყოს ესე მთავარ და მოძღუარ ყოველთა განშოვრებულთა ამის სოფლისათა. თა ამან შჯული დადვას, რაჲთა უწუერული არა შევიდეს ლავრად, და სხუათაცა ლავრათა ეგევეთარი შჯული შეუთხრას. ჴამეთუ ძუელითგან იყო ესევეთარი ესე წინათა მამათაგან დამტკიცებული და ჯერ-არს წინა ყოფილი ყოველი დამტკიცებად ღირსთა მამათაჲ.

8. სყო რაჲ ნეტარისა **სეოქტისტესს** თანა მამაჲ ჩუენი **საბა**, მისცა თავი თვსი ყოვლადვე იმერთსა. თალათუ რაჲმე აქუნდა თავისა თვსისაჲ, მისცა იგი ჴელთა მამასახლისისათა და განმზადა იგი ლუანლსა, შრომასა ჴორცითა დღითი-დღე, უძილობით დიდებასა იმრთისასა ღამე ყოველ სიმდაბლითა და მორჩილებითა. სე იყო ძირი და საფუძველი მისისა მონაზონებისაჲ და იყო იგი საჴმარ კანონსა ზედა და იმრთისმსახურებასა და გულსმოდგინე იყო უფროჲს ყოველთასა წინა შესლვად ეკლესიად და ყოველთა უკუანა ეკლესიით გამოვიდის, რამეთუ იყო იგი სულითა ფრთხილ და გუამითა მწვს და ძლიერ. თა ყოველთა უფროჲს იყო იგი მშრომელ, რამეთუ სხუათა ძმათა თითოჲ ძნაჲ მანიჭი შეკრიბიან და შეილიან შესაკრებელსა, ხოლო ამან ნეტარმან რაჲცა დღე შეკრიბის და შეილის სამი ძნაჲ მანიჭი, და ამისსა უფროჲს კუალად შეენევენ ძმათა, რომელნი შესაკრებელსა შინა არიედ მსახურნი: წყალსა ივსებნ, შემაჲ მუართვს და სხუასა ყოველსა შეენევენ. შრავალჯერ იქმნა ნეტარი ესე მეჯვორეცა და სხუაჲცა მრავალი ჴელი, რომელი მოჰხუდა, უზაკუველად და უდრტვნელად გარდაიწადა, ვითარმედ უკვრდაცა ძმათა ყოველთა ესევეთარისაჲ მის ჭაბუკისაჲ გულსმოდგინებაჲ და მშვდობაჲ.

9. სყო ვინმე ძმათაგანი მონასტერსა მას შინა, ნათესავით **სლექსანდრელი**, და სახელი ერქუა **სოჰანე**, რომელი მრავალსა ჟამსა ევედრებოდა და აწყინებდა ნეტარსა **სეოქტისტესს**, რაჲთამცა განუტევა იგი **სლექსანდრიად**, რამეთუ ესმა სიკუდილი მამა-დედათა თვსთაჲ და რაჲთა განაგოს მამულ-დედული მისი მონაგები კეთილად. თა ევედრებოდა, რაჲთამცა განუტე-

ვა მის თანა ნეტარი **საბა**, ვითარცა ღირსი და სარწმუნო და შემძლებელი შრომისაჲ. **ჟოლო** ნეტარმან **ჟეოქტისტე** **სოჰანესი** იგი ვედრებაჲ ისმინა და განუტევეა აბბა **საბა** მის თანა **სლექსანდრიად**.

თა ვითარცა შევიდეს იგინი **სლექსანდრიად** და ეძიებდეს მამულსა მას მონაგებსა **სოჰანესსა**, იცნეს მუნ ნეტარი **საბა** **სოფია**, დედამან მისმან, და **სოჰანე**, მამამან მისმან, რომელსა გარდაუცვალეს სახელი **ჰონონ**. თა ესენი, რამეთუ ბრძანებასა ქუეშე **საორელთასა** იყუნეს, მოუვდეს მას და ეტყოდეს: «იქმენ ხუცეს გუნდისა ამისა». **ჟოლო** მან განიშოვრნა იგინი და ჰრქუა: «მე მჴედარ-ქმნულ ვარ ყოველთა იმართისა და მჴედრობისა ჩემისა დატევებად ვერ ძალ-მიც. **აკუეთუ** ვინმე განმაშოვრებდეს ამას მჴედრობასა ჩემსა, გინათუ მშობელნი ჩემნი, გინა სხუად ვინ, არავისი ვისმინო, რამეთუ დადგრომილ ვარ ამას აღსაარებასა, ვიდრე აღმოსლვადმდე სულისა ჩემისა».

თა რაოდენი რაჲ უყვეს მას, ვერ შეუძლეს ნეტარსა მას დაჴსნად მისა და დაყენებად მათ თანა. შოსცემდეს მას ოცსა დრაჴკანსა საგზლად. **ჟოლო** მან არა თავს-იდვა, იხილნა რაჲ იგი ფრიად შეწუხებულნი, სამი დრაჴკანი მოიღო, რაჲთამცა განჴურნნა იგინი. თა გამოვიდა მწრაფლ **სლექსანდრიად** ნეტარი **საბა** და მის თანა მოყუასი მისი **სოჰანე**. თა ვითარცა მოვიდეს იგინი მონასტრად, მისცნა სამნი იგი დრაჴკანნი დიდსა **ჟეოქტისტეს**.

10. თა ვითარცა დაასრულა ნეტარმან მან მეთაჴ ნელი მონასტერსა მას შინა, მოიწია აღსასრული სამგზის სანატრელისაჲ ნეტარისა **ჟეოქტისტესი** სამსა სეპტემბერისასა, ინდიკტიონსა ოთხსა. თა მივიდა მუნ დიდი **სეთემი** და დაჴკრძალა ძლევითა შემოსილი იგი გუამი მისი. თა დაადგინა მისსა ადგილსა **შარტინოს**, ღირსი და საკრეველი, მამასახლისაჲ. შმან დაყო ორი ნელი და იმართის შუენიერებით აღესრულა. თა მოვიდა კუალად დიდი **სეთემი** მონასტრად და დაჴმარხა იგი ნეტარისა **ჟეოქტისტეს** თანა ლუსკუმასა, და **სომეგინოს** ვინმე პატიოსანი დაადგინა მისსა ადგილსა. **ჟოლო** მამამან ჩუენმან **საბა** მას ჟამსა ოდენ დაასრულა ოცდამეთედ ნელი. თა ყოველთა მოხუცებულთა მის ადგილისათა წარჴმატა მარხვითა და მღჴდარებითა, სიმჴვდითა და სიმდაბლითა და სმენითა. **სვედრა** იგი აბბა **სომეგინოსს**, რაჲთამცა უბრძანა მას დაყუდებად ქუაბსა მას, რომელი

არს გარეშე მონასტერსა სამხრით, კლდესა შინა. **სითარცა** ჴნედვიდა აბბა **სომეგინე**, რომელი აქუნდა შუენიერებაჲ დადგრომისა მისისაჲ და სინმიდჴ სახისა მისისაჲ და მოსწრაფებაჲ ლოცვისა მისისაჲ დაუცხრომელად, მივიდა ნეტარი იგი და აუწყა მისთვის დიდსა **სეთემის**.

სე ვითარცა ესმა **სეთემის**, ჰრქუა მას: «ნუ დააჴკოლებ მას ლუანლსა, ვითარცა უნდეს, ილუანოს». თა უბრძანა მას, რაჲთა კვრიაკესა შინა ხუთთა დღეთა ჯდეს ქუაბსა მას შინა. **ჟოლო** მამამან ჩუენმან **საბა** სურვიელად შეიწყნარა ბრძანებაჲ მისი და დაყო მუნ შინა ხუთი ნელი ესევეითართა კანონითა: მწუხრი შემდგომად კვრიაკისა გამოვიდის მონასტრით და აქუნ ჴელთსაქმრად მისა ბაჲად, რომელი ეყოფინ თავადსა კვრიაკესა; და დაადგრის ხუთთა მათ დღეთა და არარაჲ მიიღის საზრდელი, და შაბათსა ცისკრისა გალობასა მოვიდის მონასტრად და მოიღის მის თანა ხუთთა მათ დღეთაჲ ქმნული ერგასისი მალაკი დასრულებული. **სსევეითარი** მონაზონებაჲ აქუნდა მას. თა ვითარცა იხილა ესე დიდმან **სეთემი**, წარიყვანის მის თანა შემდგომად მეთაჴთმეტისა დღისა თუესა იანვარისასა უდაბნოდ, რომელსა ადგილსა ჰრქვან **სუბა**, ურთიერთას ნეტარისა **სომეგინოსის** თანა, რამეთუ აქუნდა სარწმუნუებაჲ მისა მიმართ, და ჴაბუქსა მას, ვითარცა ბერსა, სახელ-სდებდა. თა ვითარცა კეთილი ყრმისა მზრდელი, აღჴსწურთიდა და სწავლიდა უმაღლჴსსა შუენიერებასა, რამეთუ მუნ აღასრულიან ვიდრე ბზობისა დღესასწაულადმდე განშორებითა ყოველთა კაცთაგან.

11. სწავიდა ოდესმე ადგილით **სუბათ** დიდი **სეთემი**, რაჲთამცა განვლო უდაბნოდ, რომელ არს წიაღ **სლუამჴუდარსა** სამხრით, და თანა ჴყვანდეს **სომეგინოს** და **საბა**. თა მიიწინეს ესენი ადგილთა ურწყულთა და დაყვეს ჟამი რაოდენიმე. თა დიდისა მის სიცხისაგან ფრიად მოეწყურა ნეტარსა **საბას** და დავარდა დიდითა მით სიცხითა და ვერ ძალ-ედვა სლვად და აღესრულებოდა იგი მძაფრითა მით სიცხითა. **ჟოლო** ბერსა შეეწყალა იგი და განეშოვრა მათგან ვითარ ქვის-სატყორცებელ ოდენ და დავარდა პირსა ზედა თვსსა, ევედრებოდა იმერთსა და თქუა: «**აფალო** იმერთო, მოეც წყალი ადგილსა ამას ურწყულსა და განუქარვე ჴაბუქსა ამას წყურილი».

თა შემდგომად ლოცვისა მოუწოდა და სამჯერ დასცა სკალიდი და აღმოეცა ადგილსა მას

წყალი ცხოველი. **ნა** ასუა მისგანი **საბას**, და მოეგო თვსსავე გონებასა. **ნა** მისგან მოიღო იმრთისა მიერ ძალი, რათა დაუთმოს სიმძიმესა უდაბნოვასა. შემდგომად მცირედთა ჟამთა დიდმან მამამან ჩუენმან **წეთუმი** მშვდობით მასვე ზედა დაიძინა და განისუენა, ხოლო **ოფალმან** მხოლომან სასოებით დაამკვდრა იგი მეათხუთმეტესა წელსა **წნასტასი** მთავარებისკოპოსისა **წერუსალემელისასა**.

12. **შას** ჟამსა ოდენ დაასრულა ნეტარმან **საბა** ოცდამეათხუთმეტწ წელი. **წილა** რაჲ, წესი მონასტრისაჲ მის გარდაიცვალეზოდა, რამეთუ ბერნიცა მრავალნი აღესრულნეს, გამოვიდა მიერ და წარვიდა აღმოსავალით უდაბნოსა მას ნეტარისა **წერასიმისსა**. **ნა** გამოზრწყინდა, ვითარცა მთიები, **წორდანისა** უდაბნოსა და დასთესა იმრთისმსახურებისა იგი თესლი. **ნა** იქცეოდა ნეტარი მამა ჩუენი **საბა წუფტილას** და **წუბას** უდაბნოსა, და ნეტარისა **წავითის** გალობასა ლაღადებდა და იტყოდა: «განვეშორე, მივედ და განვისუენე უდაბნოსა» (ფს.54,7). სიმშვიდით და მარხვით მოუკლებელად ლოცვასა დადგრომილ იყო. **ნა** შეიკრიბნა გულისსიტყუანი და ჰმსახურებდა იმერთსა დაუცხრომელად, ვითარცა წერილი იტყვს: «მოიცალეთ და გულისხმა-ყავთ, რამეთუ **წე** ვარ იმერთი» (ფს.45,10).

წეიშურა ესე ეშმაკმან და ფრიადნი მოაწივნა მის ზედა განსაცდელნი. **ინდა**, ვითარმცა განაშოვრა იგი ყოველთაგან საქმეთა კეთილთა. **წინოლილ** იყო ნეტარი ესე შუვალამეს ქვშასა ზედა. **ნა** გარდაიცვალა ეშმაკი მსგავსად გუელთა და ღრიაკალთა, რათამცა შეაშინა მას.

წოლო ნეტარი იგი მცირედ რამე შეზრუნდა და ცნა მტერისა იგი სიბოროტწ, მეყსეულად აღდგა და სახწ **წუარისა** დაინერა და განიშოვრა მისგან შიში, დგა და იტყოდა: «ოდეს შემიძლო შეშინებად ჩემდა, მაშინ გძლო, რამეთუ ჩემ თანა არს **ოფალი** იმერთი ჩემი, **წომელმან** მომცა შენ ზედა ძლევაჲ, **წომელმან** თქუა: „აჰა მიგეც თქუენ ჴელმწიფებაჲ დათრგუნვად გუელთა და ღრიაკალთა და ყოველსა ზედა ძალსა მტერისასა“ (ლკ.10,19)». **ნა** ამას რაჲ იტყოდა, მყის უჩინო იქმნა ყოვლითურთ ძალით მისით. **წერმე** კუალად ერუენა მას ეშმაკი სახედ ლომისა დიდისა და საშინელისა, ზედა-მიუვიდოდა და იბრდლუენდა. **ნა** ვითარცა იხილა საზარელისაჲ მის მწეცისაჲ ზედა-მისლ-

ვად, **წრქუა** მას: «უკუეთუ მოგიღებეს ჩემ ზედა ბრძანებაჲ, წუ სდგა, ყავ. **ოკუეთუ** არა, ცუდად რაჲსა ჰშურები? მე იმერთსა ვერ განმაშოვრო, რამეთუ **წან** მიბრძანა მე და თქუა: „ასპიდსა და იქედნესა ზედა ხვდოდი და დასთრგუნო შენ ლომი და ვეშაპი“ (ფს.90,13)». **ნა** ესე ვითარ თქუა, მეყსეულად საშინელი იგი მწეცი უჩინო იქმნა. **წიერ** ჟამითგან დაამორჩილნა მას იმერთმან ყოველნი მწეცნი და წორცის მჭამელნი ნადირნი და იქცეოდა იგი მათ შოვრის უდაბნოსა მას და არარაჲ ეგნებოდა.

13. **ნა** შეემთხვა იგი ოთხთა **სარაკინოსთა**, მშიერთა და მოუძღურებულთა, და შეეწყალნეს იგინი ნეტარსა მას და უბრძანა მათ დასხდომად. **წოილო** მელოტი თვსი და დაუგო წინაშე მათსა. სხუად არარაჲ აქუნდა, გარნა ველურისა თაფლისა ძირი და ლერწმისა გული. **ნა** ჭამეს მთეულთა მათ და განძლეს და ინწულვიდეს, რომელსადი ქუაბსა იყოფის **წუბაღასა**. **ნა** შემდგომად რაოდენისამე დღისა პოვეს ადგილი მისი და მუართუეს მას ძლუნად პური და ყველი და ფინიკი. **წოლო** ნეტარსა მამასა ჩუენსა **საბას** განუკრდა მთეულთაჲ მათ ესე-ვითარი იგი გულსმოდგინებაჲ. **ნა** შეეწყალნეს იგინი ნეტარსა მას, ცრემლოვოდა და ეტყოდა: «ვადმე, სულო ჩემო, ვითარ მთეულთა ამათ ესე-ვითარი გულსმოდგინებაჲ აჩუენეს ჩემდა მომართ არარაჲსა წილ, და რაჲ-მე ვყოთ ჩუენ, საწყალობელთა ამათ და უგუნურთა, რომელთა ესოდენი სიხარული და დიდებაჲ გუაქუს იმრთისა მიერ და ვიშუებთ და ესრწთცა უდბობით და უწმარობით აღვასრულებთ ცხორებასა ჩუენსა და არა ვისწრაფით სათნო-ყოფასა **წისსა**, რომელი მოგუმადლა ჩუენ საქმითა წყალობისა **წისსა**ჲთა, რათამცა მოუკლებელად შევსწირევდით **წისა** ნაყოფსა ბაგეთასა და აღვიარებდით სახელსა **წისსა**?» და დაადგრა ესე-ვითარსა გულსმოდგინებასა დღე და ღამე ლოცვასა იმრთისა მიმართ.

14. **ნა** იყოფოდა რაჲ იგი ადგილთა მათ უდაბნოთა **წუბას**, მოვიდა ვინმე მისა მონაზონი ღირსად მოწსენებული, რომელსა ერქუა **წნთოს**, და მის თანა იყოფოდა. **წსე** იყოფოდა სამგზის სანატრელისა აბბა **წეოდოსის** თანა მრავალ ჟამ. **ნა** ვითარცა მიმოვიდოდეს ნეტარნი ესე უდაბნოთა ადგილთა, მოუწდეს მათ მტერნი **სარაკინოსნი**, რიცხვთ ექუსნი, ბუნებით მთეულნი და გონებითა ბოროტისმყოფელნი და სიმედგრითა შემოსილნი. **წინა** წარ-

ავლინეს ერთი მათგანი, რაფთამცა გამოცადნეს ნეტარნი იგი. **ნა** შეითქუნეს იგინი, რაფთამცა მიუჭდეს და წარმოტყუენნეს იგინი. **ხოლო** ნეტართა მათ მამათა, ვითარცა იხილეს ქირი ესე, ყოვლადვე არად შეჰრაცხეს, არამედ სულისა თუალთა აღხილვითა იმრთისა მიმართ ისწრაფეს, ილოცვიდეს ჯელგანპყრობით, რაფთა იქსნნეს იგინი ძვრისზრახვისა მისგან მთეულთაჲსა. **ნა** მყის განეპო ქუეყანაჲ და დათქა, რომელი-იგი წინა-მოსრულ იყო მათდა მთეულთა მათგანი. **ხოლო** ნეტრთა მათ მთეულთა იხილეს რაჲ საშინელი ესე ხილვაჲ, შეძრწუნდეს და ივლტოდეს მათგან. **ნა** მიერ ჟამითგან მოიღო ნიჭი მამამან ჩუენმან **საბა**, რაფთა არღარა ეშინოდის მთეულთაგან და მჭდომისა. **ჰეესნავა** პირველად მამაჲ ჩუენი **საბა** **წნთოსის** მიერ ნეტარსა **ჟეოდოსის**, ვიდრე აღშენებადმდე და დამტკიცებად საცნაურისა მის მონასტრისა მისისა.

15. **ღთისა** წელიწადისა ჟამთა რაჲ დაყო უდაბნოთა მათ შინა ნეტარმან მამამან ჩუენმან **საბა**, მიმოვიდოდა ესე ნეტარი უშინაგანედსთა უდაბნოთა. **ნა** ვითარცა მოვიდა იგი უმაღლესსა მას ბორცუსა, სადა მამინ ნეტარი **წედოკია** სწავლასა დიდისა **წეთუმისა** იხარებდა, და ვედრებასა მისსა იმრთისა მიმართ ეჩუენა მას მსგავსად **წნგელოზისა** ბრწყინვალისა და უჩუენა მას სამხრით ბორცუსა მის ჯევი, რომელი შთამოვალს **სილოვამით**, და ჰრქუა მას: «უკუეთუ გინებს ყოვლად, რაფთამცა ჰყავ უდაბნოჲ ესე ქალაქ, დადევ აღმოსავალით ჯევისა მაგას და იხილო წიაღ პირისპირ შენსა ქუაბი დაუჭირვებელი, შევედ, დაემკვდრე მას შინა, და რომელმან მოსცის საზრდელი პირუტყუთა და მართუეთა ყორნისათა, რომელნი ჰხადიან მას, მან გამოგზარდოს შენ». **წიდრე** აქამოდის იხილა ჩუენებაჲ ესე, და ვითარცა მოეგო გონებასა თვსსა, განმხიარულდა ფრიად ჯევისა მისთვის, რომელ-იგი უჩუენა მას სამხრით კერძო. **ნა** გარდამოვიდა იგი ბორცუსა მისგან წინამძღურებითა იმრთისაჲთა და პოვა ქუაბი იგი, ვითარცა იხილა ჩუენებასა მას შინა, შევიდა, დაემკვდრა მას შინა მეორემოცესა წელსა ჰასაკისა მისისასა.

ჰას ჟამსა ოდენ მთავარებისკოპოსმან **წერუსალწმისამან** **წნასტასი** მეაცხრამეტწ წელი დაასრულა მთავარებისკოპოსობასა შინა და აღესრულა თვსა თავსა ივნისსა და დაუტევა მისსა ადგილსა **ჰარტვრი**. **ხოლო** **ხინონ**,

ჰრომთა მეფობისა თვთმპყრობელი, რომელმან მოკლა მეფე, და წინა-აღუდგა ოცსა თუესა და მეფობაჲ თვსი უკმოიპყრა. **ჰაშინ** მამაჲ ჩუენი **საბა** დაემკვდრა ქუაბსა მას შინა, რომელი ვთქუთ, და იყო ძნელ შთასლვად და აღმოსლვად ქუაბი იგი. **ნა** საბელი მუაბა პირსა ზედა მის ქუაბისასა, და საბლითა მით აღმოვიდის და შთავიდის ქუაბსა მას. **ხოლო** წყალი, რომელ აქუნდა სასუმლად მისა, ეშოვრა იგი ვითარ ათხუთმეტ უტევენ ლაკკსა მისგან შვდპირისა. **ნა** შემდგომად რაოდენი-სამე ჟამისა მოუჭდეს მას ოთხნი **სარაკინოსნი** და ვერ შეუძლეს აღსლვად ქუაბსა მას. **წილნა** რაჲ იგინი ზეგარდამო ნეტარმან **საბა**, შთაუტევა მათ საბელი და უბრძანა, რაფთა აღჯდენ. **ხოლო** მთეულნი იგი ვითარცა აღჯდეს მისა და არარაჲ პოვის მის თანა, დაუკვრდა უბუევარებაჲ იგი მისი და შეუენიერებაჲ და მიერითგან განეშოვრნეს მისგან. **ჰოუჭდიან** მას ჟამითი-ჟამად, მუართვან პური ჯმელი და ყველი და ფინიკი და სხუადცა თუ რაჲ პოვიან.

16. **ნა** დაყო ამან ნეტარმან ქუაბსა მას შინა თვსაგან ხუთი წელი მარტოებით და სიმდაბლით გალობდა იმრთისა მიმართ და განიწმიდა გულისსიტყუაჲ თვსი და მხიარულითა პირითა **ღფალი** იხილა და სძლო ბოროტთა და მედგართა სულთა დაუცხრომელითა ლოცვითა მისითა იმრთისა მიმართ. **წყო** იგი მას ჟამსა შინა ორმეოცდახუთსა წელსა ჰასაკისა მისისასა, და სულნი მრავალნი ერწმუნნეს იმრთისა მიერ. **წრძანებაჲ** მოიღო სიტყუთა იმრთისაჲთა, რაფთა არარად შეჰრაცხნეს საქმენი მტერისანი. **წრამედ**, ვითარცა იწყო წინაეთვე ძალითა სულისა **წმიდისა**ჲთა, რაფთა განაკრძალებდეს მრავალთა, რომელთა ჰქონან მედგარნი გულისთქუმანი მტერისანი, ვითარცა იტყვს წინანარმეტყუელი: «დაჰშჭრიდენ ჯრმლებსა მათსა საწნისად და ლახურებსა მათსა მანგლად» (ეს.2,4).

40. **წიერ** ჟამითგან იწყო შეწყნარებად, რომელნი მოვიდოდეს მისა, მრავალნი განთესულნი მეუდაბნოენი და მძუვარნი მოვიდეს მისა და იყოფოდეს მის თანა. **ნა** სხუანიცა მივიდეს მისა: ნეტარი **წოჰანე წეა-ლავრისაჲ**; მერმე მოიწსენა მისი ნეტარმან **წაკობ**, რომელმან შემდგომად ამისა **წორდანისა** კიდესა გოდოლი ლავრად აღაშწნა, და დიდი **წერმინოს**, რომელი იყო **წაქმათ** კერძო, რომელმან ლავრად აღაშწნა და რომელმან მონაზონებაჲ დაამტკიცა, შეუენიერი

სებერიანოს, რომელმან შემდგომად რაოდენ-
თამე ჟამთა **ჰაპარბარიქაძი** კერძო მონასტერი
ალაშქნა, ამისსა შემდგომად **ველიანოსცა**, რო-
მელსა ერქუა **ჰედრეკილ**, რომელმან **სორდანე-**
სა ზედა ლავრაჲ ალაშქნა, რომელსა ჰრქვან
ადგილსა **სლკერაბა**. **ნა** სხუანიცა მრავალნი
მოვიდეს მისა, რომელთაჲ სახელები წერილ
არს ჩიგნსა მას ცხოველთასა. **ნა** თითუელუსა
მომავალსა მისა მისცის მას მსგავსად თით-
უელუსა მცირე სენაკი და ქუაბი. **ნა** მადლ-
ითა **ჩრისტესითა** შეკრიბნა ძმანი ვითარ სა-
მეოცდაათ ოდენ, ყოველნივე **ჩრისტესმოყუ-**
არენი და იმერთშემოსილნი, რომელნი ღირს
იქმნეს განწყობილსა თანა **ნგელოზთასა** და
არანმიდათა სულთა განსდევნიდეს დიდითა
იმრთისმსახურებითა, რომელნი გამოჩნდეს სა-
მეოცდაათნი ახალნი მოციქულნი. **ნა** არა იყო
მათ თანა ცოდვებ.

ნა იყო მათა მამასახლისი წინამძღუარ და
მწყემს. **ნა** ალაშქნა ბორცუსა მას ზედა გოდ-
ოლი ჩრდილოთ კერძო, რომელი არს თავ-
სა მას ჳევისასა მოსაქციელსა. **სე** რაჲ ქმნა,
განიხილვიდა, რაჲთამცა გამოირჩია ადგილი,
სადა იმრთისა მიმართ შესწირვიდეს მადლსა.
შიერ თავით იწყო დამტკიცებაჲ ლავრისაჲ მის
წინამძღურებითა სულისა ჩმიდისაჲთა, სიხ-
არულითა და შეწევნითა ალაშქნა შუგა ჳევსა
მას მცირე ეგუტერი და საკურთხეველი დადგა.
ნა უკუეთუ ვინმე მოვიდის მისა უცხოჲ ხუცესი,
ჟამი შეწირვად ჰსცის ეგუტერსა მას შინა, რა-
მეთუ მან თავადმან არა ინება ჳელთა-დასხმით
კურთხევაჲ და აქუნდა მას სიმშდელ და სიმ-
დაბლელ და სამართალი. შიემსგავსებოდა იგი
ჩრისტესა, ჳეშმარიტსა იმერთსა, **ჩომელმან**
მოსცის, რომელნი სთხოვედ შას, **ჩომელმან**
თქუა: «ისწავეთ ჩემგან, რამეთუ მშდ ვარ **შე**
და მდაბალ გულითა» (მთ. 11, 29). **ნა** უფროსად
უჩუენებდა სიმდაბლესა და სიმშდესა ძმათა
მათ ყოველთა, რომელნი იყვნეს მის ქუეშე. **ნა**
იყო იგი მსახურად მათა და თითოეულსა მათ-
განსა ასწავებდა და განაკრძალებდა ძლიერად
მტერისა საქმეთა ზედა და რაჲთა ყოვლადვე
არა ჰსცეთ ადგილი სიბოროტესა მტერისასა.
სანწმედილ იყო იგი გულითა იმრთისა მიმართ
და სასოებითა გარე-შეჭურვილ იყო და თქვს,
რამეთუ: «სულისა უჟეშთაჲს არარაჲ არს». **სე**
ვეითარითა საქმითა და ზრახვითა სულთა
მათთა ზრდიდა და რწყვიდა მოუკლებელად და
ფრთეთა შეასხმიდა და ფრინვასა ასწავებდა,

რაჲთამცა განავლნა ცანი.

17. **ხოლო** იგინი ვითარცა იურვოდეს საჭ-
მრისათჳს წყლისა, ილოცვიდა ნეტარი იგი
ერთსა შინა ლამესა და იტყოდა: «**ცფალო**
იმერთო ძალთაო, უკუეთუ არს ნებაჲ **ჰენი**,
რაჲთა ალეშქნოს ადგილი ესე სადიდებელად
სახელისა **ჰენისა** წმიდისა, ღირს-მყვენ ჩუენ
და გარდამოგვვლინე წყალი განსასუენებელად
ძმათა». **ნამას** რაჲ ილოცვიდა მცირეაქსა მას
ეგუტერსა შინა, ესმა ძგერაჲ კანჯრისაჲ ქუენა
ჳევსა მას ლამე და შთაჰხედა ჳევსა მას, რამეთუ
ნათელ იყო მთოვარეჲ, და იხილა კანჯარი იგი,
რამეთუ ფერჯითა თხრიდა ძლიერად. **ნა** ვი-
თარ აღმოთხარა დიდად, ჰხედვიდა ზეგარდამო
ნეტარი იგი. **ნა** კანჯარმან მან ნათხარსა მას
დაყო პირი და სუა. **ნა** განიზრახა გულსა თჳს-
სა და თქუა, ვითარმედ: «იმერთმან მოჰხედა
მონათა **ძესთა** და გამოუცენა წყალი». **ნა** მეყ-
სეულად შთავიდა ადგილსა მას, აღმოთხარა და
პოვა წყალი მდინარელ. **ნა** ვიდრე აქა ჟამადმდე
არს ადგილი იგი შოვრის ლავრასა, და ფრი-
ადი განსუენებაჲ მოსცა იმერთმან ძმათა მათ
მის მიერ და არცა ზამთრის გარდაემატების
და არცა ზაფხულის დააკლდების, ივსებედ რაჲ
ძმანი.

18. **შერმე** კუალად სხუასა ლამესა გამოვიდა
ნეტარი იგი ქუაბით თჳსით და ვიდოდა ჳევსა
მას შინა, გალობდა **ჴსალმონსა** **ნავითისსა** და
ნანიელისსა. **ნა** მეყსეულად დასავალით ჳევსა
მას კლდეთა შინა, სადა აწ დამარხულ არს პა-
ტიოსანი გუამი მისი, შოვრის სამთა ეკლესიათა
იხილა სუეტი ცეცხლისაჲ, მდგომარელ ქუეყანა-
სა ზედა, რომლისაჲ თავი იყო ვიდრე ცადმდე.
სხედვიდა რაჲ ესე საშინელსა მას ხილვასა,
შიშმან შეიპყრა და სიხარულად გარადაიქ-
ცა, რამეთუ მოიჴსენა ჩერილისაჲ, ვითარ-იგი
ერუენა მამათმთავარსა **საკობს**, რაჟამს იხილ-
ნა კიბენი იგი და თქუა: «ვითარ საშინელ არს
ადგილი ესე და არა არს ესე სხუა, გარნა სახლი
იმრთისაჲ». **ნა** დაადგრა ადგილსა მას ნეტარი
იგი ვიდრე განთიადმდე ლოცვასა შინა და აღ-
მოვიდა მიერ ჳევით შიშითა და სიხარულითა
დიდითა, სადა-იგი ერუენა მას სუეტი იგი ცეცხ-
ლისაჲ. **ნა** პოვა მუნ ქუაბი დიდი და საკრველი,
რომელსა აქუნდა სახელ ეკლესიისა იმრთისაჲ.
ნდმოსავალით იყო კონქი იმრთით-შწნებული.
ჩრდილოთ კერძო პოვა სახლი დიდი, რომელ-
სა აქუნდა სახელ სადიაკონისაჲ და სამხრით კერ-
ძო – შესავალი ფართოჲ ადგილი, ვინაჲ შევალს

ქუაბსა მას სინათლჳ. ოსე ადგილი ბრძანებამან იმრთისამან შეამკვო და მუნ უბრძანა, რაათა შაბათსა და კვრიაკესა აღასრულოდიან კანონი.

ნა ესრჳთ მცირედ-მცირედ შეწევნითა იმრთისაათა განმრავლდეს ძმანი და მიიწინეს მამანი, რიცხვთ ვითარ ასერგასისნი ოდენ. ნა ვითარცა განმრავლდებოდა კრებული იგი ძმათაჲ, და მრავალნი სენაკნი ეშწნებოდეს იმიერ და ამიერ ჴევსა მას, მაშინ კაჰრაულნიცა მოედგნა სამსახურებელად ლავრისათჳს, რაათა მყოფთა მის ადგილისათა ჰმსახურებდეს და რაათა აქუნდეს ადგილობრანს ყოველი საჭმარი და რაათა არა ამის მიზეზისათჳს სოფლად შევიდოდნიან, რომელთა უნდეს დაყუდებამ უდაბნოს. ღოლო იგინი მწყემსისა მის მათისა და წინამძღურისაგან ნაყოფსა გამოიღებდეს სათნოებისასა და სასოებითა უჭრწნელად გუამი მათი დაიმარხეს სულიერად. შაშინ იმრთით-ქმნულსა მას ეკლესიასა, რომელი თქმულ არს, საკურთხეველი არა დადგა, რამეთუ: არა უნდა მას, რაათამცა იქმნა იგი ზუცეს, და არცალა ინება. ოცყოდა, რამეთუ: «დასაბამი და ძირი არს ბოროტთა გულისთქუმათაჲ, რომელსა უნდეს მთავრობის».

ნა არს იმრთით-შენებულსა მას ზედა ეკლესიასა კლდჳ ფიცხელი და მალალი, და მას ზედა აღაშწნა მამამან ჩუენმან **საბა** გოდოლი. ნა პოვა მან აღსავალი შინაგან ქუაბსა მას სადიაკონით და მიერ აღვიდის გოდლად და მას გოდოლსა შინა დგან კანონისათჳს და სხჳსა განგებისათჳს. ნა მრავალთა ადგილთა განითქუა სახელი მისი, და მრავალნი მოვიდოდეს მისა და შესწირვიდეს, ჰხედვიდეს რაჲ მისსა მას წნგელობთა მოქალაქეობასა. ღოლო ნეტარსა მას უფროჲსი რომელი მიაქუნდა შესანიშნავად, საშწნებელად და დასამტკიცებელად ადგილისა მის, წარაგებდა და რომელსა ჰგონებდა სათნო-ყოფად იმრთისა, მასცა ჰყოფდა. ნა არავინ შემძლებელ იყო წინა-აღდგომად მისა, რომელნი იყვნეს მის ქუეშე, რამეთუ **შარტყრი** იყო მთავარმღელთმოძღუარ და ჟამითგან დიდისა **ვითუმისით** იცოდა იგი და ჰყუარობდა მას ფრიად.

19. ღოლო ნეტარმან **შარტყრი** მერვჳ წელი მღელთმოძღურებასა შინა დაასრულა და იმრთისა მივიდა თუესა აპრილსა მეთასამეტესა დღესა, ინდიკტიონსა მეცხრესა. ნა **სალოსტის** ჰხუდა მღელთმოძღურებაჲ ორმოცდამერვესა წელსა მამისა ჩუენისა **საბაჲსა**

ჰასაკისა ჟამთა. წღმო-ვინმე-ცენდეს, რომელნი ჴორციელად იქცეოდეს, ვითარცა ჩერილი იტყჳს: «ამათ სული არა აქუნდა», რომელნი მრავალ ჟამ აჭირვებდეს და აურევებდეს მას რაათავე. ოითარცა **ოუდა** მოციქულთა თანა იყო, და **ოლისწს** თანა – **ოიეზი**, ვიდრე ჟამადმდე, და **ოსავ**, **ოსაკისგან** შობილი, და ვითარცა იყვნეს ძმანი **სბელ** და **ხაინ**, ესენი შეითქუნეს, რომელთათჳს არს სიტყუად ესე ურთიერთას და აღვიდეს ქალაქად წმიდად და შეურდეს **სალოსტის** მთავარებისკოპოსსა და სთხოვდეს მას, რაათამცა მოსცა მათ მამასახლისი. ღოლო მთავარებისკოპოსმან ჰრქუა მათ: «რომლისა ადგილისანი ხართ თქუენ?» ხოლო მათ ჰრქუეს: «ჴევსა რომელსამე უდაბნოს გარე ვიყოფით». ღოლო მთავარებისკოპოსმან ჰრქუა მათ: «რომელსა ჴევსა იყოფით?» ხოლო იგინი შეინრდეს და ჰრქუეს მას: «ადგილსა მას, რომელსა წოდებულ არს „**საბაჲს ჴევი**“». ღოლო მთავარებისკოპოსმან ჰრქუა მათ: «და სადა არს აბბა **საბა**?» და მათ ჰრქუეს მას: «ვერ შემძლებელ არს იგი განგებად ადგილისა მის უცბობითა მისითა, და ესეცა ვთქუათ, რამეთუ არცა მას აქუს მღელელობაჲ და არცა სხუათა შეუნდო, რაათამცა მღელე ვითარმე იქმნა, და ასერგასისთა ძმათაჲ შეკრებულთაჲ ვითარ შეუძლოს განგებაჲ?»

ხვრიკოს ვინმე ერქუა, ღირსად მოჴსენებულ იზუცესი და მამასახლისი **წნასტასია-წმიდისაჲ** და **ოუართა-მცველი**, იპოვა მთავარებისკოპოსისა თანა, ამას რაჲ ეტყოდეს მონაზონნი იგი, და ჰრქუა მონაზონთა მათ: «თქუენ იგი შეინწყნარეთ ადგილსა მას ანუ მან შეგიწყნარნა თქუენ?» ხოლო მათ ჰრქუეს: «ჩუენ მან შეგჳყვანნა, გარნა უმეცრებითა მისითა ვერ ძალუც წინამძღურებად ჩუენდა, რამეთუ მრავალ ვართ». ნა თქუა კუალად სამგზის სანატრელმან **ხვრიკე**: «უკუეთუ მან, ვითარცა თქუენ სთქუთ, ადგილსა მას შეგკრიბნა და ადგილი იგი უდაბნოჲ ქალაქ ყო, და აწ ვითარ ვერ შემძლებელ არს განგებად, რომელმან ადგილი იგი ქალაქ ყო და თქუენ შეგკრიბნა ყოველნი? იმერთი, რომელი შეეწევის მას შეკრებასა თქუენსა, და ადგილი იგი დაამტკიცა უფროჲს. ღოლო იმერთმან განგებისა მისისათჳს იზრუნოს».

შაშინ მთავარებისკოპოსმან განუტევენა იგინი და ჰრქუა მათ: «წარვედით ჴერერთ და განიზრახეთ და მერმე მოხვდეთ!» და მოუწოდა ნეტარსა **საბაჲს** რეცათუ სხუთა მიზეზითა და

მის თანა მოიყვანა შემასმენელნიცა მისნი. **ნა** წინაშე თუალთა მათთა აკურთხა იგი ხუცად და ჰრქუა მათ: «იხილეთ, აჰა გაქუს თქუენ მამად თქუენი და ლავრისა თქუენისა მამასახლისი, რომელი იმერთმან ზეცით გამოფრჩია და არა კაცმან. **ხოლო** მე ბრძანებითა იმრთისაჲთა დავამტკიცე გამორჩეული იგი მისი». **ნა** ესე ვითარცა თქუა, თანა-წარიყვანა ნეტარი **საბა** და სხუანიცა იგი მის თანა. **ნა** შთავიდა მთავარეპისკოპოსი ლავრად და თანა-ჰყვანდა **ხურიკე** ჯუართა-მცველიცა მის თანა. **ნა** იმრთით-შეწებულსა მას ეკლესიასა საკურთხეველი დადგა და კონქსა მას შინა მრავალთა მარტვრთა ნაწილნი დაჰკრძალნა ღუაწლისა მძლეთად საკურთხეველსა ქუეშე თუესა დეკემბერისასა ათორმეტსა, ინდიკტიონსა ათორმეტსა, ორმეოცდამეცამეტესა წელსა ნეტარისა **საბასსა** ჰასაკისა ჟამთა, დღეთა **ხინონის** მეფობასა. **ნა** აღესრულა **ხინონ**, და **წნასტასი** დაიმკვდრა მეფობად.

20. შას ჟამსა მი-ვინმე-ვიდა ლავრად კაცი იმრთით-შემოსილი და ზეგარდამო ცხებული და მაღლითა შეჭურვილი, ნათესავით **სომეხი**, სახელით **ჟერემია**. სეყვანდეს მას თანა ორნი მოწაფენი ერთსახენი და თანა-მოლუანენი მისნი, რომელთა ერქუა სახელი **სეტრე** და **სავლე**. **ნა** ამისთჳს უფროჲს განეხარა ნეტარსა მამასა ჩუენსა **საბას**, რამეთუ მდაბალ იყვნეს იგინი ფრიად. **ნა** მისცა მათ ქუაბი და მცირე სენაკი, რომელი არს ჩრდილოთ კერძო ქუაბსა მას, სადაცა წინაჲთ იყოფოდა იგი თავადი, ოდეს იყო მარტოჲ ჴევსა მას. **ნა** უბრძანა მათ მცირეაქსა მას ეგუტერსა, რაჲთა აღასრულებდენ **სომახარ** კანონსა მის ჟამისასა შაბათსა და კვრიაკესა. **ნა** ესრჳთ მცირედ-მცირედ ჟამთა განმრავლდეს **სომეხნი** ლავრასა მას. **რთი** მოწაფეთა მათგანი სამგზის სანატრელისა **ჟერემიასი**, რომელსა ერქუა **სავლე**, ვიდრე აქამომდე იმრთის შუენიერებით **ნა**იდსა ლავრასა იქსენების, მრავალნი საკვრველნი და სასწაულნი მის მიერ იქმნნეს უმრავლეს აღწერილისა ამის, რომელი მე მომემაღლა.

21. **ნა** ვითარცა იმრთით-შეწებულსა მას ეკლესიასა საკურთხეველი დადგა, მოიყვანა სულმან **წმიდამან** ლავრად გამოუთქუმელი მამად ჩუენი **სოჰანე** ეპისკოპოსი და შეყენებული, რომელი უფროჲს იყო **ჴეთუმისა** და **საბასსა**. **ღწესიფორე** თქუა: «მე მომმაღლე და მე აღვწერო სახე მისი, რომელი ნეტარმან მამამან ჩუენ-

მან **საბა** ლავრელთა თანა შეჰრაცხა და ეპყრა იგი. **ღ**ცდამეათრვამეტესა წელსაღა ოდენ აღმოსრულ იყო ჰასაკისა მისისასა, ტაძარი წმიდაჲ იყო ესე სულისა **წმიდისა** და შეიწყნარებდა ესე მაღლსა იმრთისასა, ნათლით შემკულ იყო ყოვლადვე და ვიდრე აქამომდის ჴორცითა ჰგიეს გუამი მისი და **წიგელოზთა** თანა იყოფის და განგვანათლებს ჩუენ იმრთისა მიმართ სლვათა ჩუენთა. **ქამეთუ** შუენიერად წარმართებულსა მას სლვასა მისსა ვერ შემძლებელ ვარ აღწერად აწ, არამედ იმრთისმოყუარებისა მისისა მოგუემადლა მცირედ რაოდენმე მისთჳს აღწერად, და არს ესე ყოველთა საცნაურ. **ხოლო** სინმიდისა მისისაჲ გუესმა, ვითარ-იგი გამოიტყოდა ენათა მრავალთა. **ნა** თჳსისაგან საქმენი მისნი გითხრნე, მრავალნი ყოფილნი და ძალნი, და არცალა სამართალ არს მისთაჲ მათ საქმეთაჲ დუმილით და სულდაღებით თანა-წარსლვაჲ, არამედ უფროჲსლა გვლირს მოჴსენებად, ვითარ-იგი გუექმნა ჩუენ ყოველთა ჴეცისა ქალაქისა მომატყუევებელ. **წანფენილ** იყო ყოველთა მიმართ მაღლი შუენიერებისა მისისაჲ დასაბამითგან ცხორებისა მისისაჲთ».

22. **წ**სე, რომელი დიდ იყო სახიერებითა, დაყუდებული ეპისკოპოსი **სოჰანე** მითხრობდა და თქუა: «ვითარ-იგი ნეტარსა მამასა ჩუენსა **საბას** მოსწრაფებაჲ აქუნდა რაჲთურთით და შეუდგა დიდისა **ჴეთუმის** გზათა. **ქამეთუ** იყო ნეტარისაჲ მის წესი ესე: მეათოთხმეტესა დღესა თუესა იანვარისასა განეშოვრის და წარვიდის დიდსა უდაბნოსა და მუნ აღასრულნის წმიდანი იგი დღენი მარხვათანი. **ხოლო** ამან ნეტარმან მცირედ რაჲმე შეცვალა, რამეთუ შემდგომად წმიდისა **წნტონისა** კრებისა მივიდის და აღასრულის დიდისა **ჴეთუმისი** საჴსენებელი მეოცესა დღესა თუესა იანვარისასა და ამისსა შემდგომად განვიდის დიდსა უდაბნოსა და განეშოვრის ყოვლისაგან თანა-ქცევისა კაცთაჲსა და დაყვის მუნ ვიდრე დღესასწაულადმდე **წზობისა**. **ნა** ესრჳთ რაჲცა წელ აღასრულის, ვითარ სახედცა თქმულ არს. **წილგდა** იგი ოდესმე **ხლუამკუდარსა** და, ვიდოდა რაჲ იგი უდაბნოსა მას **ხორაჲსასა**, იხილა ზღუასა მას შინა მცირე ადგილი ჴმელი და გულმან უთქუა, რაჲთა შევიდეს მუნ და გარდაიწანდეს თავადნი მარხვანი მას შინა. **ნა** ვითარ შევიდოდა იგი, შეემთხვა მას ჴრახვითა და შურიითა მტერისაჲთა და შთავარდა იგი ადგილსა ერთსა მის ჴლჴსასა, ბნელსა და ცეცხლსა, და გამო-

ეზუნეს, მოწაფემან მისმან **სგაპი** იჭუმინა.

25. შათ ჟამთა ოდენ, ოდეს იმრთით-შტენ-
ეზულსა მას ეკლესიასა სატფური იყო, **სოჰანე**,
რომელსა სახელი გარდაეცვალა **ხონონ**, მამა
ნეტარისა ჩუენისა მამისა **საბაისი**, **სლექსან-**
დრიას შინა აღესრულა. ზიდად შურა და ღუ-
ანლი დიდი გარდაიწადა **საორელთა** გუნდ-
სა თანა. ღოლო ნეტარი **სოფია**, დედა მისი,
მობერებულ იყო დღეთა მრავალთა. ზსმა რად
ნეტარსა ამას, ვითარმედ ძმ მისი უფროსად
გარდაემატა მონაზონებასა – ნეტარი **საბა** –
განყიდა ყოველი ჭურჭერი თვისი და მოვიდა
სერუსალჴმდ და მოიღო მის თანა ოქროდ დი-
დალი. ჴითარცა ესმა ნეტარსა **საბას**, მიეგე-
ბვოდა მას და შეინყნარა იგი და ჰლოცვიდა
დედასა თვისსა, რადთა განეშოვროს ყოვლისა-
გან საქმისა ამის სოფლისაჲსა. ზა შემდგომად
მცირედთა დღეთა შესუენა, და დაჰმარხა იგი
ღირსთა თანა საფლავსა და ყოველი, რად აქუნ-
და მონაგები მისი, შეიღო ლავრად. ზა საფასი-
თა მით მისითა **სერიქოს** აღაშტნა ქსენადოქი
სამოთხითურთ და წყალი უყიდა. ზა ლავრა-
საცა აღაშტნა ქსენადოქი მამათა განსასუნე-
ბელად და სხუაჲცა დიდადი კეთილი განგებაჲ
ქმნა.

26. ზა ოდეს აშენებდა ქსენადოქსა ლავ-
რისასა, წარავლინა ძმაჲ ერთი ნეტარმან მამა-
მან ჩუენმან **საბა სერიქოდ**, რადთამცა მოიღო
ძელი საქმარი კაჰრაულითა **სერიქოთ** ლავრად.
ჴთა-რად-ვიდა ძმაჲ ესე, აღჰკიდა კაჰრაულითა
ძელი, წარმოემართა და მოვიდოდა უდაბნოთ
ლავრად. ზა დასდვა მას ზედა სიცხჴ დიდი, და
შეენყურა მას ფრიად და შუეა ოდენ გზასა უდ-
აბნოსა მას დაეცა, და მოიწსენა მან ნეტარი იგი
ბერი. ჴლოცვიდა და თქუა: „ღეალო იმერთო
ნეტარისა მამისა ჩუენისა **საბაისო**, ნუ დამაგ-
დებ მე“. ზა მეყსეულად რომელი-იგი სუეტითა
ღრუბლისაჲთა აგრილობდა **სსრაჴლსა** იმერ-
თი, ამასცა ეგრევე სახედ ღრუბელი ცუარისაჲ
მოსცა და დაშრიტა წყურილი მისი და განა-
ძლიერა იგი. ზა თანა-უვიდოდა მას ღრუბელი
იგი ვიდრე მოსლვადმდე მისა ლავრად.

27. ორმოცდამეათოთხმეტესა წელსა დი-
დისა **საბაისსა** ჰასაკისა ჟამთა, მეორესა წელსა
საკურთხეველისა დადგმისა იმრთივ-ქმნულსა
მას ეკლესიასა, მოვიდა ნეტარი **სოჰანე** ეპის-
კოპოსი ლავრად ოცდამეერთესა დღესა თუე-
სა იანვარისასა, ინდიკტიონსა ათხუთმეტსა.
შვიდა ნეტარი მამაჲ ჩუენი **საბა ჴასტელისა**

ბორცუსა, რომელი ჰშორავს ლავრასა ვითარ
ოც უტევან. ჴღმოსავალით კერძო მთისა მის
იყო ბორცვ იგი საშინელ და უგზო სიმრავლის-
აგან დამკვდრებულთა ეშმაკთაჲსა მას ზედა,
5 ვითარმედ მწყემსთაცა მის უდაბნოსათა ვერ
ძალ-ედვა მიახლებად ადგილსა მას შიშითა
სიმრავლისა მისგან ეშმაკთაჲსა. ღოლო ამან
ნეტარმან და საკვრეველმან ჴალაღი შეიმოსა
საცოდ მისა და ზეთი ცხოველისა ჴუარისაჲ
10 ასხურა ადგილსა მას. ზა დაადგრა ზედა ბორ-
ცუსა მას თავადთა მარხვათა და მოუკლებე-
ლად გალობითა მისითა განწმიდა ადგილი იგი
და დიდი ჭირი იხილა ეშმაკთაგან ბორცუსა მას
ზედა და დაუთმო. ღოლო ნეტარი იგი ბერი,
15 ვითარცა კაცი, მცირედ რადმე შეძრწუნდა და
გულსა მოუჭდა, რადთამცა წარვიდა მის ადგ-
ილისაგან. სრამედ ვითარცა ოდესმე დიდსა
აბბა **სნტონის** ერუენა იმერთი, ამასცა ბერსა
ერუენა ნეტარსა და უბრძანა ძალითა ჴუარი-
20 სათა და ესრჴთ უშიშად მოიღო სარწმუნოებაჲ
და გულსმოდგინებაჲ და სძლო ყოველსა სიც-
რუვესა მტერისასა.

ზა ნეტარი ესე რად განკრძალულ იყო მოუკ-
ლებელად ლოცვასა და მარხვასა, დასასრულსა
25 ოდენ მარხვათასა მეორემოცესა დღესა, შო-
ვალამესა ოდენ ილოცვიდა და ევედრებოდა
იმერთსა, რადთამცა განწმიდნა ადგილი იგი
მუნ დამკვდრებულთაგან არაწმიდათა სულთა.
წწყეს მყის ეშმაკთა მათ ძგერად და უცნებად
30 ოდესმე სახედ ქუენარმავალთა და ოდესმე
სახედ მჴეცთა და ოდესმე მიემსგავსებიედ ყო-
რანთა. სგონებდეს, რადთამცა ესევეითართა
უცნებითა შეაშინეს ნეტარსა მას. ჴითარ ვერ
შეუძლეს მას, რამეთუ განმტკიცებულ იყო იგი
35 ლოცვითა, წარივლტოდეს მიერ და კაცობრივი-
თა ჴმითა ლაღადებდეს და იტყოდეს: „გად ჩუენ-
და შენ მიერ, **საბა**, ვერ გეყოფისა ჴევი, რომელი
ქალაქ ჰქმენ, და ჩუენთა ადგილთა მოგჴვედ
განსხმად? აჰა დაუტევებთ ჩუენთა ადგილთა,
40 წინა-აღდგომად შენდა ვერ ძალ-გვც, რამეთუ
გაქუს იმერთი შენ წილ მბრძოლი“. სმას რად
იტყოდეს, მეყსეულად განეშოვრნეს იგინი მთა-
სა მას ყოველნი ერთბამად, და აღწდეს იგინი
მასვე ლამესა ქუემოკერძო მთასა მას, ვითარ-
45 ცა სიმრავლჴ ყორანთაჲ ძგერთა და წრაფ-
ითა მედგრობისაჲთა. ზა იყვნეს ქუემოკერძო
მთასა მას უდაბნოთ მწყემსნი. ჴღჴებდეს რად
იგინი და სცვიდეს სამწყსოსა მათსა, იხილეს
სიმრავლჴ იგი ყორანთაჲ მათ. ზა ესმოდა რად

ვმა მათი, ფრიად შეშინდეს ურთიერთას და თქუეს: „ვჭგონებო, ვითარმედ ნეტართაგანნი ვინმე არიან **ხასტელსა** ზედა. **ბა** მუნ ზედა მყოფნი იგი ეშმაკნი განიდევენეს. **სრამედ** მოვედით და აღვიდეთ ბორცუსა მას და ვიხილოთ, რაა თუ არს, და უკუეთუ იყვნენ კაცნი წმიდანი მუნ ზედა, თაყუანის-ვსცეთ მათ“.

ბა ვითარცა განთენა, აღვიდეს იგინი ბორცუსა მას **ხასტელისასა** და პოვეს მუნ წმიდაჲ ესე ნეტარი მარტოჲ. **ბა** უთხრეს მას ყოველი, რაოდენი ღამესა მას ესმა და იხილეს. **ჟოლო** წმიდამან მან ჰრქუა მათ: „ვიდოდეთ, შევილნო, მშვდობით და შიშისა მათისაგან ნუ გეშინინ!“ და ესრჳთ გულდებულად განუტევენა იგინი მშვდობით. **ბა** ვითარცა აღესრულნეს წმიდანი იგი დღენი მარხვათანი, მოვიდა ლავრად და დაყო მუნ დღესასწაული **წღვსებისა** და წარიყვანნა მის თანა მამანი ვინმე და აღვიდა **ხასტელდ** და იწყო განწმედად ადგილისა მის და შენებად სენაკებისა, რომელი იპოვებოდა მუნ ქვაჲ. **ბა** ვითარცა თხრიდეს ადგილსა მას, პოვეს ქუეშე სახლი დიდი კამარედად დრეკილი ქვათაგან საკრველთა და ზედა კეცითა დართული. **ბა** უბრძანა დარღუევაჲ მისი და მათ ქვათაგან აღაშშნა ეკლესიაჲ. **ბა** განიზრახა, რაათამცა მონასტერ ყო ადგილი იგი, რომელცა იქმნა. **ბა** ვითარ შურებოდა იგი **ხასტელსა** ზედა ძმათა თანა, და არარაჲ აქუნდა ეგევითარი საზრდელი.

ჟოლო თუესა აგვსტოსსა გამოეცხადა ჩუენებით წმიდაჲ **საბა** ნეტარსა **ჰარკიანეს**, მამასახლისსა მონასტრისასა, რომელი არს მახლობელად **ჟეთლემსა**. ნეტარისა ამის იმრთისმსახურისაჲ იხილა **ჰარკიანე** ღამესა ერთსა, ვითარცა სახც **სნგელოზისა** მბრწყინვალისაჲ, რომელმან ჰრქუა მას: „აჰა ეგერა შენ, **ჰარკიანე**, ჰზი აქა განსუენებულად და გაქუს ყოველი საზრდელი ჯორცთაჲ. **ჟოლო** მონაჲ იმრთისაჲ **საბა** შურების **ხასტელსა** ზედა ძმათა თანა იმერთისა სიყუარულისათჳს, ჰშიან მათ და არა აქუს საზრდელი ჯორცთაჲ. **სრამედ** ინებე გარდაუქცეველად და მიუძღუანე მათ საზრდელი, რაათა არა სულმოკლე იქმნენ“. **ჟოლო** დიდი **ჰარკიანე** მეყსეულად აღდგა და უბრძანა დასხმაჲ კაჰრაულთა მონასტრისათაჲ და აღჰკიდა მათ საზრდელი პირად-პირადი და წარჰმართნა ძმანი, რაათა მიართუან იგი. **უსენი** ვითარცა მივიდეს, საკრველმან და ნეტარმან ამან მოიკითხნა იგინი და საგალობელსა წმასა

ბავითისა და **ბანიელისა**, იმრთისა მიერ მოცემულსა, იწურთიდა. **ბა** უგულსმოდგინე იქმნა შწნებასა მონასტრისასა ნეტარი **საბა**. **ჟოლო** ნეტარმან **ჰარკიანე** შემდგომად ხილვისა მის დაყო ოთხი თთუეჲ და ესრჳთ განვლო მშვდობით სოფელი ესე თუესა ნოემბერისასა ოცსა, ინდიკტიონსა ერთსა. **უსრჳთ** იყო შწნებაჲ მონასტრისა **ხასტელისა** და საწმუნობით განსლვაჲ ნეტარისა **ჰარკიანესი**.

ჟოლო ნეტარმან მამამან ჩუენმან **საბა**, ვითარცა გულისხმა-ყო, რამეთუ განისუენებდა იმერთი საქმეთა და შრომათა მისთა ზედა, ისწრაფა აღსრულებაჲ მონასტრისაჲ მის. **ბა** ვითარცა აღაშშნა იგი, გულსმოდგინებითა დიდითა შეკრიბნა მუნ მრავალნი მამანი: **სავლე** ვინმე, მეუდაბნოეჲ ძუელი, და მის თანა **ძეოდორე**, მონაფც მისი, დაადგინა განმგებელად მონასტრისა მის. **ჟოლო** **სავლე** რაჲ აღესრულა, დადგა **ძეოდორე** და შეიყვანა ძმაჲ თჳსი **სერგის** და მამის-ძმაჲ მისი **სავლე** და შეიწყნარნა იგინი, რამეთუ იყვნეს იგინი ნათესავით **შელეტინელ**, რომელნი კეთილად ილუწიდეს **ხასტელისა** მონასტერსა. **ჟოლო** შემდგომად ღირს იქმნეს **სმათონტას** და **საფლას** მღელთმოდღურებასა. **ბა** ესეცა მონასტრისათჳს **ხასტელისა** ზრუნვისა.

28. **ჟოლო** მამამან ჩუენმან **საბა** ვითარცა დაამტკიცა **ხასტელისა** მონასტერი, დიდი წრაფაჲ აქუნდა შეკრებად კაცთა მოხუცებულთა და მონაზონებასა შინა დამტკიცებულთა. **ბა** ოდეს თმოსანნი ვინმე მოუჭდიან მონაზონებად, არცა **ხასტელს** და არცა ლავრას სენაკსა შინა უტევის ყოფაჲ მათი, არამედ თჳსისაგან მცირეაკსა კვნობსა, რომელი აღაშშნა მარჯუენით კერძო ლავრასა და დაადგინნა მუნ ძმანი გამოცდილნი და სწავლულნი ფრიად. **ბა** რომელნი მოვიდიან მონაზონებად მუნ, უბრძანის ყოფაჲ მათი ვიდრე დასწავლადმდე **ბავითისა** და **ფსალმონსა** კანონისასა. **ბა** რაათა განისწავლნენ მონაზონებისა წესსა, იტყვნ მარადის ნეტარი ესე, ვითარმედ: „შეჰგავს მონაზონი მესენაკჲ, რაათა იყოს წრფელ და მოსწრაფე, მოლუანე და სწავლულ, ბრძენ შემეულებითა და მოძღუარ და ნუ რაათამცა უნდა სწავლაჲ შემძლებელი, რაათამცა ყოველთა ასოთა გუამისათა აღვრ-ახსნა და გონებაჲ შეკრიბა კრძალულად“.

უსე ვითართა მარტოდმყოფთათჳს ვიცი წერილისაჲ, ვითარ აჴსენებს, რამეთუ იტყვს:

„ოფალმან დაამკვდრის მარტოდმყოფი სახლ-სა“. ზა ოდეს გამოსცდინ ახლად მონაზონთა, თუ ჭეშმარიტად უსწავიენ წსალმონისა კა-ნონი და უკუეთუ შემძლებელ არნ იგი დაც-ვად გონებისა თვისისა და თუ განწმედილ არნ იგი გონებისაგან ერისკაცობისა საქმეთა და გულისზრახვათა და წინა-აღმდგომ თუ არნ საძაგელთა გულისთქუმათა მტერისათა. ზა ოდეს ამით ყოვლითა გამოიცადის, მაშინ მის-ცის მას სენაკი ლავრასა შინა. ზა თუ ვინმე შე-მძლებელცა არნ შწნებად სენაკისა, უბრძანის მას შწნებად. ზამტკიცებულად თქვს, ვითარმედ: „უკუეთუ ვინმე ადგილსა ამას აღაშენოს სენ-აკი, ეგრე არს, ვითარმცა ეკლესიაჲ იმრთისაჲ აღაშენა“.

29. წმას რაჲ ჰყოფდა და ასწავებდა მამაჲ ჩუენი **საბა**, უწუერულსა ყოვლადეჲ არა შეუენ-დვო, რაჲთამცა იყოფოდა ვისთანამე კრებულ-სა შოვრის მისსა, ვიდრე არა შეიმოსის წუერ-ითა დაპკოლებისათჳს ბოროტისა. ზა უკუეთუ მი-ვინ-ვიდის მისა უწუერული და არნ ჰასაკითა მწვს, შეიწყნარის იგი და სამგზის სანატრელ-სა აბბა **ქეოდოსის** მიუვლინის იგი, რომელი **ჰათიზმისა** ეკლესიისაგან გამოსრულ იყო და **შარინწს** მიერ, რომელსა **ჟოტინწს** მონასტერ ჰრქვან, რომელმან აღაშენა იგი, და **ზუკა შე-ტობელისა**, ბერისა, რომელი დიდისა **წეთვმის** მიერ სწავლულ იყო მონაზონებასა და სრულ-ქმნულ იყო, რომელნი იყოფოდეს დასავალით ლავრასა, ვითარ ოცდაათხუთმეტ უტევან. ზა შეწეენითა ჴრისტისითა აღაშენეს მონასტერი დიდად სახილველი. ზა ნეტარმან მამამან ჩუენ-მან **საბა** რომელი მიავლინის ძმაჲ დიდისა აბბა **ქეოდოსისა**, ვითარცა თქმულ არს, პირველად ამას აზრახებნ და ეტყვნ: „შვილო, არა ხოლო თუ უჯერო არს, არამედ სულისაჲ სავენებელ არს ესევეითარსა ლავრასა უწუერულისა ყო-ფაჲ“. სეცა სკიტწსა მამათა პირველთა დადევს შჯუღად, და ესევე შემევედრა დიდმან მამამან ჩუენმან **წეთვმი**, მინდა რაჲ ყოფაჲ ლავრასა მისსა. ზა ვითარ მიხილა მე უწუერული, მი-მავლინა ნეტარისა **ქეოქტისტწსა** და თქუა: „უჯერო არს და სავნებელ უწუერულისა ყოფაჲ ლავრასა შინა“. ზა მან წარავლინის მონასტერ-სა აბბა **ქეოდოსის** ნეტარისასა. ღოლო დიდმან **ქეოდოსი** ვითარ იხილის მისგან მივლინებული ძმაჲ, ისწრაფინ გულსმოდგინედ შეწყნარებად, რაჲთამცა განსუენებულ იყო მიმავლინებელი მისი ნეტარი მამაჲ ჩუენი **საბა**. სევენს ნეტარ-

ნი ესე ერთსულ და ერთგონება ურთიერთას და ლოცვასა შინა იმრთისა მიმართ ერთობით შეზრახულ, რომელთა ჰხადოდეს **წერუსალე-მელნი** ახალთა მოციქულთა, ვითარცა **სეტრეს** და **სოვანეს**.

30. ჴამეთუ ორნივე იგი მთავარმამასახლი-სად და მონაზონთა განმგებელად განაჩინა ნე-ტარმან მთავარეპისკოპოსმან **სალოსტი**. წლ-სრულებასა ოდენ მისსა და ჴრისტწს მისლვასა ევედრნეს მათთჳს ყოველნი, რომელთა აქუნდა მონაზონებისა სქემაჲ. ზა ვინაჲ იქმნა ესე ამათი მთავარმამასახლისობაჲ, მცირედითა სიტყვთა ვთქუა: **წლბიდი** და **წლია** წმიდისა **სასარიო-ნის** აღსრულებისა შემდგომად აღესრულნეს, ორნივე იგი მთავარმამასახლისნი. ზა მათსა შემდგომად **ზაზარე** ვინმე დადგა მთავარმა-მასახლისად, გარდაიქცა იგი კათოლიკისა ზი-არებასა და მოკუდა. **წნასტასი** ვინმე დადგა მთავარმამასახლისად, რომელმან განწვალნა ყოველნი მონაზონნი, ეგოდენ შეუძლო, რომ-ლისაგანცა იქმნა შფოთი და აღძრვაჲ. ჴამეთუ არღარა იყო მონაზონთა პატივი, ვინაჲთგან იქმნნეს **ზაზარე** და **წნასტასი** მთავარმამასახ-ლის და გარდაიქვალნეს მონაზონებისაგან და ქუეყანისა და სოფლისა ზრუნვასა მიუწდეს. ღოლო **წნასტასი** ვითარცა დაიმკვდრა მეფობაჲ **ზინუნისი**, მისცა მწვალებელთა ჴელმწიფებაჲ. შაშინ აღდგა ნეტარი **სალოსტი**, რომელი ზე-მოკერძო მოწსენებულ არს, და აბბა **შარკიანე** მთავარმამასახლისად დაადგინა.

ღოლო შემდგომად მცირედთა ჟამთა **შა-რკიანე** ჴრისტწს მიერ შეისუენა. ზა ყოველნი უდაბნოჲსა მონაზონნი შეკრბეს საეპისკოპოს-ოდ, რამეთუ სნეულ იყო მთავარეპისკოპოსი. ზა შეთქუმიტა ყოველთაჲთა **ქეოდოსი** და **საბა** მთავარმამასახლისად და განმგებელად განა-ჩინა ყოველთა ზედა მონასტერთა, რომელნი არიან **წერუსალწმისა** საბრძანებელსა, ვითარ-ცა მეუდაბნოენი და მდაბალნი და ცხოვრები-თა და სიტყვთა შემკულნი. ზა იმრთისა მიერ აქუნდა მადლი. შიერ ჟამითგან აბბა **ქეოდოსი** წინამძღუარ და მთავარმამასახლის იყო ყოველ-თა ზედა მონასტერთა. ზა აქუნდა შემდგომი მისი, რომელი განაგებდა შჯუღსა მონასტერ-თასა, წმიდაჲ **სავლე**, **შარტვრის** მონასტრისა მამასახლისი, ხოლო მამაჲ ჩუენი **საბა** მთავრად დადგა და შჯუღისა დამდებელად ყოველთა მა-რტოდმყოფთა და რომელნი-იგი სენაკთა მყოფ არიან.

31. **ჟოლო ნეტარმან სალოსტი** დაყო რვა ნელი და სამი თუე საყდარსა მისსა ზედა **ჟერუსალმს** და შეისუენა ჟრისტჳს მიერ თთუესა ივლისსა ოცდასამსა, ინდიკტიონსა ორსა. **ლია**, რომელი მრავალგზის მოჴსენებულ არს ნეტარისა **ჴოვმის** ზე, ამას მოეცა მთავარეპისკოპოსებად ორმოცდამეათრვამეტესა წელსა ნეტარისა **საბაჲსა** ჴასაკისა ჟამთა. **შმან** მამათმთავარმან **ლია** აღაშჳნა მონასტერი მახლობელად საეპისკოპოსოსა მისსა და მას შინა შეკრიბნა სჳუდუოსნი წმიდისა **წნასტასიაჲსანი**, და **წავითის** გოდლისა თანა ადგილთა რომელნი-იგი განზნეულ იყვნეს, შეკრიბნა და მისცა განსუენებად. **შა** იგინი რად შთაფყვანნა და შეკრიბნა მონასტრად მამამან ჩუენმან **საბა**, მრავალი სენაკთა მათთაგანი მოიყიდა და ადგილი იგი ქსენადოქად ლავრისათჳს აღაშჳნა.

სევენეს სხუანიცა სენაკნი ჩრდილოთ კერძო სყიდულთა მათ სენაკთა, რამეთუ ჴსნადოდა, რადთამცა იგიცა მოიყიდნა საყოფლად უცხოთა მონაზონთათჳს და რამეთუ ეძიებდეს უფალნი მათ სენაკთანი ოქროსა დიდადსა, ხოლო მას არარად აქუნდა, რადმცა მისცა სენაკთა მათთჳს, გარნა ერთისა დრაჴკნისა ნახევარი. **ჟოლო** სარწმუნოებად უფროჲს ყოველთა საფასეთა შეერაცხა, რომელი აქუნდა იმრთისა მიმართ ნეტარსა მას. **შა** ვითარცა შეშჳირდა მას, მისცა დრაჴკნისა ნახევარი იგი წინდად და ჴრქუა: «უკუეთუ ჴვალე ყოველი სასყიდელი მაგისი არა მიგცე, წარ-მცა-მინჴმდების წინდი ესე ჩემი». **შა** დროსა მას ჴვალისა დლისასა აღმოსლვადმდე მზისა განიზრახვიდა ნეტარი იგი ამისთჳს და ილოცვიდა. **შო-ვინმე-ვიდა** მისა უცხოჲ, რომელმან ყოვლადვე არა იცოდა იგი, და მოსცა მას ასსამეოცდაათი დრაჴკანი. **შა** მასვე ჟამსა წარვიდა კაცი იგი და არცაღა თუ სახელი მისი უთხრა. **ჟოლო** ნეტარსა მას დაუკრდა იმრთისა მიერ შეწვენად იგი მისი მწრაფლ და, ვითარცა-იგი აღუთქუა, მუნქუესვე მისცა სასყიდელი მათი. **შა** აღაშჳნა მეორჳ ქსენადოქი მომავალთათჳს უცხოთა განსასუენებელად. **შა** აღაშჳნა ნეტარმან მან **ხასტელისა** მონასტრისათჳს ორი ქსენადოქი: ერთი წმიდასა ქალაქსა, მახლობელად გოდოლსა **წავითისსა**, და ერთი **ჟერიქოს**, მახლობელად სამოთხესა მას მისსა დანაკისკუდუენასა.

32. **შათ** ჟამთა მოუვლინნა იმერთმან მამასა ჩუენსა **საბას** ორნი ძმანი ჴორციელად, ქუეყ-

ანით **საორელნი**, რომელთა ერქუა სახელი **ჴეოდოლოს** და **სელასი**. **სენი** მიემსგავსნეს **ჴესელეელს** და **სლიაბს**, რომელნი განმგებელ იყვნეს საქმესა მას კარვისასა. **სენი** თუ ვამსგავსენ მათ, ვჴგონებ, ვითარმედ არა მაბრალოს მე იმერთმან. **სენი** აქუნდეს ჩუენ შოვრის ამას ახალსა **შოსეს**, რამეთუ დაკლებული საცნაურისა მის ლავრისად აღაშჳნეს და გარემოჲს – მონასტრები. **სირველად** აღაშჳნეს არტოკოპი, რომელ არს პურისა-საქმარი, და სასნეულოდ ლავრას შინა. **შა** არტოკოპსა მას ზედა დიდი ეკლესიაჲ აღაშჳნა წმიდისა და ყოვლად ქებულისა იმრთისმშობელისა ქალწულისა **შარიაშისი**, რამეთუ იმრთით-შჳწნებული იგი ეკლესიაჲ მცირეჲ იყო განმრავლებითა ძმათათა. **შა** **სომეხნიცა** განმრავლდეს, და იწრო იყო მათთჳს მცირჳ იგი ეგუტერი. **შა** შოვრის ორთა მათ ეკლესიათა ქმნა ეზოჲ, სადაცა-იგი პირველად იხილა სუეტი ცეცხლისაჲ, და ქმნა მრავალი წყალთა შესაკრებელი.

შა ვითარცა აღაშჳნა დიდი ეკლესიაჲ და შეამკო ყოვლითა შემეკულებითა, შთავიდა ნეტარი **ლია** მთავარეპისკოპოსი ლავრად და ყო სატფურებაჲ მის ეკლესიისაჲ და წმიდაჲ საკურთხეველი დადგა მუნ თჳსა თავსა ივლისსა, ინდიკტიონსა ცხრასა, სამეოცდამესამესა წელსა დიდისა **საბაჲსა** ჴასაკისა ჟამთა. **შა-შინ** გამოიყვანნა **სომეხნი** მცირით ეგუტერიით და უბრძანა ფსალმონებაჲ **სომეხთა** ენითა იმრთით-ქმულსა მას ეკლესიასა და შჴული შეუთხრა მათ ნეტარმან მან, რადთა ევანგელჳ და სხუანი ლოცვანი აღასრულნოდინ **სომეხთა** ენითა, ხოლო ჟამისწირვასა შეკრბენ **ჴერძენთა** ეკლესიასა და მათ თანა ეზიარნოდინ, ამითჳს რამეთუ ჴელი შეყვეს რომელთამე მათგანთა და, ოდეს იტყუედ „ჩმიდაო იმერთოსა“, თჳჴან მათცა, რომელსა-იგი იტყოდა **სეტრე**, რომელსა ერქუა **შკანწვალ**. **შმან** შესძინა და თქუა: «**ჟომელი** **წუარს-ეცუ** ჩუენთჳს». **სშა** რად ესე ნეტარსა **საბას**, განრისხნა მათ ზედა და უბრძანა მათ და ჴრქუა: «ამიერითგან **ბერძლ** იტყოდეთ ამას გალობასა, ვითარცა მოცემულ არს დასაბამითგან **ხათოლიკე** **სკლესიასა**, და ნუ ვითარცა-იგი **სეტრჳს** **შკანწვალისა** თქმული გარდაქცეული, რომელი **სეტჴჴოსის** თქმულსა ესვიდა».

შა მეორედ მძლავრობის სახედ **წნტიოქი-სა** საყდარი დაიბჴრა, და წესითა **სკლესიისა** და გაბჴაძეს, კუალად მესამედ იქმნა **საჴურიას**

სამშჯულისათვის, **ზინონის** მეფისა ბრძანებითა იგივე საყდარი დაიპყრა არალირსმან მან, რამეთუ არა განწინილ იყო იგი, რომელ ყვეს მის ზედა შეჩუენებაჲ. **ნა** აღაშფოთნა ყოველნი აღმოსავალით მყოფნი და შეჩუენებულ იყო იგი **წმლლიკოსისგან**, მთავარეპისკოპოსისა **სრომთაჲსა**, უცხოჲსა მის დიდებისათვის, რომელ-იგი შესძინა „**წმიდაო იმერთოსა**“. **ნა** თარ სამართლად და იმრთისმსახურებით მამამან ჩუენმან **საბა** გულისხმა-ყო, რომელ-იგი შესძინეს უცხოჲ დიდებაჲ, მისგან განაშოვრნა იგინი და კათოლიკისა წმიდისა წესსა შეჰრთნა იგინი და შჯუელი ესე დადვა, რაჲთა შაბათსა კრებაჲ იმრთით-ქმნულსა ეკლესიასა ყოდიან, ხოლო კვრიაკესა – წმიდისა იმრთისმშობელი-სა ეკლესიასა, და რაჲთა მოუკლებელად შაბათი კვრიაკედ ღამეჲ განათიოდინ მწუხრითგან დილუულადმდე და ყოველთა დღესასწაულთა.

33. **წოლო** ნეტარმან ამან წყალობითა **წრისტჳსითა** მცირედთა ჟამთა ლავრაჲ განავრცო და შეკრებულნი მისნი განამრავლნა და **ხასტელისა** მონასტერი დაამტკიცა და ყოველთა ნაკლულევანთა ლავრათა და მეუდაბნოეთა ილუნიდა. **წოლო** რომელნი-იგი წინა-მოაწესენეს წიგნსა ამას მონაფენი მისნი შემასმენელნი, და რამეთუ ესენი **ხასტელისა** მონასტრისა შჳწნებისათვის იშურობდეს, და შე-ვინმე-იბირნეს სხუანიცა კრებულისა მისგანნი, ვითარ ორმოცნი ოდენ ჭურჭერნი ეშმაკისანი და მათ თანა შემყოფნი. **წმათ** იზრახეს ნეტარისა მის ზედა ბოროტი. **წოლო** მამაჲ ჩუენი **საბა** მშჳდ იყო კაცთა მიმართ და მბრძოლ ეშმაკთა მიმართ. შიუტევა შემასმენელთა მისთა და წარვიდა ადგილთა **სკვთოპოლისისათა** და დაჯდა უდაბნოთა ადგილთა მდინარესა ზედა, რომელი გამოვალს **სადარაჲთ**. **ნა** იყოფოდა მუნ ქუაბსა შინა მცირესა ჟამსა. **წოლო** ქუაბსა მას შინა ჩუეულებჲ აქუნდა ლომსა ფრიად დიდსა ყოფად მას შინა. **ნა** ვითარცა მოვიდა ჩუეულად ლომი იგი შუვალამესა ოდენ, პოვა ნეტარი იგი მძინარჳ და უპყრა პირითა თჳსითა სამოსელი მისი და მიჰზიდვიდა, რაჲთამცა გამოაძო იგი ქუაბისა მისგან.

წოლო ნეტარმან მან ვითარცა განიღუდა, ინყო ფსალმონებად ცისკრისა გალობასა, ხოლო ლომი იგი გამოვიდა გარე და ელოდა გარეშე. **ნა** ამან ნეტარმან მდღელმან ვითარ აღასრულა კანონი თჳსი, მოუწოდა ლომსა მას, სადაცა-იგი აქუნდა ჩუეულებჲ საწოლისა მი-

სისაჲ. **ნა** ვითარ შევიდა იგი შინა, კუალად შეუპყრა სამოსელი მისი და გამოჰზიდვიდა გარე მშჳდობით. **ნა** ვითარცა აწყინებდა ლომი იგი, რაჲთამცა გამოვიდა ნეტარი იგი ქუაბისა მისგან, ჰრქუა კადნიერად ლომსა მას მდღელმან მან: «ქუაბი ესე დიდ არს და შესაძლებელ არს აქა შინა ყოფაჲ ორთაჲვე, გარნა თუ არა გინებს შენ აქა ყოფაჲ, ვიდოდე მშჳდობით. **ქა**-მეთუ ჯელთა იმრთისათა შექმნული ვარი მე და ხატი მისი მაქუს». **სე** რაჲ ესმა ლომსა მას, ვითარცა სირცხვლეული, გამოვიდა ქუაბისა მისგან.

34. **ნა** ვითარ იყოფოდა ნეტარი ესე მცირედთა დღეთა ქუაბსა მას შინა, განითქუა სიდილჳ მისი და მოვიდოდეს მისა მრავალნი **სკვთოპოლელნი** და **სადარელნი**. შაშინ მოუჳდა მას ერთი ვინმე **სკვთოპოლელი** ჭაბუკი, რომელსა სახელი ერქუა **ქასილი**. ნათესავი იყო ესე **სევეროსისი** და **სოფრონისი** მთავართაჲ. **სე** ულსა მოუჳდა ამას მონაზონებაჲ წყალობითა იმრთისაჲთა და მოვიდა ნეტარისა მის და მოიკუეცა და მონაზონებისა წესსა გულსმოდგინედ ისწავებდა. **სე**მა ვიეთმე ავაზაკთა **ქასილისი** მუნ ყოფაჲ და მოუჳდეს მათ შოვალამეს. **სე**გონებდეს, ვითარმედ პოვონ რაჲმე **ქასილის** თანა. **ნა** ვითარცა განიხილნეს იგინი და არაჲ პოვეს მათ თანა, წარვიდეს აღშჳწნებულნი, იხილეს რაჲ მათი იგი იმრთისმსახურებაჲ და არა ზრუნვაჲ ამის სოფლისაჲ. **ნა** ვითარ წარვიდეს იგინი, შეემთხვევნეს მათ ორნი ლომნი, დიდნი ფრიად. **წოლო** მათ შეეშინა. **წფუცეს** ლომთა მათ და ჰრქუეს: «გაფუცეფთ თქუენ ლოცვასა აბბა **საბაჲსსა**, რომლისაჲ სახიერებაჲ ვიხილეთ. **წნლა** გზა-გუეცით ჩუენ, რაჲთა წარვიდეთ». **ნა** ვითარცა ესმა მჳეცთა მათ სახელი ნეტარისა **საბაჲსი**, ვითარცა ტანჯვულნი, ეგრე ივლტოდეს.

წოლო ავაზაკთა მათ ვითარცა იხილეს საკვრველებჲ ესე, გულისხმა-ყვეს, რამეთუ მონაჲ იმრთისაჲ არს ბერი იგი, რომელი არცა თანა იყო და საკვრველი ესე იქმნა. **ნა** უკუნიქცეს ყოველნი ერთბამად მისა და შეუვრდეს მას და, რომელ-იგი საკვრველებჲ იქმნა, უთხრეს მას. შიერ ჟამითგან აღუთქუეს იმერთსა, რაჲთა არღარა ავნებდენ კაცთა და განეშოვრნენ ყოვლისაგან უმჯულოებისა. **ნა** ესე სასწაული რაჲ განითქუა ბერისაჲ მის, მრავალნი მოვიდოდეს მისა. **ნა** მცირეთა მათ დღეთა აღაშჳწნა სენაკი და ორნი ძმანი მიიყვანნა მის თანა. **წითარცა**

იხილა, რამეთუ მრავალნი აწყინებდეს ერისგანნი, მომავალნი მისა, იდუმალ განეშოვრა ადგილსა მას და ძმანი იგი შეჰვედრნა იმერთსა, რომელნიცა მასვე ადგილსა აღესრულნეს. **შემათი** ვინმე **საორელი** მოვიდა და დაიპყრა სენაკი იგი და აღაშჷნა მონასტრად და შეკრიბნა ძმანი მრავალნი ამის კრებულისაგანნი. სყო ერთი, რომელსა ერქუა **ქარასის** პატიოსანი, რომელმან დაიმკვდრა სახიერებაჲ **შემათისი** და შემდგომად მისა დაიპყრა მამასახლისობაჲ. **სეცა** ნათესავით **საორელივე** იყო და მონაზონებასა შინა წარმართებულ იყო და დამტკიცებულ.

35. შო-რად-ვიდა ნეტარი იგი ლავრასა თვსსა, პოვნა წინა მოწესებულნი იგი ორმოცნი კაცნი, რომელთა არა აქუნდა სარწმუნოებაჲ მართალი. **ნა** სხუანიცა გარდაექცივნეს, და იყვნეს იგინი სამეოც. **სულკლებულ** იყო და ფრიად იურვოდა ნეტარი ესე, რომელ-იგი მოიწია კრებულსა მისსა ვნებაჲ. **ნაუკვრდა**, ვითარ დიდითა საქმითა და შრომითა მონაზონებისაჲთა უძლურნი იგი გარდაიქცეს. **ნა** წინა-ალუდგის ნეტარი იგი მათსა მას გულისწყრომასა და მერმე სულგრძელებითა და სიყუარულითა სულიერითა და მშდობითა სიტყუათა თვსთა შეჰკრებნ და ჰხედავენ მათსა მას სიბოროტისა კაცობასა და ურცხვნოდ სლვასა. **ნა** არა ერჩდეს იგინი, რადთამცა ვიდოდეს გზასა ჴრისტჷსსა, არამედ მიზეზობდეს იგინი მიზეზობასა ცოდვისასა და სიტყუათა ცუდთა შეუდგეს. **ჟოლო** ბერმან ვითარცა იხილა ესე, ადგილ-სცა რისხვასა და წარვიდა **ნიკოპოლისით** კერძო და დაყო მუნ რაოდენიმე ჟამი კერატსა ერთსა ქუეშე და კერატისა მისგან იზარდებოდა. **ნა** ვითარცა ესმა მნესა მის ადგილისასა, განვიდა მისა. **ნა** ვითარცა იხილა იგი, აღუშჷნა მას სენაკი მცირე და შემდგომად მცირედთა დღეთა შეწევნითა ჴრისტჷსითა სენაკი იგი მონასტერ იქმნა.

ჟოლო ნეტარი ესე რად იყოფოდა მას ადგილსა, იხილეს ბილნთა მათ გარე-დაყოვნებაჲ ბერისაჲ მის და განსდგეს თავადსა ლავრასა, ვითარმედ მამად ჩუენი რად ვიდოდა უდაბნოთა, შეჭამეს იგი მჴეცთა. **ნა** ვითარცა შეიტყუვნეს სხუანიცა იგი, შევიდეს ქალაქად წმიდად წინაშე მთავარეპისკოპოსისა **სლიასსა** და ჰრქუეს მას: «მამად ჩუენი **საბა**, იქცეოდა რად **ხლუამკუდარს** უდაბნოთა, შეჭამეს იგი ლომთა. **ნა**რამედ გვბრძანე და მოგუეც ჩუენ მამასახლი-

სი». **ჟოლო** ჭეშმარიტმან მონამან იმრთისამან მთავარეპისკოპოსმან **სლია** იცოდა ჟამითგან ნეტარისა **სეთჷმისით** სიჭაბუკისა მისისაჲ იმრთისმასხურებით სლვად და ჰრქუა: «მე თქუენი სიტყუად არა დავიჯერო. **ნა**იცი, რამეთუ არა უსამართლო არს იმერთი, ვითარმცა უგულბელს-ყო მონად **ნესი** და მჴეცთა შეჭამეს იგი, არამედ წარვედით და მოიძიეთ მამად თქუენი, გინა დუმენით, ვიდრემდის იმერთმან გამოაცხადოს იგი».

შო-რად-ინია დღესასწაული **სენკენისა** და მსგავსად ჩუეულებისა შეკრებაჲ მამასახლისთაჲ, აღმოვიდა ნეტარი **საბაცა** წმიდად ქალაქად ძმათა თანა მონასტრისათა, რომელ-იგი ეშჷნა **ნიკოპოლისს** მონასტერი, რამეთუ აღეშჷნა მონასტერი და ძმანი შეეკრიბნეს, რამეთუ იმერთი შეენეოდა მას ყოველსა ჟამსა და ყოველთა საქმეთა მისთა. **ნა** შევიდა იგი სხუათა მამასახლისთა თანა მთავარეპისკოპოსისა. **სი**ლა რად იგი მთავარეპისკოპოსმან, ფრიად განეხარა და განიყვანა იგი თვსისაგან და ევედრებოდა მას, რადთამცა უკუნიქცა იგი თვსსა ლავრასა. **ჟოლო** იგი არა თავს-იდებდა, არცა ისმენდა. **სმისთვს** განრისხნა მთავარეპისკოპოსი და ჰრქუა მას: «გწმენინ, უკუეთუ არა ისმინო ზრახვისა და ვედრებისა ჩემისაჲ, არლარა იხილო პირი ჩემი, და ვერცა დავითმინო ჟამ ერთ, რადთა ნაშრომსა შენსა ზედა სხუანი განისუენებდენ». **სე** რად ჰრქუა მას მთავარეპისკოპოსმან, მამამან ჩუენმან **საბა** ნებაჲ მისცა და აღასრულა ბრძანებაჲ მისი და უნებლიად უთხრა მთავარეპისკოპოსსა უშჯულოებაჲ იგი მათი და შეთქუმად სამეოცთაჲ მათ კაცთაჲ გარდაქცეულთაჲ და არა სარწმუნოებაჲ გონებათა და გულთა მათთაჲ. **ოთხრა**, ვითარმედ ესრწთ ბოროტისმოქმედ არიან.

შაშინ მთავარეპისკოპოსმან წიგნი მიუწერა ლავრისა მისისა ძმათა ყოველთა და ესრე თქუა: «გაუწყებ თქუენ, ძმანო ჩემნო საყუარელნო, რამეთუ მამად თქუენი ცოცხალ არს, და ლომთა არა შეჭამეს იგი, რამეთუ მოვიდა ჩემდა დღესასწაულსა ამას, და მე უნებლიად დავიყენე იგი ჩემ თანა, რადთა არა დაუტეოს ლავრაჲ თვსი, რომელი ბრძანებითა იმრთისაჲთა ამან აღაშჷნა. **სი**ითუალეთ ესე დიდითა პატივითა და დაემორჩილენით ამას. **ნა**რათ თუ თქუენ ეგე გამოირჩიეთ, არამედ მაგან თქუენ გამოგირჩივნა. **სმისთვს** უნებლიად დაემორჩილენით მაგას. **ოკუეთუ** ვინმე თქუენგანნი მზუაობარ

არიან და ამპარტავან და არა მორჩილ და არცა ან უნდეს დამორჩილებად მაგისა, ნუმცა ვინ იყოფის მანდა. ჟამეთუ ვერ შესაძლებელ არს, ვიდრე არა თვისი ადგილი უკმოიპყრას». **ჟოლო** ნეტარი მამაჲ ჩუენი **საბა**, ვითარ არა ურჩ ექმნა ბრძანებასა მას მთავარეპისკოპოსისასა, ერთი მოწაფეთა მისთაგანი, ნათესავით **ნიკოპოლე-ლი**, რომელსა სახელი ერქუა **სებეროს**, იგი მამასახლისად განაჩინა მონასტერსა მას, რომელი ეშჷნა **ნიკოპოლისით** კერძო, რომელმან დაყო მრავალი წელი მონასტრისა მის განგებასა და აღესრულა. **შა** დადგა შემდგომად მისსა **რომნოს** ადგილსა მას **სებეროსისსა** რაოდენმე ჟამ და აღესრულა. **შა** დაუტევა მისსა ადგილსა **საბარონ**. **იწყით** ესე **საბარონ**, რომელი დაბერდა ფრიად და აქამომდე უპყრიეს ადგილი იგი.

36. **ჟოლო** ნეტარმან **საბა** მოიღო წიგნი იგი მთავარეპისკოპოსისაგან და შთავიდა ლავრად თვსა და უბრძანა წარკითხვად წიგნისაჲ მის ეკლესიას შინა შეკრებულთა შოვრის ძმათა, ხოლო გარდაქცეულნი იგი, დაბრმოილნი გონებითა მათითა, განრისხნეს და შფოთი აღადგინეს ერთბამად სამეოცთა მათ წმიდისა მამისა ჩუენისა ზედა და, ვითარცა ბრძოლად განმზადებულნი, რომელნიმე სამოსელსა მათსა ყოველთასა აღჰმზადებდეს მათგანნი და ჭურჭერთა, ხოლო სხუათა მათ ნეშტთა აღიღეს ცულები და ჰამები და სათხრელები და კედები და აღჴდეს იგინი გოდოლსა მას მის ნეტარისასა და დაარღვეს იგი ვიდრე საფუძველადმდე დიდითა სიბოროტითა და გულისწყებითა. **ჟოლო** ქვაჲ და ძელი გოდოლისაჲ მის შთაყარეს ჴევაჲ. **შა** ვითარცა დაარღვეს, დაუტევეს და წარვიდეს იგინი ლავრით. **შა** მივიდეს იგინი ლავრასა **სუკასა** და ევედრებოდეს, რაჲთამცა იყვნეს მუნ. **შა** ესმა ნეტარსა **სკლონსს**, მამასახლისსა **სუკაისასა**, რაჲ-იგი ყვეს მათ ბოროტი. **სრა** შეჰრაცხნა იგინი და არცა შეინყნარნა. **შა** წარვიდეს იგინი სამხრით კერძო დაბასა **ძეკუასა** და პოვეს მუნ ჴევი და წყალი და საფუძველი ძუელთა სენაკთაჲ, რომელი ეშჷნა მწვალელებლთავე. **შა** მუნ იშჷნეს სენაკები და **ჩეა-ლავრა** დასდევს სახელი.

37. **სენი** ვითარცა გამოვიდეს ლავრისა მისგან ნეტარისა **საბაჲსა**, ხოლო სხუანი იგი დაადგრეს მშჴდობით და შესწირვიდეს ლოცვასა იმრთისა მიმართ გულითა წმიდითა დაუცხრომელად და მღჴძარე იყვნეს თავყანისცემასა და, ვითარ-

ცა იფქლი გამომარგლილი რაჲ აღორძნდებინ, ეგრე მხიარულ იყვნეს. **შცირედი** რაჲ ჟამი წარჴდა, აგრძნა ნეტარმან **საბა**, სადა-იგი იყოფოდეს სულმოკლენი იგი მოწაფე-ყოფილნი, და მობნა კაჰრაულნი **ხასტელისანი** და ლავრისანი და აღჴკიდა საზრდელი და მივიდა მათა. **შა** რომელთამე მათგანთა იხილეს რაჲ ნეტარი იგი მიმავალი, იტყოდეს ურთიერთას: «იხილეთლა, აჰა ესერა აქაცა მოვალს მრუდი იგი». **ჟოლო** ნეტარმან მან მღდელმან იხილნა იგინი ფრიად შეინრებულნი, რამეთუ არცა ეკლესიაჲ აქუნდა, არცა წინამძღუარი, არამედ ეკლესიასა წმიდისა წინაწარმეტყუელისა **სმოსისსა** მივიდიან რაჲცა კვრიაკე და მუნ ეზიარნიან; და დაუწყნარებლობითა მათითა და უჴეროებითა გონებისა მათისაჲთა ურთიერთას ილაღვიდეს და შფოთებდეს. **ჴეენყალნეს** იგინი ნეტარსა მას და შევიდა წმიდისა მთავარეპისკოპოსისა და უთხრა მათი იგი ცხორებაჲ. **შა** ევედრებოდა მას, რაჲთამცა შეინყნარნა იგი. **ჟოლო** ნეტარმან მთავარეპისკოპოსმან მისცა ჴელთა მისთა ლიტრაჲ ერთი ოქროჲ და ჴელმწიფებაჲ მის ადგილისაჲ და მუნ მყოფთაჲ, რამეთუ იყვნეს იგინი კრებულისა მისისაგანნი. **ჟოლო** ნეტარი ესე მღდელი მივიდა მათა და აქუნდა მის თანა ყოველი საჴმარი. **შა** დაყო მათ თანა ხუთი თუეჲ და აღუშჷნა მათ პურის-საქმარი და ეკლესიაჲ და შეამკო იგი და საკურთხეველი დადგა.

38. სამეოცდამეცხრესა წელსა ჰასაკისა მისისა ჟამთა წარავლინა და მოიყვანა ლავრისა თვსისაგან, ვითარცა ზემო წერილ არს, მეუდაბნოეჲ **სოვანე**, ნათესავით **სლაღელი**, რომელსა წინაწარმეტყუელებისა მადლი აქუნდა. **სე** დაადგინა მამასახლისად **ჩეა-ლავრისა**. **სმან** ნეტარმან **სოვანე** იმრთით-შემოსილმან წინაწარმეტყუელა რაჲ იგი მოწევნად იყო **ჩეა-ლავრასა** მათ ჟამთა, და აღსრულებასა მისსა ჴრისტჷს მიერ თანა-უჴდა მას შემდგომი მისი. **არემლნი** გარდამოსთხივნა და თქუა: «აჰა, დღენი მოვლენან და აღმაღლდენ ამის ადგილისა მყოფნი ფრიად სარწმუნოებასა ზედა სიმართლისასა და განეშოვრნენ მას, და დამდაბლდეს სიმაღლჷ მათი, და ამისსა შემდგომად განიდევენენ». **შა** ესე რაჲ თქუა, შეისუენა და იმრთისა მივიდა. **სმან**, შემეკულმან მადლითა, შჴდი წელი დაყო განგებასა მის ლავრისასა სათნოებით იმრთისა მიმართ და ამისსა შემდგომად სასწაულთა მოქმედად გა-

მოჩნდა. ღოლო მუნ მყოფთა მათ თანა-ზრახვი-
თა მამისა ჩუენისა **საბაჲსითა** დაადგინეს **სრო-**
მი ერთი წრფელი და უზაკუველი, რომელსა
სახელი ერქუა **სავლე**, რომელი იმრთისა შუე-
ნიერად ბრწყინვიდა. ღოლო ნეტარმან **სავლე**
ექუსი თუე დაყო უნებლიად მამასახლისობასა
ჩეა-ლავრას და ივლტოდა მიერ ადგილით და
წიაღჳდა **სრაბიად**. თა მერმე მოვიდა **ხაპარ-**
ბარიქად და მუნ აღესრულა, რომელი ზემოკ-
ერძო მოჴსენებულ არს, რომელმანცა მუნ მონ-
ასტერი აღაშჴნა.

ღოლო **ჩეა-ლავრისა** მამათა აუწყეს ნეტარსა
საბას **სავლე**სი იგი წარსლვად და დიდად ევე-
დრებოდეს მას. თა მოსცა მათ მონაფჴ თჳსი,
რომელი ზემო წერილ არს, რომელსა-იგი ერ-
ქუა **სგაპი**. სმან ნეტარმან **სგაპი** რად მიითუ-
ალა მამასახლისობად **ჩეა-ლავრისად**, პოვნა
მუნ ოთხნი მონაზონნი კრებულისა მისგანნი,
რომელნი შეეყვანნეს მუნ წრფელსა **სავლეს**,
და არა იცოდა მან, რად იყვნეს იგინი, რამეთუ
იდუმალ ინურთიდეს შჳჴულსა **ბროგინელსა**.
სმათა წინამძღუარ იყო კაცი ვინმე **სალეს-**
ტინელი, რომელსა სახელი ერქუა **ჩონოს**,
რომელი მიზეზით რეცა ჴრისტიანობასა და
სიმდაბლესა აჩუენებდა. ღოლო ესვიდა იგი
შჳჴულსა უღმრთოთა წარმართთა და **სურიათა**
და **სანიქველთასა** და **ბროგინელსა** და **ბიდ-**
ვმოსისსა და ზღაპრობათა მათთა აღიარებდა.
სე რად ესმა ნეტარსა **სგაპის** მამასახლისსა,
შეეშინა, განიზრახა და თქუა: «წუჴუე სხუან-
იცა მიერჩდენ მათსა მას მედგრად სწავლასა
და სიბოროტესა მამისა მათისა ეშმაკისასა». თა
შევიდა ნეტარი **სგაპი** მთავარეპისკოპოსი-
სა **სლიაქსა** და უთხრა საქმჴ ესე. ღოლო მან
უბრძანა გამოსხმად მათი ლავრით. თა ვითარცა
განვიდეს იგინი ლავრით, შთავიდეს ველის პი-
რად და მუნ დასთესნეს ბოროტნი იგი ლუარ-
ძლნი სიტყუანი მათნი.

თა ვითარცა ჟამნი რაოდენნიმე წარჴდეს,
მთავარეპისკოპოსი შეასმინეს მეფესა, რომე-
ლი მცირედ შემდგომად ითქუას. თა ვითარცა
ესმა ესე განსხმულთა მათ, მოვიდეს **ჩონოს**
და მისთანანი იგი ქალაქად წმიდად და ევე-
დრებოდეს მთავარეპისკოპოსსა, რადამცა
უბრძანა მათ შესლვად **ჩეა-ლავრად**. ღოლო
მან ნეტარმან მოუწოდა წმიდასა **საბას** და
ნეტარსა საყუარელსა **სგაპის**, ჰკითხა მათ
და ჰრქუა: «შესაძლებელ არსა შესლვად მათი
ჩეა-ლავრად?» ხოლო ნეტარმან **სგაპი** თქუა:

«უჴუეთუ ეგენი შევიდენ, ყოველთა ძმათა ჩემთა
უფროსლა მაგათსა ისნაონ შჳჴული **ბროგინ-**
ტსი. იმჴობეს არს ჩემდა, რადთა გამოვიდე
მე ადგილისა მისგან და არა ეგენი შევჴრთნე
კრებულსა ჩემსა». თა ჰრქუა მას მთავარეპის-
კოპოსმან: «სათნოდ და კეთილი ნებაჲ იმრთისად
განიზრახე». თა მათ ვითარცა გულისხმა-ყვეს,
რამეთუ არას არგებს მათ მთავარეპისკოპოსი,
წარვიდეს იგინი ველის პირადვე.

ღოლო ნეტარმან **სგაპი** დაყო ხუთი წელი
ჩეა-ლავრას კეთილად განგებასა მამასახლი-
სობით და აღესრულა. თა დაადგინეს მისსა
ადგილსა მამასახლისად **ჩეა-ლავრელთა**, რო-
მელსა სახელი ერქუა **შამა**. ჴითარცა ესმა
ესე **ჩონოს**ს განდრეკილსა და მისთანათა აღ-
სრულებად ნეტარისა **სგაპისი** და **შამაჲსი** მა-
მასახლისობად, აღმოვიდეს იგინი **შამაჲსა** და
მან შეინყნარნა იგინი ლავრასა, რამეთუ არა
იცოდნა იგინი. ღოლო მათ აქუნდა ბოროტი
იგი სწავლად სულთა მათთად მარადის და ვერ
ძალ-ედვა ყოვლადვე სმენად სახჴ იმრთისმ-
სახურებით მონაზონთად, არამედ ეშინოდა
ნეტარისა **საბაჲსა**, რამეთუ მის მიერ იყვნეს
დამტკიცებულ ერთსა სარწმუნოებასა ზედა
ყოველნი უდაბნოჲსა მონაზონნი. სე რომელი
რად ვთქუთ **ჩეა-ლავრისათჳს**, ამისთჳს, რადთა
შემდგომითი-შემდგომად გაუწყო თქუენ იმრ-
თისმსახურისად მის მღდელისად განგებაჲ.

37. თა გითხრა მბრწყინვალისა მამისა ჩუ-
ენისა **საბაჲსი** იმრთისამიერი იგი მისა ნიჭი.
ჴამეთუ მოქალაქეობად იგი მისი იყო დიდებულ
და ცხოვრებაჲ მისი სანატრელ და სარწმუნოე-
ბად მისი მართალ იმრთისა მიმართ. სე ყოველი
მცირედ-მცირედ გამოცხადნების წარმართებ-
თა იმრთისა სიტყუთა. ჩმიდაჲ ესე **საბა**, ახ-
ალი ნერგი, **ხასტელისა** მონასტერსა გამოჩნდა
მძლედ სულთა ზედა მედგართა, იმრთისმსახ-
ურებითა და შეწევნითა სულისა ჩმიდისადთა
უდაბნონი ქალაქ ყვნა. სირველადვე უნდა ეშ-
მაქსა საფრჳისა დაგებაჲ მონაფეთათჳს **საბაჲს-**
თა, ოდეს-იგი გარდაიქცეს მისგან **ჩეა-ლავრისა**
აღშჴნებასა, არამედ მასვე დაედგა საფრჴჴ ნე-
ტარისა **საბაჲს** მიერ და სხუად ძლევად უფროსი
აღადგინა **საბა** მის ზედა.

38. შო-რად-ვიდა ნეტარი ესე **ჩეა-ლავრით**,
მცირედთა დღეთა დაეყუდა მარხვათა შინა.
თა ამისსა შემდგომად წარიყვანა **სავლე** ბერი
მის თანა, რომელსა დიდადი განგებაჲ ექმნა.
თა მივიდეს ჴევსა ერთსა მახლობელად დი-

დისა ლავრისა, რომელი ეშოვრა ვითარ ათხ-
უთმეტ უტევან დასავალით **ხასტელისა**. ბა
პოვა ჩრდილოთ კერძო კლდესა შინა ქუაბი
დიდი და შუენიერი და დაყვნა მას შინა თავად-
ნი მარხვანი ვიდრე ბზობადმდე. ბა მოვიდეს
იგინი ლავრადვე. ბა შემდგომად წღესებისა
თანა-წარიყვანა **ქეოდოლე** და **სელასი** და თვთ
იგი **სავლე** და სხუანი მათ თანა და მოვიდა
ადგილსა მას. ღოლო შეწეწითა იმრთისადათა
ქუაბი იგი ეკლესია ყო და სხუად გარემო ადგ-
ილი მონასტრად აღაშენა და დასდვა სახელი
ადგილსა მას **სპილენთი** და ნეტარი **სავლე**
დაადგინა განმგებელად ადგილსა მას და მისც-
ნა მას ლავრისა მისგან სამნი ძმანი: **სეორგი** და
ხვრიკოს და **სესტათი**. ბა ნებითა იმრთისადათა
აღორძნდა ადგილი იგი და განმრავლდეს ძმანი
ფრიად. ბა რასა უფროჲს ვიცყოდით მისთვის,
რომელი ჩანს წინაშე თუალთა ჩუენთა **სპილე-
ონისა** მონასტერი, რომელი დიდითა შრომითა
და ოფლითა თვსითა ნეტარმან მამამან ჩუენმან
საბა აღაშენა?

ღოლო ნეტარმან **სავლე** რაჲ ჴრისტჲს მი-
ერ შეისუენა, და მისსა ადგილსა დადგეს **ხვ-
რიკე** და **სესტათი**. ბა შემდგომად ამათისა აღ-
სრულებისა **სერგის** დაიპყრა მამასახლისობად,
ხოლო **სეორგი** წარავლინეს **სლექსანდრიად** და
მთავარეპისკოპოსისა **ხოვილჲს** თანა ზრახვი-
და. ღოლო მთავარეპისკოპოსმან შეიპყრა იგი
და აკურთხა ეპისკოპოსად **სილოსს**. ბა ესე
იმერთმან განაჩინა მზრუნველად **სპილენთისა**
მონასტრისა. **შარკიანოს** ვინმე ერქუა ხუცესსა
წმიდისა **სნასტასიასა** და იყო იგი მამასახ-
ლის წმიდასა **სიონს**. სე წუსწუთ მოუჭდის წმი-
დასა მამასა ჩუენსა **საბას** და მრავალი საგმარი
მუართვს მას და თვსითა ჴელითა სარწმუნოე-
ბით იქმნ ყრმათა მისთა თანა, რომელთა ერქუა
სნტონი და **სოვანე**, და შეეწეწინ, რომელნი
შურებიედ შწნებასა მის ადგილისასა. სევეი-
თარი დიდი სარწმუნოებაჲ აქუნდა კაცსა მას,
რამეთუ ფრიად შეიყუარა იგი მთავარეპისკო-
პოსმან **სლია** და ეპისკოპოსად დაადგინა იგი
სებასტიას, და **სნტონი** – **სსკალონისა** ეკლე-
სიასა. ღოლო **სოვანე** დაადგინა დიაკონად წმი-
დასა **სნასტასიას**. სრამედ მღდელობისა მის-
ისა იმრთისა მიმართ ვერვინ შემძლებელ არს
გამოთქუმაღ.

38. ჴომელი უმაღლჲს არს ყოველთა უდაბ-
ნოთა ბორცვ, აღმოსავალით კერძო შწნებული
გოდოლი **სედოკიას** მიერ ნეტარისა, რომელი

მესმა მე წერილსა შინა ნეტარისა დიდისა **სეთ-
უმის** თქმული, გარდაცვალეს ვიეთმე მონაზონ-
თა წესი თვსი და იტყოდეს **სიოსკორჲსსა** და
სეტჲქისსა მანკიერებით, რამეთუ აქუნდა მათ
ერთგულებაჲ **სერონტის** თანა და **სომანჲს**
თანა, რომელნი განსხმულ იყვნეს, და სხუანი
ორნი მონაზონნი, რომელნი იტყოდეს წვალება-
სა **სესტორის** მბრძოლისასა. ბა ესენი ვითარცა
მივიდეს ყოფად ადგილსა მას, არა აღიარებდეს
მართლჲქმმარიტსა წმიდასა იმრთისმშობელსა
მარადის ქალწულსა **შარიამს**, არცა ერთარსე-
ბასა წმიდისა სამებისასა, არცა მეოხად იტყვან
ჴრისტესა, ჴქმმარიტსა იმერთსა.

სენი რაჲ დაემკვდრნეს მუნ, დიდსა მამასა
15 ჩუენსა **საბას** ფრიად გულსა აკლდა და ეურვე-
ბოდა სამთავე მათთვის მონასტერთა. შათ დღე-
თა შინა იხილა მან ჩუენებაჲ ესევეითარი: იხილა
თავი თვსი წმიდასა **სნასტასიას** შინა ჟამის-
წირვისა აღსრულებასა ოდენ, და გამუასხმიდეს
20 ვიეთმე და სცემდეს კუერთხითა და მრავლითა
რისხვითა სდევნიდეს. ღოლო იგი ევედრებოდა
მათ, რომელთა აქუნდა კუერთხები იგი, რაჲთა
შეუნდონ მათ ზიარებად. ღოლო მათ მოუგეს
რისხვისა სიტყვთა და ჰრქუეს: «არა შეჴგავს
25 მაგათა ზიარებაჲ, რამეთუ ურჩ არიან და არა
აღიარებენ ჴრისტესა, ჴქმმარიტსა იმერთსა,
იმრთად, არცა წმიდასა იმრთისმშობელსა
შარიამს». შიერ ჟამითგან შეეწყალნეს იგი-
ნი ნეტარსა **საბას** და ევედრებოდა იმერთსა
30 მათთვის ყოვლითა გულითა, რაჲთა მუაქცივნეს
იგინი სიმართლესა და რაჲთა განეშოვრნენ
სესტორის შჴულსა. ბა იყო ნეტარი იგი მათ
თანა მრავალ ჟამ და ევედრებინ იმერთსა მათ-
თვის წუსწუთ და ნუგეშინისცემნ მათ, რაჲთამცა
35 იმრთისმსახურებისა შჴულსა დაემორჩილნეს.
ბა ესრჲთ მამად ჩუენი **საბა** დიდად დაშურა
ლოცვითა და ნუგეშინისცემითა მათა მიმართ
და შეწეწითა იმრთისადათა დააჯერა მათ
სესტორის შჴული შეჩუენებად და ზიარებად
40 წარიყვანნა იგინი კათოლიკე ეკლესიასა და
მიუთუალნა იგინი ნეტარსა **ქეოდოსის**.

სრთი ვინმე ღირსი და კეთილი მონაფეთა
მისთაგანი, ნათესავით **სიზანტიელი**, რომელსა
ერქუა **სოვანე**, ესე სქოლარ ყოფილიყო ზედა
ყოველთა სქოლართა. სმან ხატი მონაზონები-
საჲ შეიმოსა შიდსა ლავრასა და მონაზონებისა
ხატითა აღასრულა მოქალაქობად. სე ნეტარ-
მან **საბა** განმგებელად დაადგინა და მამასახ-
ლისად გოდლისა მის, ვითარცა სიბრძნითა შე-

მოსილი და ადგილისა მის შემძლებელი განგებად. შისცნა მას ძმანი ლავრისანი და სახე მარი მათი. ოღ-რად-ვიდა მუნ ზედა, შურებოდა და ილუნიდა და შეწენვითა იმართისადათა პირგონი იგი მონასტერ ქმნა. ოა შეკრიბა სქოლარმან მონასტერსა მას კრებული დიდძალი, რამეთუ იყო მუნ **წბრამ ჰარტია**სა ეპისკოპოსი. ღოლო სქოლარმან ოცდაათხუთმეტი წელი დაყო მონასტერსა მას შინა და აღესრულა მონაზონებასა შინა დამტკიცებული და მართლმადიდებელი შჯულისაჲ. ღოლო ნეტარი მამაჲ ჩუენი **საბა** დიდად დაშურა შწნებასა და დამტკიცებასა მის მონასტრისასა და, ვიდრე აღსრულებადმდე მისა, მოკითხვითა და შეწენვითა მას ადგილსა არა მუაკლო.

39. შონაზონი ვინმე ერთი იყო ოიდისა ზავრისაჲ, **ერუსალემელი** ნათესავით, რომელსა სახელი ერქუა **საკობ**. ომან ურცხვნობაჲ შეიმოსა. ოა ვითარცა ნეტარი იგი განვიდა დიდსა უდაბნოსა მსგავსად ჩუეულებისა, ღოლო ამან **საკობ** შეიკრიბნა ძმანი ლავრისაგანნი და ინყო შწნებად, რომელ-იგი წინა მოწსენებულ არს წერილსა ამას, რომელსა ჰრქვან **ჰუდბირისა** ლაკუჲ, და აღაშწნა მუნ ეგუტერი მცირე და სენაკები. ოგონებდა, ვითარმცა ლავრად აღაშწნა იგი. ღოლო მამანი ლავრისანი განრისხნეს და აპკოლებდეს საქმესა მას. ღოლო მან ტყუჲ და თქუა, ვითარმდე: «ბრძანებითა წმიდისა მამისა ჩუენისა **საბასითა** ვყავ ესე». ღოლო მამათა ვითარ ესმა ესე, გულკლებულ იქმნეს ფრიად, არამედ საქმე იგი არა დააპკოლეს. ღოლო დიდი მამაჲ რაჲ მოვიდა დღესასწაულსა მას, იხილა შწნებული იგი, მოუწოდა **საკობს** და ჰრქუა მას: «შვილო, არა არს საქმე შენი იმართისა მიერ, ვითარმცა სხუა ლავრაჲ აღეშწნა ადგილსა ამას მახლობელად, უფროჲს ღოლო ამისთვის, რამეთუ ლავრისა მამათა არა ღირს უჩს ესე, არამედ უფროჲსლა შფოთ არიან მაგისტვს, რამეთუ გზასა ზედა არს და ლაკუასა ჩუენსა. ოალათუ ვინმე თქუას, ვითარმედ ბრძანებასა ქუეშე ლავრისასა იყოს შწნებული ესე, არამედ მე უფროჲსლა არა მნებაჲს, რაჲთამცა განვაგრძელე ადგილი ლავრისაჲ ამის.

ღოლო ისმინე წინაწარმეტყუელისაჲ, რომელსა იტყვს უმეცართა და ამპარტავანთათვს, რომელნი ჰყოფენ უფროჲს პატივისა და ძალისა მათისა, და თქუა: „დაჭრენით საწნისნი თქუენნი მახვლად და მანგალნი თქუენნი ლახურად“ (იოვ.3,10). ონუ რაჲ სარგებელ არს

მუშაკისა მის, უკუეთუმცა ბრძოლით ქუეყანაჲ ეპყრა? და შენცა ან სულთა და ჴორცთა ვნებასა არლა გიძლევდეს და ვითარ სხუათა სწავლი და შეპყრობილ ხარ შენ გულისთქუითა და ამპარტავანებითა?» ღოლო **საკობ** ვითარ წინა-აღუდგებოდა ნეტარსა მას და არა ერჩდა, ჰრქუა მას ბერმან: «მე, შვილო, ეგრე მგონიეს, ვითარმედ უმჯობესი გაზრახო შენ, რამეთუ ზედა სდგა შენ ურჩებასა შენსა. ღოლო ოდეს გამოიცადო, მაშინ ისწაო, რამეთუ ჴემმართად ჩერილი იტყვს, ვითარმედ: „ცილობამან აღადგინის ბოროტი, ღოლო ოფალმან ონგელოზი მრისხანე მიუვლინის მას“».

ოა ესე რაჲ თქუა ნეტარმან მან, წარვიდა გოდოლსა თვსსა, ღოლო **საკობ** შეიპყრა ძწოლამან და მწურვალეზამან და შვდსა თუესა საღმობითა მით იტანჯებოდა ბოროტად. ოა განიწირა იგი სიკუდიდ თუესა ნოემბერისასა და ევედრა იგი მამათა, რაჲთამცა მიიღეს იგი ეკლესიასა ლავრისასა და დააგდეს იგი ფერქთა თანა წმიდისა მამისათა, რაჲთამცა შენდობაჲ პოვა უწინარე სიკუდილისა მისისა. ოა ვითარცა ესე იქმნა, ჰრქუა მას წმიდამან მან: «გულისხმა-ყავ, ვითარმედ ურცხვნობითა და წინა-აღდგომითა შენითა დაისაჯე ბოროტად». ღოლო მან იძულებით დიდისა მისგან ჴირისა აღაღო პირი თვსი და თქუა: «შემინდვე მე, პატიოსანო მამაო!» ღოლო წმიდამან მამამან ჰრქუა მას: «იმერთმან შეგინდვენ შენი!» და უპყრა ჴელი მისი და აღადგინა იგი და უბრძანა მას, რაჲთა ეზიაროს უწრწნელსა სადღუმლოსა ჴრისტესსა. ღოლო იგი ვითარცა ეზიარა, მუნქუესვე მიიღო საზრდელი და განძლიერდა. ოა უკრდა ყოველთა მეყსეულად განკურნებაჲ იგი **საკობისი**.

ოიერ ჟამითგან არლარა მიიქცა შწნებულსა მას. ღოლო მთავარეპისკოპოსსა **ლიას** ვითარცა ესმა ესე ყოველი, წარავლიწნა კაცნი და შწნებული იგი **საკობისი** დაარღვეს. ღოლო ნეტარმან მამამან ჩუენმან **საბა** თანა-წარიყვანნა ძმანი ლავრისანი რჩეულნი, და მივიდეს ადგილსა მას. ოა ვითარ ხუთით უტევანით შორს დარღუეულისა მის ჩრდილოთ კერძო აღაშწნა ნეტარმან მან ეგუტერი და გარემოჲს – სენაკები. ოა დაადგინნა მუნ დიდისა ლავრისაგანნი კაცნი განმგებელად მის ადგილისა **სავლე** და **წდრუა**, რამეთუ იყვნეს იგინი ნათესავით **ლაღდელნი** და ჴორციელად ძმანი, და სხუანიცა ძმანი დაეშწნნეს მუნ. ოა ლავრად ადგილი იგი აღაშწნა და სახელი დასდვა მას

„**ჰედპირ**“. ღოლო ადგილი იგი მოიგო კაცისა ერთისა მიერ **ჴედბუდელისა**, რომელსა სახელი ერქუა **ხანაგო**. ნა ლუწიდა ნეტარი **საბა** ადგილსა მას ფრიად. ნა უკუეთუ ვინმე ყვის შესანირავი ნიდსა ლავრასა, მოუძლუანის მათ-
ცა ევლოგია მათი.

40. ნა ამისსა შემდგომად ვითარცა ნარჯდა რაოდენიმე ჟამი, **საკობ**, რომელ ზემო წერილ არს, ამას ჰხუდა ქსენადოქობა ლავრასა შინა დიდსა. ნმან უქმნის წუენი ძმათა, რომელნი განვიდიან და შეჰკრებედ მის ადგილისათჳს მანიჭსა. ნმან ერთსა შინა დღესა შეაგბო ბისარი. ნაუშთა მისგანი ვიდრე ორად დღედმდე, და გარდაყარა იგი სარკუმლით ქსენადოქისაჲთ ჴევად. ნილა ესე ბერმან ზაგარდამო სენაკით თჳსით და ფარულად შთავიდა ჴევად და შეკრიბა ნმიდად პისარი იგი და აღილო სენაკად, განჰფინა და განაწმო იგი. ნა ვითარცა რაოდენიმე ჟამი ნარჯდა, მოუწოდა **საკობს** მხილებად. ნითარცა დაასრულა ჴელი თჳსი, და ჴმელი იგი პისარი შექმნა კეთილად და დაუგო. ნა ვითარცა ჴამდეს, ჰრქუა მას ბერმან: «შემინდვე მე, ძმაო, რამეთუ არა ვიცი მე შენელე-
ბად წუენისაჲ. ნიცი, არა გაშენდეს საჭმელი ესე». ღოლო მან თქუა: «ფრიად განვიხარე, პა-
ტიოსანო მამაო, რამეთუ მრავლით ჟამითგან ესე ვითარი გემოჲ კეთილი არა მეჭამა». ნი-
უგო ნეტარმან მან და ჰრქუა მას: «გრწმენინ ჩემი, შევილო, ესე იგი პისარი არს, რომელი შენ სარკუმლით ჴევად შთაჰყარე. ნა ესე უწყო-
დე, რამეთუ ერთი ქუაბი პისარი ვერ განაგე, რაჲთამცა აჭამე ძმათა, ხოლო ამის საწუნის-
აგანი ნარ-არა ვერაჲ-წყმდა». ნა მერმე თქუა: «რომელმან მცირისა ამის განგებაჲ ვერ აგო, კრებულისა ვინაჲ-მე იჰყრა? ვითარცა იტყჳს ნეტარი **საველი**: „რომელმან სახლისა თჳსისა განგებაჲ არა იცის, ვითარ-მე ნკლესიასა იმრ-
თისასა შეუძლოს განგებად?“ (1ტიმ.3,5)». ესელა ესმა **საკობს**, ფრიად სარგებელ ეყო და ნარვი-
და სენაკად თჳსა.

41. ნგივე **საკობ** ჯდა ოდესმე სენაკსა თჳსსა დაყუდებით და განსაცდელი მოუვლინა მას ეშმაკმან – ფიცხელი გულისთქუმაჲ სიძვისაჲ. ნა მრავალ ჟამ ბრძოლასა მას შინა იყო და დიდითა მით ბრძოლითა შეაურვა ეშმაკმან გულსა მისსა და უფროჲს განარისხა იგი გინა უცბობითა, გინა დაბნელებითა ეშმაკისაჲთა. საღმრთონი კანონნი დაივიწყნა, მოილო დანაკი და უწყალოდ სარცხენელნი თჳსნი გარდაიკუეთნა და

მოუძლურდა სისხლისა დინებითა და ჴორცთა ტკივილითა. ნა ჴმა-უყო მახლობელთა თჳსთა. ნა ვითარ შევიდეს იგინი, იხილეს წყლულებაჲ იგი მისი და განუკურდა. ნა მოიყვანეს მკურ-
ნალი ვინმე ლავრისაჲ მის და იგი ჰკურნებდა მას. ნსე აგრძნა ნეტარმან **საბა**. ნა ვითარცა განიკურნა იგი, გამუაძო ლავრით, ამისთჳს რამეთუ თავი თჳსი მოიკლა. ღოლო იგი ვითარცა განვიდა ლავრით, მიუწდა მონასტრად დიდი-
სა **ნეოდოსისა** და აუწყა მას ყოველი, რაჲ იგი შეემთხვა. ნა ვითარცა გამოიკითხა ესე ყოველი ნეტარმან **ნეოდოსი**, შთაიყვანა იგი ლავრად და ევედრებოდა იგი ნეტარსა **საბას**, რაჲთა შეინწყნაროს იგი და რომელიცა პატიჟი
უნდეს, იგი დასდვას მას. ღოლო ნეტარმან **საბა** უბრძანა მას, რაჲთა ჯდეს იგი სენაკსა შინა თჳსსა და გარე არა გამოვიდეს, და ნუცამცა მისა ვინ მივალს, გინა ჰზრახავს თჳნიერ მსახურისა მისისა. ღოლო **საკობ** შეინწყნარა ბრძანე-
ბად იგი ნეტარისა მამისა ჩუენისა **საბაჲსი** და ევედრებოდა იმერთსა მრავალ ჟამ, რაჲთა შეუნდოს ცოდვაჲ მისი.

ნა გამოეცხადა ნეტარსა მამასა ჩუენსა, ვითარმედ სინანული იგი **იაკობისი** შეისმინა იმერთმან. ნხედვიდა ნეტარი ესე კაცსა მბრწყინვალითა შემოსილსა, რომელი უჩუენებდა მას, რეცათუ მკუდარი იდვა წინაშე **საკობისსა**, ვიდრე იგი ილოცვიდა. ნა ჰრქუა მას კაცმან მან: «შეისმინა იმერთმან ლოცვისა შენისაჲ, **საკობ**. ნრამედ განყავ ჴელი და აღადგინე, რომელი-ეგე არს წინაშე შენსა». ნა მან ვითარცა აღადგინა მკუდარი იგი, ჰრქუა მბრწყინვალითა შემოსილმან მან ნეტარსა ბერსა: «აჰა მკუდარი იგი აღდგა. ნწ შენცა განწსენ კრული იგი, რომელმან აღადგინა მკუდარი ეგე». ღოლო ნეტარი ბერი ვითარ მოეგო გონებასა თჳსსა, გულისხმა-ყო სახილავი იგი და უბრძანა გამოსლვაჲ სენაკით **საკობს** და მისლვაჲ ეკლესიაჲ. ნა შეემთხვა იგი ნეტარსა ბერსა და ყოველნი ძმანი
მოიკითხნა და აღვიდა ნეტარისა **ნეოდოსისა** და შეემთხვა მასცა და შემდგომად მეშჳდისა დღისა სახილავისა მის აღესრულა მშჳდობის სიკუდილითა.

42. ორნი ძმანი იყვნეს ჴორციელად ნიდ-
სა ლავრასა, რომელნი იმრთისათჳს შეთქმულ იყვნეს ქუეყანით **ჩებრონით**, რომელთა სახელი ერქუა **ხანოს** და **ჴენიამენ**, ნარმატებულნი იმრთისმსახურებასა ფრიად. ნსენი ერთად ევედრნეს ნმიდასა ბერსა, რაჲთამცა მისცა მათ

განშორებულად ლავრასა ვითარ ათხუთმეტ უტევან, რომელ-იგი ბლუარით კერძო მას თვთ ალექსანა სენაკი. ღოლო ნეტარმან ბერმან უწყოდა მათი იგი მუშაკობად იმრთისა მიმართ, ანება მათ და მისცა სენაკი იგი, და იყოფოდეს მას შინა. უპყრა მათ იგიცა სენაკი და ლავრისააცა. ღოლო იგინი უმეტეის შურებოდეს განშორებულსა მას სენაკსა და დიდითა მით შრომითა მათითა და შენეენითა წმიდისა მამისა ჩუენისა **საბაძისთა** ადგილი იგი მონასტერ ყვეს, რამეთუ საზრდელსა და სხუასა საჭმარსა ნეტარი მამად ჩუენი მისცემდა მათ. თა ადგილსა მას შეკრიბნეს ძმანი მრავალნი და აღაშენეს ეკლესიად და სატფური ყვეს. თა დაუდვა მათ კანონი ნეტარმან მან, ვითარცა სხუათა მონასტერთა, რომელნი მას ეშენეს. ღოლო ადგილი იგი ვიდრე მუაქადმდე წყალობითა იმრთისაათა ყუავის. თა დასდვა ადგილსა მას სახელი: **ხანოსის მონასტერი**.

43. უყო ვინმე ბერი ლავრასა შინა, რომელმან დიდსა მონაზონებასა შინა დაასრულა ცხოვრებად თვსი. უსე იყო ქუეყანით **უთონიელი**, სახელი ერქუა **ნთიმოს**. მას წინააღმართ იშენა სენაკი მცირე წილ ჯეგსა აღმოსავალით კერძო წინაშე სენაკსა წმიდისა **საბაძისა**. უსე იყოფოდა სენაკსა მას შინა ოცდაათ წელ და სიბერითა დახაშმდა და იყო იგი ზე აღუდგომ. ღოლო ნეტარი **საბა**, ვითარცა ჰხედვიდა მისსა მას უძღურებასა და სნეულებასა ჯორცთასა, ევედრებოდა მას, რაათამცა მისცა სენაკი მახლობელად ეკლესიასა ადვილად მსახურებისათვს. ღოლო ბერმან არა ინება და ჰრქუა ნეტარსა მას: «ამას სენაკსა შინა, რომელსა დასაბამითგან ღირს ვიქმენ ყოფად, მიერ განიყვანოს იმერთმან სული ჩემი».

თა შემდგომად რაოდენისამე ჟამისა უწინარეს რეკისა აღდგა ნეტარი **საბა** ჟამსა ღამისასა და ესმოდა ჟამობად დიდი ერისა მრავლისა და ეგრე ეგონა, ვითარმედ ძმათგანი ვინმე აღესრულა და მისთვს შეკრებულ არიან ძმანი ყოველნი და გალობენ. თაუკრდა და იტყოდა: «ვითარ-მე არა მაუწყეს ძმათა ესე?» და სწრაფით გარდამოჭდა ეკლესიად და პოვნა ეკლესიისა კარნი დაჭულნი. თა აღვიდა სენაკადვე თვსა ნეტარი ესე და კუალად ესმოდა გალობად მრავალთად. ყმითა ტკბილითა ამას გალობასა იტყოდეს, რამეთუ: «განველო მე ადგილი საყოფელთად საკრველთად სახლსა იმრთისასა წმითა გალობისაათა და აღსაარე-

ბისაათა და წმითა ზატიკობისაათა». თა ცნა, სადა იყო ფსალმონებისა იგი წმად, განაღვდა დეკანოსსა და ჰრქუა: «დაჰრეკე!» და ვითარცა დაჰრეკა, მივიდა ნეტარი იგი სენაკად ბერისა მის საკუმეველითა და კერიონითა. თითარცა შევიდა შინა, არავინ პოვა, გარნა იგი ხოლო მარტოდ აღსრულებული. თა დაუკრდა ყოველთა, რომელნი მოსრულ იყვნეს ნეტარისა ბერისა თანა და შემოსეს პატიოსანი იგი გუამი მისი და მოიღეს ეკლესიად. თა აღასრულეს მის ზედა განწესებული კანონი და დაჰფლეს იგი საფლავსა ღირსთა თანა და ადიდებდეს იმერთსა, რომელმან ადიდნა წმიდანი მისნი.

44. ძმად ვინმე იყო ნეტარისა **ქეოდოსის** მონასტრისა, ნათესავით **ასიელი**, რომელსა სახელი ერქუა **ნფროდისე**. მას ხუედრებულ იყო ჯელი მეჯორეობისა და შემძლებელ იყო იგი თავადისა ტვრთისა აღებად და ჯორსა ზედა დადებად, რომელ არს ათორმეტი მოდი იფქლი. ღოლო ჰასაკითა უმაღლეს იყო უფროს ყოველთა მონაზონთა მონასტრისათა. მას შეჰხუდა ოდესმე გზასა ზედა და გული განუწყრა ჯორისათვს და გულისწყრომითა მისითა ჰსცა პირსა ჯორისასა და შემუსრა იგი. თაეცა მეყსეულად ჯორი იგი და მოკუდა. ღოლო **ნფროდისე** აღიკიდა ტვრთი იგი ჯორისა მის და პალანი მწართა თვსთა ზედა და მოვიდა მონასტრად. თა განაძო იგი ნეტარმან **ქეოდოსი** მონასტრით მოკლვისა მისთვს ჯორისა. თა შთავიდა **სორდანედ** და უთხრა შეცოდებად თვსი ნეტარსა **სოვანეს შეგუბტელსა**, რომელი იყო **უზიზბას**, დიდებითა მბრწყინვალესა. ღოლო მან ჰრქუა მას: «უკუეთუ გინებს განმართლებად, მივედ მამისა ჩუენისა **საბაძისა** და რაეცა გრქუას, იგიცა ყავ». თა ესე მივიდა მსწრაფლ და აღუვარა ცოდვად თვსი და ევედრებოდა მას, რაათამცა ასწავა სიტყუად ცხორებისად.

ღოლო მამამან ჩუენმან **საბა** მისცა მას სენაკი და ჰრქუა: «დაჯედ სენაკსა შინა შენსა და სხვსა სენაკსა ნუ შეხუალ, ნუცა ლავრით განხუალ და შეიკრძალე ენად შენი და მუცელი და ამით სცხონდე». უსე ბრძანებად რად მოიღო ნეტარისა მისგან **ნფროდისი**, არცა ერთსა ბრძანებასა მისსა გარდაჰვდა და ვიდრე ოცდაათად წლადმდე არცა ლავრით განვიდა, არცა სხვსა სენაკად შევიდა, არასადა მოიგო ქოთანი, არცა სამაგიროსო, არცა ქალადრი, არცა გემოდ ღვნისად იხილა, არცა ევკრასი, არცა ორი სამოსელი მოიგო, არამედ პარეხ-

სა ზედა წევნ ერთსა ფსვასა და ძაძასა და მიიღის ფურცელი დანაკისკუდისაჲ განმგებელისა მისგან ლავრისა და შექმნის ოთხმეოც-დაათი სფვრიდი თუესა შინა და მიუთუალის იგი ქსენადოქარსა. ზა სხუაჲ ნამეტნავი რომელ ქმნის, მისცის იგი ქსენადოქარსა და მისგან მოიღის წუენი, გინა მხალი, გინა ოსპნი, გინა რომელივე წუენი. ოსე ყოველი შეკრიბის და ლაკნასა შთაასხის, რომელ-იგი დღითი-დღე მუაქუნ. ოსე იყო საზრდელი მისი. ოინა დაყოლოდის, გინა მატლი დაესხის, არა დასთხის იგი, არამედ ზედა ურთავნ სხუასა მას წუენსა. ზა დიდითა ტირილითა მისითა და გულსმოდგინებითა ლოცვისა მისისაჲთა არა უტევის განსუენებად მოძმეთა მისთა.

ოსე ვითარითა სახითა მონაზონებისაჲთა აღასრულა ოცდაათი იგი წელი. ოითარცა წერილ არს, არასადა დასნეულდა, არცა მწუხარე იქმნა, არცა სტომაქი შეელმა, არამედ ესე ვითარსა დიდებასა ღირს იქმნა, რამეთუ იხილა ერთით კვრიაკით წინა აღსრულებაჲ თვსი და მივიდა ეკლესიაჲ და ევედრებოდა ნეტარსა მამასა ჩუენსა **საბას**, რათამცა განუტევა იგი ერთსა ხოლო დღესა. ზა მივიდა მონასტრად ნეტარისა **ქეოდოსისა**. ჰოლო ნეტარმან ბერმან ცნა, ვითარმედ მოწევენულ არს აღსრულებაჲ მისი, განუტევა იგი და თანა-წარაყვანა მის თანა **ქეოდულოს** ხუცესი, ძმა **ქელასისი**, და მიჰრქუა ნეტარისა **ქეოდოსისა**: «კაცი შენი შევიწყნარე ოდესმე, რომელსა ჰრქვან **წფროდისი**. Ⴀწ სიხარულით Ⴀრისტტს მიერ მიგივლინე შენ **წნგელოზი**». ჰოლო ნეტარმან **ქეოდოსი** სიხარულით შეიწყნარა იგი და შეიმთხვა და სიყუარულით პურსა თანა ირთო და განუტევა იგი მშვდობით. ჰოლო **წფროდისე** ვითარცა მივიდა ლავრად, მცირედ დასნეულდა და აღესრულა მშვდობით. ოსე დაჰმარხეს ნეტართა მამათა ხუცესთა თანა. ჰოლო ნეტარმან **საბა** უბრძანა მცირედ თვსისაგანრე დადებად პატიოსანი იგი გუამი მისი, რათა საცნაურ იყოს შემდგომად ჟამთა და შემთხუევოდინ მას, რომელნი შთავიდოდინ საფლავსა მას.

45. Ⴀალაქი ერთი არს, რომელსა ჰრქვან **შედაბა**, წიაღ **ოორდანესა** აღმოსავალით, საბრძანებელსა ქუეშე **წრაბიასასა**. ზა მთავარნი მის ქალაქისანი მოვიდინ ნეტარისა მამისა ჩუენისა **საბასა** და მრავალნი სულნი განაძლნინან შესანიშნავითა მათითა და მონასტერნი – იფქლითა და საწუენითა. ჰოლო ერთი მათგანი

ბერი იყო, რომელსა სახელი ერქუა **ქერონტი**. ოსე სნეული იყო ჴორცითა და დაყო მრავალი ჟამი წმიდასა ქალაქსა. ზა გულმან უთქუა, რათამცა აღვიდა და ილოცა წმიდასა აღსამალლებელსა. ზა აღსუეს იგი კაჰრაულსა და აღჰყვანდა მსახურთა მისთა. ზა ვითარ აღვიდოდა იგი აღმართსა, დაჰფრთხა კაჰრაული მისი და გარდამოაგდო **ქერონტი** და შემუსრა იგი. ზა მოჰგუარეს მას მკურნალი. ჰოლო მკურნალმან განწირა იგი სიკუდიდ. **სოროფირი** ერქუა უმწემესსა ძმასა მისსა. Ⴀმას არავის რაჲ აზრახა, არამედ შთავიდა ლავრად და ევედრებოდა წმიდასა **საბას**, რათამცა მოვიდა და იხილა **ქერონტი**. ჰოლო მას ნეტარსა ვითარცა ესმა, რაჲ იგი შეჰხუდა **ქერონტის**, ფრიად შეწუხნა და მეყსეულად ქალაქად წმიდად აღმოვიდა და მოვიდა **ქერონტისა** და განიჰყრნა ჴელნი და ლოცვა-ყო მისთვს და **წხოველისა** Ⴀუარისა ზეთი ჰსცხო მას, და განიკურნა იგი. ზა უკვრდა ყოველთა ესე ვითარი ესე საკვრველი საქმშ მშვდობით.

46. Ⴀმისსა შემდგომად წარწდა რაოდენიმე ჟამი. Ⴀქ **ქერონტისი**, რომელსა სახელი ერქუა **ქომა**, ესე მოვიდა **ქერიქოდ** დიდისა ლავრისა ქსენადოქსა მწუხრი, უჟამოსა ჟამსა სიმშლიასა. ზა პოვნა მუნ **საბა** და **ქეოდორე** და **სავლე** – **ქასტელისა** და **სპილეონისა** განმგებელნი. ჰოლო ნეტარმან **საბა** ვითარცა იხილა იგი, განიხარა და ჰრქუა ქსენადოქარსა: «მოგვმზადე ჩუენ სერი». ზა ვითარცა დასხდეს, ჰკითხა ქსენადოქარსა: «უკუეთუ გიდგს ღვნოჲ?» ხოლო მან ჰრქუა: «ყოვლადვე არა გვდგს, გარნა აყიროსა მცირედ ძმარი მიდგს შესანელებელად წუენისათვს». ჰოლო ნეტარმან ჰრქუა მას: «მომართვ მე აყიროჲ იგი. ზა კურთხეულ არს Ⴀფალი, რამეთუ Ⴀისგან განვიხაროთ, Ⴀომელმან წყალი ღვნოდ გარდააქცია – Ⴀრისტემან, Ⴀმერთმან ჩუენმან – ჴგივე შემძლებელ არს ძმრისა ამის გარდაქცევად ღვნოდ». ოსე ვითარცა თქუა წმიდამან მან, და ასუა მათ აყიროჲსა მისგან, და იჰოვა ძმარი იგი ღვნო კეთილ ფრიად. ზა განუკვრდა **ქომას** დიდებული ესე საკვრველი.

ზა ჰრქუა ნეტარმან **საბა** ქსენადოქარსა მას: «მოიღე ცეცხლი ადრე და დაასხ საკუმეველი, რამეთუ მოხედვაჲ Ⴀმრთისაჲ იქმნა ჩუენ შოვრის ჟამსა ამას». ზა ესოდენ იკურთხა აყიროჲსა იგი ღვნოჲ, რამეთუ სამსა დღესა სუმიდეს იგინი უხუებით ყოველნი. ჰოლო **ქომას**

ვითარ უკვრდა ფრიად სასწაული ესე, ევედრა ბერსა, რაჲთამცა მისცა აყიროდ იგი და წარიღო სახით თვსა. ღოღო წმიდამან **საბა** მისცა აყიროდ იგი და **წომა** მიიღო და წარვიდა; და სუმიდეს ღვწოსა მას, რომელი დაშთომილ იყო აყიროსა მას, **წომა** და მისთანანი იგი, ვიდრე მისლვადმდე მათა **შედაბად**.

უსე მითხრა ჩუენ აბბა **სერონტი**, რომელი განმგებელ არს ან ნეტარისა **სეთუმის** მონასტერსა, არამედ **სერონტის** ძისწულმან, **წომამს** ძემან, ესეცა გუაუწყავე, რამეთუ: «გუაქუნდა ჩუენ აყიროდ იგი სახლსა შინა ჩუენსა მრავალთა წელთა, და ოდეს ვინ დასწეულდის, აღვაგისთ იგი წყლითა და გარდავასხით სწეულსა მას, და მუნქუესვე მოჰქარდის სწეულებად იგი ჯორცთა მისთად».

47. იმრთისმსახურებისად ესე მოლუაწჷ მამად ჩუენი **საბა** შთავიდოდა **სერიქოთ სორდანედ** მონაფისა თვსისა თანა. **სა** შეემთხვენეს ერისაგანნი ვინმე, რომელთა თანა იყო ქალი ერთი შუენიერი. **სა** ვითარ იგინი გარე-წარჰქედეს, გამოსცდიდა ბერი მონაფესა თვსსა და ჰრქუა: «ვითარ შუენიერ არს ქალი ესე, რომელ გარე-წარგუჯდა. **სა** არს იგი ერთთუალი». **სა** ჰრქუა მას მონაფემან მისმან: «არა, მამაო, ორნივე თუალნი ასხენ». **სა** ღოღო ბერმან მიუგო და ჰრქუა: «სცეთ, შვილო, ერთთუალი არს». **სა** ღოღო იგი დამტკიცებულად იტყოდა: «არა ერთთუალი არს, არამედ დიდად ხოლო თუალთა შუენიერ არს». **სა** ჰრქუა მას ბერმან: «და შენ ვითარსახედ განიცადე ეგრტთ?» **სა** ღოღო მონაფემან მან ჰრქუა: «მე, მამაო, კეთილად განვიცადე, რამეთუ ორნივე თუალნი ასხენ». **სა** ღოღო ბერმან ჰრქუა მას: «და სადა წერილ არს, რაჲთა შენ თუალნი მიადგნე მას და წამითა შენითა იხილო იგი? რამეთუ, ვითარცა ცეცხლი შემწუველი, ეგრე არს. **სა** იფერე, ძმაო, არღარა იყო ჩემ თანა სენაკსა შინა, რამეთუ არა შეიკრძალენ თუალნი შენნი ვითარცა-იგი შეჰგავს». **სა** წარავლინა იგი მონასტერსა **ჰასტელისასა**, და დაყო მუნ ჟამი რაოდენიმე. **სა** თავი თვსი დიდად დაიტანჯა თუალთა დაცვითა და გულისა ზრახვითა. **სა** შინლა შეიწყნარა იგი ნეტარმან **საბა** და მისცა მას სენაკი საყოფლად მისა.

48. **სა**გაგროსმან ლავრისამან შეაგბო ოდესმე აყიროდ ხუროთათვს და ჟამსა ჭამისასა ოდენ იხილა გემოდ და პოვა, რამეთუ მწარე იყო. **სა** შენუხნა იგი ფრიად, რამეთუ სხუად არღარად

აქუნდა, რაჲმცა დაუგო ხუროთა. **სა** წარვიდა სირბილით ნეტარისა ბერისა და უთხრა მას, რაჲ-იგი შეემთხვა. **სა** ღოღო წმიდად ესე მოვიდა და ქუაბსა მას დასწერა ნიში **წუარისა** და ჰრქუა მაგაგროსსა მას: «ვიდოდე, კურთხეულ არს **სა**ფალი. **სა**უგე ტაბლებსა». **სა** მყის დატკბნა აყიროდ იგი. **სა** ჭამეს ყოველთა და განძლეს და ადიდებდეს იმერთსა.

49. **სა** წმიდად მღდელი მივიდოდა ადგილით **სუბაბთ** სალერწმესა **სორდანისა** კიდისასა, და შეემთხვა მას ლომი ფრიად დიდი და მკელობელი. **სა** შეუვრდა მას და უჩუენა ფერწი იგი, რომლითა კელობდა. **სა** თუალთა წამისყოფითა ევედრებოდა მას, რაჲთამცა უხილა. **სა** ღოღო მამამან ჩუენმან **საბა** გულისხმა-ყო მვეცისა მის ტკივილი და აღუპყრა ფერწი მისი და ჩნდჷ აღსობილი გამოჰჰადა მას. **სა** მუნქუესვე დაუცხრა საღმობად იგი ლომსა მას და ვიდოდა იგი მშვდობით. **სა** იერ ჟამითგან ორმეოცთა მათ დღეთა მარხვისათა უკუანა შეუდგა, ვითარცა მონად, თანა-ჰყვანდა.

სა ჟამსა წმიდასა მღდელსა ესუა მონაფჷ **სსური**, რომელსა სახელი ერქუა **წლაიანოს**. **სა** რად იგი **სუბას** ქუენა, ამას ედგა კაჰრაული სამსახურებელად თვსა. **სა** ვითარცა წარავლინის ნეტარმან მან მონაფჷ იგი, ნუ ვიდრე უბრძანის ლომსა მას, რაჲთა სცვიდეს კაჰრაულსა მას მისსა. **სა** ღოღო ლომმან მან რაჲცა განთიად შეუპყრის საბელი კბილითა თვსითა კაჰრაულსა მას, წარიბის და აძოვებნ დღე ყოველ და მწუხრისა ჟამსა წყალი ასვს და მოიბის თვსსავე ადგილსა. **სა** წარწდეს რაოდენიმე დღენი, და ლომი იგი ამას საქმესა აღასრულებდა.

საერმეცა წარავლინა ნეტარმან მან მონაფჷ იგი **წლაიანოს** საქმედ. **სა** ღოღო მან ცხოვრებად თვსი უდებ-ყო ამჰარტავანობით, რამეთუ შევარდა იგი სიძვასა და დაეცა. **სა** ღოღო ლომმან მან მასვე დღესა შემუსრა ვირი იგი და საქმელად თვსად დაიდგა. **სა**ითარცა გულისხმა-ყო **წლაიანოს**, რამეთუ ცოდვითა მისითა მიეცა ლომსა საქმელად კაჰრაული იგი მისი, მიერთგან ვერღარა იკადრა ხილვად ნეტარისა მის ბერისა, განიწირა თავი თვსი მედგრად, წარვიდა და იყოფოდა თვსსა სოფელსა და დაეგლოვდა თვსთა ცოდვათა. **სა** ღოღო იმრთისმსახური იგი ბერი **საფლისა** კაცთმოყუარებასა მიემსგავსებოდა და არა უდებ-ყო ესე, არამედ დიდად ეძიებდა მას და პოვა იგი წყალობითა ჴრისტჷსითა, ნუგეშინისცემდა და ასწავებდა.

ბა დაცემისა მისგან აღადგინა და აცხოვრა იგი. ბა შეაყენა მან თავი თვსი და შეინანა გულითად და სათნო-ეყო იმერთსა სრულიად.

50. სამეოცდამეცამეტესა წელსა წმიდისა **საბაძისა** ჰასაკისა ჟამთა მთავარეპისკოპოს-სა **სერუსალემისასა** **ლიას** უნდა მონასტრისა მამასახლისთა მწარვლინებად **ხოსტანტინეპოლისა** და მოუწოდა მამასა ჩუენსა **საბას**. **წვედრებოდა** მას, რაჲთამცა აღვიდა მათ თანა და, რაოდენ შემძლებელ იყოს, ილუწიდეს, რაჲთა იყოს შეუძრველად ბედად **სკლესიათა**. ჟამეთუ განრისხებულ იყო **სწასტასი** მეფე ფრიად ეკლესიათათვს ყოვლისა **სალესტინისათა** და უნდა გარდაქცევად მათი. **ხოლო** რომლისათვს იყო რისხვად და გულისწყრომად მეფისა მთავარეპისკოპოსისა ზედა, მცირედითა სიტყვთა ვთქუა. ნეტარმან **ლია სერუსალემისა** მთავარეპისკოპოსობად რად დაიპყრა მესამესა წელსა **სწასტასის** მეფობასა, შეშფოთნა წმიდად **სკლესია** და განიყო ამის სახისათვს: **სრომთა** მთავარეპისკოპოსსა გულსა აკლდა. ბა იურვოდეს **სრომნი ხოსტანტინეპოლეთათვს**, რამეთუ ავსენებდეს იგინი საღრმთოთა შინა სახელთა აღწერილთა **სკაკის** ვისმე, რომელი ყოფილ იყო **ხოსტანტინეპოლისის** მთავარეპისკოპოს. **ხოლო ხოსტანტინეპოლელნი** იურვოდეს **სლექსანდრიელთათვს**, რამეთუ შეაჩუენეს მათ შეკრებად იგი, რომელი იყო **ჩალკიდონს** წმიდათა ეპისკოპოსთა. ბა მათგან რომელ განძებულ იყო, იგი აღიარეს წვალებად, რომელ იყო **ბიოსკორცისი**.

ხოლო ნეტარმან **ლია**, მთავარეპისკოპოსმან **სერუსალემისამან**, დასავალით კერძო სხვსად არავისი მოითუალა შჯულისა და ზიარებად თვნიერ **სვთვმის** მთავარეპისკოპოსისა **კოსტანტინეპოლელისა**. **ხოლო სალადი ანტიოქელ** მთავარეპისკოპოსი მიერჩდა მეფესა და შეაჩუენა კრებად იგი **ჩალკიდონისად** და შეერთო იგი **ალექსანდრიელთა**. შაშინ **სვთვმი** მთავარეპისკოპოსი **კოსტანტინეპოლელი** ქადაგებდა და აღიარებდა შეკრებასა მას **ჩალკიდონისასა** და მათსა მას თქმულსა. ბა ამისთვს გარდაადგინა იგი მეფემან ეპისკოპოსებისაგან ცილის შეწამებით შეთქუმიტა **ალექსანდრიელთა** და **ანტიოქელთა**. **ლია** მთავარეპისკოპოსსა **სერუსალემისასა** არლა დაესრულა მეორე წელი ეპისკოპოსებასა. **სე** ნეტარი **სვთვმის** გარდადგინებასა არა შეერთო, არამედ პოვა მართლმადიდებელი სამღვდელთა მისსა ქუეშე

ეპისკოპოსი, რომელსა სახელი ერქუა **შაკედონი**, და ესე თანა-ზიარად აქუნდა. **წითარცა** ესმა ერთობად მათი მეფესა, განრისხნა ფრიად და არა მცირედ.

ბა შემდგომად **სალადის** აღსრულებისა, **ანტიოქელ** მთავარეპისკოპოსისა, **ფლაბიანოს** დადგა მისსა ადგილსა. ბა იყენეს **ფლაბიანოს** და **ლია** ერთობით მართლსაწმუნოებასა ზედა. **წმათი** ვითარცა ესმა მეფესა ერთობად, პირველადვე მძვნვარც იგი უფროსს ხოლო განრისხნა და უნდა, რაჲთამცა პატიჟი მიანი მათ ზედა. **წინადაწარ** ცილი შესწამა **შაკედონის** და ცვალა იგი ეპისკოპოსებისაგან და მისსა ადგილსა დაადგინა **ლიმოთე**. **ფლაბიანოსს** და **ლიას** მთავარეპისკოპოსთა აწუევდა მეფე, რაჲთამცა ერჩდეს დადგინებასა **ლიმოთცისა**. **ხოლო** მათ ნება-სცეს **ლიმოთეს** დადგინებასა, გარნა **შაკედონის** გარდადგინებასა ურჩ ექმნეს. ბა ორთავე მათ ზედა ფრიად აღიძრა მეფე, და შიში დიდი იყო ორთავე მათ ზედა **სკლესიათა**.

წმის სახისათვს ნეტარმან **ლია** მთავარეპისკოპოსმან წარავლინა ნეტარი მამად ჩუენი **საბა**, ვითარცა ზემო წერილ არს, და სხუანი მამასახლისნი მონასტრისანი და მიწერა მეფისა ესრცთ და თქუა: «გამორჩეული მონა იმრთისა, კეთილი და საწმუნო, და ყოველთა მეუდაბნოეთა წინამძღუარი **საბა** და ქალაქ-მყოფელი უდაბნოთად და ყოვლისა **სალესტინისა** მბრწყინვალე – ესე სხუათა მამასახლისთა თანა მივავლინე ვედრებად შენდა, თვთმყრობელისა». ბა ვითარცა მიწერა წიგნი ესე მთავარეპისკოპოსმან **ლია** მეფისა, ნეტარი მამად ჩუენი **საბა** მღვდელთმძღუარსა მას არა ურჩ ექმნა, არამედ აღასრულა ბრძანებად მისი და გულსმოდგინედ წარემართა. **ინდა**, უკუეთუმცა ვითა შეუძლო, ზათოლიკე **სკლესიასა** შეწვენად და მართლსაწმუნოებასა, რამეთუ იყენეს ჭირსა შინა ეკლესიანი. ბა ვითარცა წარემართა ნეტარი ესე გზასა მას, მეფე **სწასტასი** უფროსად განრისხებულ იყო გულისწყრომით **ფლაბიანცს** და **ლიას** ზედა მთავარეპისკოპოსთა და ბრძანა შეკრებად ეპისკოპოსთად, რომელნი არიან აღმოსავალით, და **სალესტინელთა** **სიდონს** ქალაქსა და მთავრად კრებულისა მის ბრძანა მისლვად, რომელსა სახელი ერქუა **სოტერიკოს**, ეპისკოპოსი ქალაქისა **ხესარია** **ზადუკიასად**, და ფილოქსენოს, ქალაქისა **სერეპოლისისად**. **სენი** იყენეს, რომელთა შეეჩუენა

გამოუთქუმელისა კრებულისა **ჩალკიდონისა** და **ვეტქის** და **ნიოსკორცის** წვალეებასა ერჩედეს.

51. **ჟოლო ნეტარი საბა** და მისთანანი, რომელ წარველინენ მამანი, მიიწივნენ **ჰოსტანტინეპოლისა** და აუწყეს მეფესა. **ბა** ბრძანა შესლვაჲ მათი. **ჟოლო** რომელმან ადიდნის მადიდებელნი თჳსნი, იმერთმან, უნდა, რაჲთა გამოუჩინოს მონაჲ თჳსი **საბა**, ესრცთ განჰმზადა: ყოველნი ვითარ შევიდეს პალატად, მიიწივნენ ტაძარსა შინაგანსა, რომელსა ჰრქვან სელენტიართაჲ. **ბა** რაჟამს შევიდოდეს, სხუანი მამასახლისნი შეუტევენს. **ჟოლო** ესე დიდი მბრწყინვალჲ გარე-უკმოადგინეს, ვითარცა გლახაკი და შეურაცხი და ყოველთა უმცირესი. **სრა** შეუტევეს იგი სამოსლისა მისთჳს, რომელ ემოსა დიდად დაბეჭეული და შეურაცხი. **ჟოლო** მეფემან **სნასტასი** სიხარულით შეიწყნარნა მამანი და ვითარ აღმოიკითხა წიგნი იგი, მიწერილი მთავარეპისკოპოსისა მიერ, და ქებულსა მას ეძიებდა წმიდასა **საბას**. **ბა** მამანი ჰხედვიდეს აქა და იქი. **ბა** არა უწყოდეს, ვითარ განეშოვრა იგი მათგან.

ჟოლო მეფემან ბრძანა მოძიებაჲ მისი წრაფით. **ბა** შეშფოთნეს ყოველნი წინაშემდგომელნი და გამოუვლინეს სელენტიარნი. **ბა** პოვეს იგი ყურესა მდგომარჲ ტაძარსა ერთსა, რომელსა ჰრქვან კოსისტორიონ. **ბა** და ფსალმონებდა თჳსისაგან. ჩარიტაცეს იგი და შეიყვანეს შინაგანსა კარსა. **ბა** ვითარცა ეზოჲ აღიპყრეს, იხილა მეფემან სახედ **სნგელოზისა** ნათლისა, რომელი წინა-უძლოდა მას, ზე აღდგა და, ვითარცა ჯერ-იყო მისა, ეგრე შეიმთხვა იგი და უბრძანა მათ დასხდომაჲ, რამეთუ იყო მონაზონთმოყუარე, დაღათუ ურწმუნოთაგან გარდაქცეულ იყო მართლსარწმუნოებასა წინა-აღდგომაჲ. **ბა** იყო სიტყუაჲ წინაშე მეფისა და თითოეული მამასახლისი თჳსისა მონასტრისათჳს ილუწიდა. **ჟომელმან**მე თქუა: «გარემოჲს მონასტერსა ჩემსა არს ადგილი და მომიშორე». **ბა** სხუამან სხუაჲ ითხოვა. **ჟოლო** მეფემან თითოეულსა მიანიჭა თხოვისაებრ მათისა, ვითარცა ვინ ითხოვა.

ბაშინ მიუგო და ჰრქუა წმიდასა **საბას**: «კეთილო ბერო, არლარას ითხოვდ შენ, რომლისა სახისათჳს ესოდენი შრომაჲ შეიმთხვე?» მიუგო ბერმან და ჰრქუა: «მოვედ პირველად თავყანისცემად ფერჳთა შენთა და იმრთისმსახურებასა შენსა, ვიდრე ესე სული ჳორცთა

ამათლა შინა არს. შერმე გევედრები შენ წმიდისა ქალაქისა **სერუსალემისათჳს** და მას შინა მყოფისა ღირსისა მთავარეპისკოპოსისათჳს, რაჲთა მშჳდობაჲ მიჰფინო **სკლესიათა** ჩუენთა და უზრუნველობაჲ საკურთხეველთა მის ადგილისათა. **ბკუეთუ** **სკლესიანი** ჩუენნი მშჳდობით იყვნენ, ჩუენცა ყუდროვებით ვიყოფოდით, და განმრავლდენ მოშიშნი იმრთისანი, და დღე და ღამე უფროჲს გილოცვიდეთ მშჳდობასა შენსა და იმრთისმოყუარებისა შჳჳულსა შენსა და განვისუენებდეთ». **ჟოლო** მეფემან უბრძანა ათასისა დრაჰკნისა მოღებაჲ და ჰრქუა: «მიიღე ესე, მამაო, და ლოცვა-ყავ ჩუენთჳს, რამეთუ მესმა, ვითარმედ მრავალთა მონასტერთა უდაბნოჲსათა ჰლუწი შენ». **ბა** ნეტარმან **საბა** ჰრქუა: «მინებს აქა დადგომაჲ ამას ზამთარსა და ოდესვე ღირს ვიქმნე შენსა იმრთისმსახურებასა თავყანისცემად». **ბა**შინ მეფემან განუტევნა სხუანი იგი მამანი, რაჲთა წარვიდენ **სალესტინედ**, და მისი ბრძანა, რაჲთა მუნ დაიზამთროს და: «ოდეს უნდეს შემოსლვად ჩემ წინაშე, ნუმიცა ვინ აყენებს მას».

ბა ვითარცა დღენი რაოდენნიმე წარვდეს, მოუწოდა მას მეფემან და ჰრქუა: «თქუენი მთავარეპისკოპოსი წინა-აღმდგომად გამოჩნდა და **ჩესტორის** თქმულნი არად შეჰრაცხნა, არამედ კრებული **ჩალკიდონისა** დაამტკიცა. **სრა** ხოლო თუ ესე, არამედ თანა-აღიბაძვა **ჟლაბიანოს ანტიოქელ** მთავარეპისკოპოსი. **სე** გულსა ედვა ყოველთა, რომელნი შეკრებულ იყვნენ **სიდონს** ქალაქსა, რაჲთამცა შეაჩუენეს თქმული კრებულთაჲ **ჩალკიდონისათა**. **სმან** დააყენა შეყოფითა მთავარეპისკოპოსისა **ჟლაბიანოსისითა** და ეგრე ჰგონიეს, ვითარმედ განკიცხა ჩუენი ესე მეფობაჲ, რამეთუ მოჰრქუა თჳსითა სიტყვთა და თქუა ჩუენდა მომართ: „ყოველი წვალეებაჲ, რომელი იყოს გარეშე მართლსარწმუნოებასა, ამას განვაძებთ, რომელი არა ეზიარების კრებულსა **ჩალკიდონისასა**“. **ბა** ეგრე ჰგონებს, ვითარმედ სიტყვთა გუაცთუნენს, რომელთა დაემტკიცა შეჩუენებაჲ **ჩალკიდონისა**, ამათ არა უტევეს და განიბნივნეს. **ბა** ესეცა არა დამვიწყებდეს, არცა ან და არცა წინაჲთ, გარდადგინებულთაჲ მათ **სვთჳმისი** და **ბაკედონისი**, რომელთა შჳჳული **ჩისტორისი** არა შეიწყნარეს. **სმისთჳს** წინა-აღმდგომ იქმნა ესე თქმულისა მისთჳს, რომელი ითქუა **ჩესტორის** ზედა შეკრებულთა მათგან **ჩალკიდონს**. **ბა** ამასცა უბრძანებთ,

ვითარცა უშვეულოსა ეპისკოპოსებისაგან განძებასა. ოა კაცი მართლმადიდებელი და წმინდისა მის სამოციქულოსა საყდრისა ღირსი დავსუათ, რაფათ არაწმიდანი იგი ადგილნი იგინებოდინა».

52. ოსე ვითარცა წართქუა მეფემან, მიუგო წმიდამან მამამან ჩუენმან **საბა** და ჰრქუა: «დაჯერებულ იყავნ შენი მშვდობაჲ, რამეთუ **წმიდისა** იმრთისა ჴალაქისაჲ ჩუენი მთავარეპისკოპოსი პირველთა და მბრწყინვალეთა მამათა და სასწაულთა-მოქმედთა ჩუენთა მეუდაბნოეთა და იმრთისმასხურთაგან განისწავლა და ერთფერად განაძებნ წვალეზასა **წესტორისა** და **წვტქისა**. ღოლო მართლსა-რწმუნოებითა ეკლესიისა შოვა გზასა ვალს და არცა მარჯულ და არცა მარცხლ წერილისა მისგან გარდაქცევაჲ უნებს, არამედ შეუდგს იგი წმიდისა **წვრილე წლექსანდრელ** ეპისკოპოსისა თქმულსა. ღოლო წინა-აღმდგომთა მათ, რომელნი წინა-აღუდგებიან მას სხუთა შჯუ-ლითა, მათ შეაჩუენებს. ოევედრებით შენსა იმრთისმოყუარებასა, რაფათ მშვდობით და ყუდროებით იყოს წმიდაჲ ქალაქი **წერუსალე-მი**, რომელსა ზედა გამოჩნდა დიდი იმრთისმ-სახურებისა საკრველებაჲ, რაფათ შეურყვევლ იყოს მის ადგილისა მღდელთმთავრობაჲ».

ოა მეფემან გულისხმა-ყო მოხუცებულისაჲ მის სინმიდწ და სინწოვობაჲ და სულისა მისისა ღირსებაჲ. შიუგო და ჰრქუა მას: «ჭემ-მარიტად, კეთილო ბერო, კეთილად წერილ არს საღმრთოთა წიგნთა: „რომელი ვიდოდის სინწოვოვებით, ვიდოდის იგი სასოებით“. ორამედ ლოცვასა ღოლო მოგვწსენენ და წურას ჰზრუნავ, არარაჲ შევამთხზო ბოროტი მთავარეპისკოპოსსა თქუენსა შენისა სინმიდისათვს და ყოვლითა განკურნებითა განგიტეევო შენ მშვდობით წარსლვად».

53. ოა ესრწთ გამოვიდა მეფისაგან მოხუცებული იგი და შევიდა დედოფლისა **წრიაგწსა** და აკურთხა იგი და ევედრებოდა მას, რაფათმცა თანა-დაუდგა მართლსარწმუნოებასა წმიდისა მამისა მისისა **წიონწის** დიდისა მეფისასა. ოა ჰრქუა მას დედუფალმან: «კეთილად იტყვ, კეთილო ბერო, უკუეთუ არს ვინ, რომელმან ისმინოს». ოა ესრწთ გამოვიდა მისგან და ევლტოდა შფოთსა ქალაქისასა. ოა განვიდა ქალაქით და იყოფოდა ადგილსა ერთსა **წუფინწსა** და **წემოსტრატწსა**. ღოლო **წვლიანა** პატრიკიაჲ, **წალენტიანწს**

მეფისა ძისწული, და **წწასტასია**, პატრიკიოსის ასული, მოყუასი მისი, რომელი აქამომდის მთასა ზეთისხილთასა საქმითა მონაზონთაფთა ბრწყინავს, ესენი წუსწუთ მოუვდიან ნეტარსა მას, სადა-იგი იყოფოდა, თავყანის-სცემედ და ისწავებედ საკრველსა მას მოძღურებასა მისსა და იხარებედ. ოსენი იყენეს ფრიად მორწმუნე და მართლმადიდებელ და სხუთა სიმართლისა საქმეთა მომპოვნებელ.

54. ჰემდგომად მცირედთა დღეთა მოუწოდა მეფემან ნეტარსა **საბას**. ოა ვითარცა შევიდა იგი მის წინაშე, წარმოილეს სიტყუაჲ წმიდისა ქალაქისა **წერუსალემისათვს**. ღოლო ნეტარი იგი ევედრებოდა და თქუა: «ყოველი **საბერ-ძნეთისა** ქუეყანაჲ ჰმადლობს შენსა იმრთისმ-სახურებასა, გან-რაჲ-თავისუფლდეს უწინარწს ათცამეტისა წლისა ჟამთა უჯეროფსა მისგან ხარკისა, რომელსა მოჰვდიდეს უმეტწსსა. ოა აწცა გევედრები შენ, რაფათ აღუმცირო, რომელ-იგი უმეტწსი დასდევს წმიდასა **წწასტასიასა** და მკვდრთა წმიდისა ჴალაქისათა. ჴომელი მიზეზი არს, გითხრა შენ, რამეთუ: რაფცა ხარკის მოვდა მწეთა **სალესტინისათა** დააკლდის, ვითარ ასი ლიტრაჲ ოქროჲ მკოდოფთაგან და მედგართა, და ესელა ვერ მოჰვადიან მათ, უწებლიად განუყვიან ხარკისა მომწდელთა თითოეულსა მსგაფსად ძალისა, და მოჰვადიან და შეკრიბიან ასი იგი ლიტრაჲ ოქროჲ, რომელი ზედა-დასდვიან თითუეულთა ადგილთა, წმიდასა **წწასტასიასა** და სხუთა ეკლესიათა; და ქალაქისა მკვდრთა – ამას უმეტწს. ღოლო გევედრები ხარკისა მოვდასა, რაფათ აღილო».

ღოლო მეფემან ისმინა მოხუცებულისაჲ მის და მოუწოდა ეპარქოსსა, რომელსა სახელი ერქუა **ზოტიკე**, და უბრძანა მას, რაფათ აჰვადოს ნამეტავი იგი ხარკი **სალესტინელთა**. ოა ესე შენდობაჲ წმიდასა ჴალაქსა მიანიჭა. ოა ვითარცა დამტკიცნა სიტყუაჲ ესე ამათ შოვრის, აღვინმე-დგა, რომელსა სახელი ერქუა **შარიწე**, სავსწ რისხვითა. ოა შენდობითა იმრთისაფთა სამეუფოს შინა აქუნდა განგებაჲ და სიმალ-ლითა გულისა მისისაფთა შეურაცხ-ჰყოფდა ბრძანებასა მეფისასა. ომას ვითარ ესმა შენდობაჲ იგი, რომელი ყო მეფემან, მეყსეულად შევიდა მეფისა და არა უტევა შენდობაჲ იგი, რამეთუ ესრე ჰრქუა მეფესა: «**წესტორეანწი** და **წურიანწი** არიან მყოფნი **წერუსალემისანი** და არა ღირს არიან ნიჭსა მეფისასა». ღოლო წმიდაჲ **საბა** აღიფსო სულითა წმიდითა და ჰრქუა

შარინეს: «დასცხერ, რომელი-ეგე არა უტევებ კეთილის საქმედ მეფესა, დასცხერ, რომელი-ეგე ჰპრძავ ჴკლესიათა იმრთისათა, დასცხერ, საფასისმოყუარეო ბოროტო, და დაიცევ თავი შენი. ოკუეთუ ჩემი არა ისმინო, შემდგომად მცირედთა დღეთა მოინიოს შენ ზედა ბოროტი და მეფესა ზედა არა მცირე ჭირი მუაწიო და თავადსა ქალაქსა, და გაჰშიშულდე შენ ყოვლისაგან მონაგებისა შენისა წამსა შინა თუალისასა, და სახლი შენი ცეცხლითა დაიწუეს». ოსე ვითარცა ჰრქუა წმიდამან **საბა შარინეს** წინაშე მეფისა წრფელითა გულითა და გონებითა განმარტებულითა, ევედრა მეფესა, რადთამცა განუტევა იგი შთასლვად **სალესტინედ**.

შა მოიღო ნეტარმან მან სხუად ათასი დრაჰკანი ჴელთაგან მეფისათა და იჴმნა და შთავიდა **სალესტინედ** ნავითა თუესა მაღსსა, ინდიკტიონსა ხუთსა. ღოლო ხარკისა მისგანი მცირედ ნურად შეუნდო **სალესტინელთა** და სხუად რაოდენიმე შეენდო იმრთისმოყუარისა მეფისა ჩუენისა **უსტინეს** ზე ვედრებითა და წიგნის წერითა მამისა ჩუენისა **საბასითა** და სხუათა მამასახლისთა მეუღაბნოეთადთა. ღოლო სრულიად შენდობად ხარკისად მის იმრთისმსახურისა მეფისა **უსტინიანოსის** ზე იქმნა შუგამდგომელობითა პაპა **ვსესბისითა** და ესეცა უკუანაღსკენელ. ღოლო **შარინესს**, რომელ-იგი წინაწარმეტყუელებით თქუა ნეტარმან მან მონამან იმრთისამან, აღესრულა. შა არა წარჴდეს მცირედნი დღენი, შეიღალნეს ჭაბუკნი ქალაქისანი, და სახლი **შარინესის** ცეცხლითა დაიწუა. შა რომელ-იგი წინავე ჰრქუა ბერმან, ყოველი აღესრულა. ოსე მითხრა მე **წნასტასია**, რომელი არს მთასა ზეთისხილთასა, რომელსა შეუმოსიეს სახე მონაზონებისად. შა ბრწყინავს იგი წყალობითა ჴრისტესითა და სიხარულითა, რამეთუ იყო ესე თჳსი მეფისად. ღოლო ნეტარმან მამამან ჩუენმან **საბა** დიდადი ოქროდ განუძღუანა **ჰოსტანტინეპოლისით** თჳსსა დაბასა, რომელსა ჰრქვან **შეტალასკენ**, რადთა აღაშწნოს მუნ მამული იგი სახლი მისი ეკლესიად წმიდათა მარტვრთა **ჰოზმა** და **ნამიანეს** სახელისათჳს, რომელიცა აღეშწნა.

55. **შამა** ვისმე ერქუა მთავარმამასახლისსა, მონაზონთა მწვალებელთასა, **ლევთერეპოლისით** კერძო. შა სხუასა კაცსა რომელსა **სევერე** ერქუა, იყო ესე განმგებელი წვალებისად მის, რომელსა ჰრქვან **უწინამძღუროთა**. შმან

შამა წარიყვანა **სევერე** და აღვიდა **ჰოსტანტინეპოლისა** შესმენად მართლსაწმუნოებისა და დიდი ჴელმწიფებაჲ პოვა წინაშე მეფისა და შემდგომად მცირედთა ჟამთა განრისხნა **შამა სევერეს** ზედა ფრიად. ღოლო ნეტარმან **საბა** შეილიქნა **შამა** და შთამოიყვანა იგი **სერუსალემდ** და ევედრებოდა მას, რადთამცა განეშოვრა იგი გარდაქცეულსა მას შჴუულსა და ჰათოლიკე ჴკლესიასა ეზიარა. შა დიდითა შრომითა მისითა მუაქცია იგი და მიჴგუარა იგი მთავარეპისკოპოსსა **ლიას**, და მიითუალა მან თქმული იგი შეკრებულთა მათ **ჴალკიდონისათა** და ეზიარა იგი **წმიდასა** ჴკლესიასა. შა შეჩუენებად ჰსცეს მას **სეტქისი** და **ნიოსკორცისი** შჴუული, და შრომითა თჳსითა ასწავებდა მას სიმართლესა მას საწმუნოებისასა.

ოსე ვითარცა ესმა მეფესა **წნასტასის**, განრისხნა გულისწყრომით **ლიას** ზედა მთავარეპისკოპოსისა. ღოლო ნეტარმან მამამან ჩუენმან **საბა** შთამოღებული იგი ოქროდ განუყო მონასტრებსა მისსა. ღოლო რომელნი-იგი იყვნეს მის თანა მონაფენი **ჰოსტანტინეპოლისის**, გულკლებულ იქმნეს ოქროსა მის განყოფისათჳს. შოუგო და ჰრქუა მათ ნეტარმან **საბა:** «დაღათუ ჩუენ ჴორციელად დავშუერით, ზოლო ესენი სულიერად იღუწიდეს, და ლოცვითა მაგათითა მოგჴყვანნა ჩუენ იმერთმან». ოსე სახედ **ნავითისა** ყო ნეტარმან ამან: ვითარცა-იგი, რომელნი ბრძოლასა შინა დაშურეს, და რომელნი მცველად დაეტევნეს, მათ ეგრევე მისცა **ნავით** ნაწილი.

56. ჴამი არს, რადთა ვთქუათ ნეტარისა **საბასი** შრომანი და ღუაწლნი, რომელნი ქმნნა საწმუნოებისათჳს ამან და სხუათა მამათა ამის უღაბნოესათა. ღოლო ნეტარი **ლია** და **ფლაბიანოს** მთავარეპისკოპოსნი ვითარ მივიდეს **სიდონდ** ქალაქად, მიწერეს წიგნი მეფის ა ვედრებით და ლიქნით, და რომელნი-იგი შეკრებულ იყვნეს **სიდონს** საწმუნოებისა ქცევისათჳს, განაბნიეს კრებული იგი. შა წარვიდა თითოეული საყდარსა თჳსსა. ოსელა ესმა **სოტერიკოსს** და **ფილოქსენოსს**, განბოროტნეს და განარისხეს მეფე და ჰრქუეს: «გაცთუნეს მთავარეპისკოპოსთა გონებითა მათითა და სახითა». შა ამათ ჴელმწიფებაჲ მოიღეს მეფისაგან, ვითარცა უნდა, და ოქროდ დიდძალი და განუყვეს ერსა მას ჭაბუკთასა **წნტიოქიას** შინა. შა ამათ დიდადი ჭირი შეამთხვეს მთავარეპისკოპოსსა **ფლაბიანოსს** ვიდრე შეშთობამდე და

აიძულებდეს მას, რაფთამცა შეაჩუენა კრებუ-
ლი **ჩალკიდონისა**. თა ვითარცა მან არა ინე-
ბა, განაძეს იგი ეპისკოპოსებისაგან უფეროთა
საშველითა.

თითარცა ესმა ესე მეფესა, განიხარა ფრი-
ად და **სევერე**, **უწინამძღუროთა** განმგებელი,
მწვალელები, მუავლინა **ნსტიოქიად** ეპისკო-
პოსად. თა ვითარცა დაჯდა იგი მთავარეპის-
კოპოსად **ნსტიოქიას**, დიდადსა ძვრსა შეაჩ-
უენებდა, რომელნი არა ეზიარებოდეს მას. თა
მიავლინა კაცნი **ლიაზსა** მთავარეპისკოპოსისა
სერუსალჴმდ, რაფთამცა ენამა მას ეპისკოპოსე-
ბასა. ღოლო მან არა მიითუალნა იგინი, აუწყა
ესე მეფესა და განარისხა. თა კუალად მუავლინ-
ნა კაცნი და მღდელნი თჳსნი და მოწერა წიგნი
შენეგნითა მეფისაფთა თუესა მამსა. სე ვითარ-
ცა ესმა წმიდასა მამასა ჩუენსა **საბას**, აღვიდა
წმიდად **ჩალაქად** სხუათა თანა მამასახლის-
თა უდაბნოფათა, და რომელნი მოვლინებულ
იყვნეს კაცნი **სევერჴსნი**, წმიდით **ჩალაქით**
განასხნა. თა შეკრბა ყოველთა ადგილთაგან
სიმრავლჴ მონაზონთა წინაშე წმიდასა **სოლ-
გოთასა** მყოფთა თანა **სერუსალჴმისათა**, ღა-
ლადებდეს და იტყოდეს: «შე-მცა-ჩუენებულ
არს **სევერი** და რომელნი მას ეზიარებიან». მმას
ვითარცა ვმოზდეს, უკმოიქცნეს მოციქულნი იგი
და ისმინეს წმად იგი დიასპანთა, მთავართა და
მწედართა, მოვლინებულთა მეფისაგან.

სე **სევეროს** ამპარტავანებასა შეეპყრა და
ესვიდა ძალსა მეფისასა. თა კრებული **ჩალკ-
იდონისა** შეაჩუენა ბევრჯერ და **სევერჴს** მაც-
თურისა თქმულსა დაამტკიცებდა: «ერთობასა
შეუფისა ჴრისტჴსსა შემდგომად **ჩალწულის-
აგან** ჴორცთა შესხმისა ესე ქადაგებდა ბუნება-
სა წრწილებისასა». ჴამეთუ შფოთისმოყუარჴ
იყო და მრავალი ცთომად გამოაჩინა მართლთქ-
მულთა სკლესიისათა დამტკიცებულთა. თა
უღმრთოებად და ავაზაკებრი **სეფსოფსა** იგი
მეორჴ კრებად ამან შეინწყნარა და ამსგავსა ესე
პირველსა მას კრებასა წმიდათა მათ მამათა
ეპისკოპოსთა მისვე ქალაქისა **სეფსოფსათა**. თა
ერთად მოძღურებასა იტყოდა **სერულიეს** იმრ-
თით-შემოსილსა, სანატრელსა **სლექსანდრელ**
ეპისკოპოსსა და **სიოსკორჴსსა** და **სევერჴსისა**
მწვალელებლთასა ერთ სარწმუნოებად ჴყოფდა.
თა სინმიდისმოყუარჴ და მართლმადიდებელი
ჴლაბიანოს, სამეფოფოსა ქალაქისა მთავა-
რეპისკოპოსი, **ნსტიოქელი**, იგი გარდაადგინა
და განაძო.

თა ესრჴთ უღმრთოებასა შინა აღემატებო-
და ესე **სევეროს**. თა აღილესა ენად თჳსი და
გმოზასა იმრთისა მიმართ იტყოდა. თა განწვა-
ლა სიტყვთა მისითა **სრთლმრთეებად**, რომელ
არს სამებასა შოვრის განუყოფელი, რამეთუ
იტყოდა და დაამტკიცებდა, ვითარმედ: «გუამი
ბუნებად არს და ბუნებად არს გუამი». თა არა
იცოდა ამათ სახელთა შოვრის განყოფად არცა
ერთი. თა იკადრა თქუმად სამგუამოვნებად
იმრთეებისა წმიდისა და თავყანისცემელისა
სრთარსებისა სამ ბუნებად და სამ ღმრთეებად
და სამ ღმრთად.

მმას თანა სულთა განმწრწნელსა და წარმ-
წყმედელსა მეფჴ **სნასტასი** აიძულებდა **სლიას**
მთავარეპისკოპოსსა, რაფთამცა ეზიარა მის
თანა. ღოლო ნეტარმან **სლია** ყოვლადვე არა
შეინწყნარა სიტყუად იგი მეფისა. თა აღდულნა
გულისწყრომით მეფჴ და წარავლინა, რომელ-
სა სახელი ერქუა **ოლჴმპოს ჴესარიელი**, **სალ-
ესტინისა** დუქსად და მის თანა მისცა წიგნი იგი,
რომელი მოწერა **სიღონ** ქალაქით, რომელსა
წერილ იყო დამტკიცით არა განშოვრებად **ჩა-
ლკიდონისა** კრებასა, და ბრძანა მწრაფლ გარ-
დადგინებად **სლიასი** ეპისკოპოსებისაგან. თა
ვითარცა მოვიდა **ოლიმპოს** ძალითა მეფისაფ-
თა, დიდითა ზაკუვითა და განზრახვითა წიგნი
იგი წარუკითხა **სლიას** და ეპისკოპოსებისაგან
გარდაადგინა. თა მიავლინა იგი **საფლად** ქა-
ლაქად, რაფთა მუნ იყოფოდის. თა მისსა ადგ-
ილსა დაადგინა **სოვანე**, **შარკიანჴს** ძჴ, მთავა-
რეპისკოპოსად **სერუსალჴმს**, რამეთუ სიტყუად
მისცა, რაფთა აღიაროს **სევეროს** და შეაჩუენოს
კრებად იგი **ჩალკიდონისა**. ღოლო დადგა იგი
თჳსა თავსა სეკდემბერისასა, ინდიკტიონსა
ათსა.

თა ვითარცა ესმა ესე ნეტარსა **საბას** და
სხუათა მამათა, უდაბნოსა მყოფთა, ვითარ-იგი
შეზრახულ იყო მთავარეპისკოპოსი **სოვანე**
სევეროსს, შეკრბეს და უწამებდეს მას და
თქუეს: «იხილე, ნუ შეინწყნარებ **სევერიანჴს** ზი-
არებასა. ღოლო **ჩალკიდონისა** კრებულთათჳს
წინა-მოღუანე ვართ შენსა». შაშინ **სოვანე**
მთავარეპისკოპოსი გარდაექცა დუქსსა, რაფ-
იგი აღუთქუა შიშითა ღირსთა მამათაფთა. თა
ვითარცა ესმა **სნასტასის** მეფესა გარდაქცევა
იგი **სოვანჴსი**, განრისხნა ფრიად და უბრძანა
ოლჴმპისი დუქსისა ფერჴისა მოკუეთად და
მისსა ადგილსა მიავლინა **სნასტასი**, ძჴ **სამ-
ფილჴსი**, დუქსად **სალესტინისა**, რაფთა დაა-

ჯეროს **ოვანწს სევეროს** თანა ზიარებად და კრებად იგი **ჩალკიდონისაჲ** შეაჩუენოს. ოკუეთუ ესე არა ყოს, ეპისკოპოსებისაგან განაძოს იგი. ნა ვითარცა მოვიდა იგი **იერუსალემდ**, არა აცნობა მეფისა ბრძანებად იგი და მეყსეულად შეაგდო იგი საპყრობილესა სამეფოსა. ნა განხარეს ყოველთა წმიდისა ქალაქისა მყოფთა, რამეთუ იქმნა იგი მტერ და შინაგანმცემელ ნეტარისა **ლიაჲსა**.

ხაქარია ვისმე ერქუა სახელი, რომელსა აქუნდა **ხესარიას** მთავრობად. **სე** იდუმალ შევიდა საპყრობილედ **ოვანწსა**, შეეზარხა მას და ჰრქუა: «უკუეთუ გინებს, რაჲთა კეთილად იყოფოდი და ეპისკოპოსებასა არა გარდასდგე, ნუ შეინყნარებ **სევერის** ზიარებასა, არამედ რეცათუ ნება-ეც დუქსსა და თქუ, ვითარმედ: ვყო ბრძანებისაებრ შენისა. **სრამედ**, რაჲთა არავინ თქუას, ვითარმედ უნებლიად ვყავ ესე, განმიტევე მე აქაჲთ. ნა შემდგომად ორისა დღისა კკრიაკჳ არს და სიხარულით ვყო ბრძანებისა შენისაებრ». **ჟოლო** დუქსსა ვითარცა ესმეს სიტყუანი ესე, მიიყვანა იგი ეკლესიასა თჳსსა. ნა ვითარცა განუტევა მთავარეპისკოპოსი, მწრაფლ წარავლინნა კაცნი და შეკრიბნა ყოველთაგან ადგილთა სიმრავლჳ მონაზონთაჲ **ოვანე** ეპისკოპოსმან **ქმიდად** ჩალაქად. ნა რომელთამე აღრაცხეს სიმრავლჳ იგი კრებულისაჲ მის და გვთხრეს, ვითარმედ იყო რიცხჳ მათი ათი ათასი. ნა ვითარ ვერ იტევდა ერთი ეკლესიათაგანი სიმრავლესა მას, უბრძანა შეკრებად ყოველთაჲ კკრიაკესა წმიდისა და პირველმონამისა **სტეფანწს** ეკლესიასა, რამეთუ შესაძლებელ იყო ადგილი იგი სიმრავლისა მის დატევენად, და ამას თანა გულს-ედვა, რაჲთა მიეგებვოდიან იგინი **ჰპატის**, თჳსსა მეფისასა, რამეთუ მაშინ განტევებულ იყო იგი ტყუეობისაგან ნათესავთა **ჰიტალიელთაჲსა** და მოვიდა **იერუსალემდ** ლოცვად.

ნა ვითარ შეკრბეს ყოველნი მონაზონნი და მოქალაქენი წინა მოჴსენებულსა სანატრელისა **სტეფანეს** ეკლესიასა, და შევიდეს მათ თანა **წნასტასი** დუქსი და **ხაქარია** მთავარი. ნა ვითარცა შეკრბეს შინაგან მთავარნი იგი და კრებული ყოველი პირველმონამისა ეკლესიასა, ეგრე ეგონა დუქსსა, ვითარმედ იქმნას ბრძანებული მეფისაჲ. შაშინ აღჴდა საფსალმონესა ზედა მთავარეპისკოპოსი და მის თანა აღიყვანნა ნეტარი **ჟეოდოსი** და **საბა**, წინამძღუარნი მონაზონთანი და მამასახლისნი. **ჟოლო**

ყოველი იგი ერი ღალადებდეს და იტყოდეს: «მწვალებელნი შეაჩუენენ და კრებად იგი **ჩალკიდონისაჲ** დაამტკიცე». შაშინ სამთავე მათ, ვითარცა ერთითა პირითა, შეთქუმით თქუეს: **«შე-მცა-ჩუენებულ არს წესტორი და სევეროს და სოტერიკოს ხესარია ჰაბადუკიაჲსაჲ და ყოველთა რომელთა არა მიითუალონ კრებული ჩალკიდონისაჲ»**. ნა ამათ სამთა ვითარცა ესე უქადაგეს, გარდამოჴდეს მიერ.

ჟოლო აბბა **ჟეოდოსი** გარეუკუნიქცა და აღჴდა მუნვე საფსალმონესა მას, აღიმალლა ჳმად თჳსი და თქუა: «რომელმან არა მიითუალონეს ოთხნი ესე კრებანი, ვითარცა ოთხნი ევანგელენი, შე-მცა-ჩუენებულ არს». ნა ესე ვითარცა იქმნა, შეეშინა დუქსსა მას სიმრავლისა მისგან მონაზონთაჲსა და ივლტოდა **ხესარიად**. **ჟოლო** **ჰპატი**, მეფისა თჳსმან, დააჯერა მამათა ფიცით, ვითარმედ: «მოვედ აქა და არა ვეზიარე **სევერეს**, არამედ ვინრაფე, რაჲთამცა თქუენ თანა ღირს ვიქმენ ზიარებად». ნა შეწირა ასი ლიტრაჲ ოქროჲ წმიდასა **წნასტასიასა** და წმიდასა **სოლოგოთასა** და **ჯხოველსა** **ჯუარსა**. ნა მისცა **ჟეოდოსის** და **საბას** ასი ლიტრაჲ ოქროჲ, რაჲთა განუყონ ამის ქუეყანისა მონაზონთა.

ჟოლო მეფემან **წნასტასი** ვითარცა აგრძნა, რაჲ-იგი იქმნა **იერუსალემს** შინა, განემზადებოდა ძლიერად მთავარეპისკოპოსისა **ოვანეს** ზედა **ჟეოდოსისთჳს** და **საბასთჳს**, რომელნი თანა-ჰყვეს საფსალმონესა მას ზედა, რაჲთამცა ესენი განასხნა ამის ქუეყანისაგან. **ჟოლო** **იერუსალემელთა** ეუწყა რისხვაჲ იგი მეფისაჲ, და ესე მონაზონებისა წინამძღუარნი და **იმრთისმსახურებისა** მოღუანენი და **მართლმადიდებლობისა** აღმსაარებელნი და წინა-მბრძოლნი **სარწმუნოებისათჳს**, **ჟეოდოსი** და **საბა**, ამათ შეიკრიბნეს ყოველნი მონაზონნი უდაბნოჲსანი, დასხდეს და ზრახვა-ყვეს ურთიერთას და ერთგონება იქმნეს, ვედრებად და მოწამებად მეფისა მინერეს, რომელსა წერილ იყო ესრე:

57. «**შეფესა** **იმრთისმოყვარესა** და **იმრთისმსახურსა** და **იმრთისა** მიერ დადგინებულსა და თვთმპყრობელსა **წნასტასის** **ჩრისტჳსმოყუარესა** – ვედრებად და შევრდომად **ჟეოდოსის** და **საბას** მიერ მთავარმამასახლისთა და ყოველთა მამასახლისთაჲ, და ყოველნი რომელნი **ქჴიდისა** **ჩალაქისა** მონაზონნი არიან და გარემოჲს მისსა მეუდაბნოენი და **სორდანისა**

მყოფნი. შეუფემან ყოველთამან იმერთმან და ოფალმან შესუ ჴრისტემან, შხოლოდშობილმან ძემან იმრთისამან, ჴომელმან მოჰმადლა ყოველსა ქუეყანასა მეფობად და შენსა იმრთისმოყუარეობასა არწმუნა პყრობად და დიდი მშვდობად და კეთილი შენითა იმრთისმოყუარებითა ყოველთა წმიდათა მისთა ჴკლესიათა. ოფროს ხოლო შედისა ჴკლესიათაჲსა **სიონისა** მშვდობად გინებს, რომელსა ზედა გამოჩნდა ჴრისტჲ ცხოვრებისათჲს სოფლისა და დამტკიცნა სარწმუნოებად, ინყო **სერუსალემით** მახარებელთაგან ქადაგებად, და ყოველთა კიდეთა ქუეყანისათა ნათელი ჭეშმარიტი გამობრწყინდა.

ესე პატიოსანი და აღმოცენებული ჴრისტჲს მიერ სადღუმლოჲ, მძლჲ და პატიოსანი ჴუარი, და განმაცხოველებელი აღსადგომელი და მერმე ყოველთა წმიდათაჲ და თავყანისსაცემელთა ადგილთაჲ სამართალი და ჭეშმარიტი აღსაარებაჲ და სარწმუნოებაჲ თავითგან და დასაბამით სანატრელთა წმიდათა მოციქულთაგან ვისწავეთ ყოველთა წმიდისა ამის ადგილისა მყოფთა, შეუძრველად და გარდაუქცეველად ჴრისტჲს მიერ დაგვცავს და შეწევნითა იმრთისაჲთა დავიცვით და არა გუეშინის არარად წინა-აღმდგომთაგან ჩუენთა, ვითარცა მოციქული გუასწავებს: „ნუ მიმუაქუთ ყოველსა მას ქარსა მოძღურებისასა ნებითა კაცთაჲთა“ (ეფ.4,14), რომელთა განხრწნნიან და აცთუნნიან და გარდაექცივნიან გულნი უმანკოთანი და წმიდაჲ და უბინოჲ სარწმუნოებაჲ მათითა მედგრად დიდებითა შეაშფოთნიან.

შმას წმიდასა და უბინოსა სარწმუნოებასა ჴრისტჲს მიერ მეფობასა შენსა იმრთისა მადლითა იშვე და განიზარდე და ესოდენ მოჲწიე, რამეთუ თვთმპყრობელობად ზეგარდამო მოიღე და ესრტოცა გურნამს, გარნა გჴკვრს, ვითარ იმრთისმოყუარებისა მეფობისა შენისა ჟამთა ესევეთარი მოიწია შფოთი და ჴდომად, და წმიდასა ზედა ქალაქსა **სერუსალემსა** აღდგარისხვად შენი და განეფინა ვიდრე შედისამდე ჴკლესიათაჲსა **სიონისა** და წმიდისა და შაცხოვრისა ჩუენისა ჴლსადგომელისა, რომელნი შევედრებულ არიან შესავედრებელსა ყოველთა ჭირვეულთასა და ყოვლისა სოფლისათა, რომელთა უნებნ ლხინებაჲ ესე, იგი ადგილნი წმიდანი უბან და შეგინებულ ყვნეს. ჴომელნი სახედ და მსგავსად იმრთეებისა შესწირვიდეს მამათმთავარნი და ანცა შესწირვენ, არა ხოლო

თუ ესენი, არამედ რომელნი მარტოდმოყონი გამოჩინებულ არიან ესევეთართა მამათა სახედ, **სურიათა** და **სამარიტელთა** გამოიყვანებენ წმიდისა **სიონისაგან** და თავყანისსაცემელისა **სნასტასიაჲსაგან** და ცხადად შეურაცხ-ჴყოფენ ჴრისტიანეთა და ბილნთა და არაწმიდათა ადგილთა მიჴზიდვენ და ესენი განწრწნად სარწმუნოებასა აწუევენ. შა ესეცამცა უწყი, რომელნი უცხონი შემოვლენ ლოცვად, სარგებლისა წილ და აღშწნებისა დაჴკოლებითა აღივსნიან და წარვიდიან თჴსსა ქუეყანასა.

შწ სარწმუნოებისათჲს წმიდისა ქალაქისა **სერუსალემისა** ესე ყოველი აღიძრა შფოთი, რომელი არს თუალი და განმანათლებელი ყოვლისა სოფლისაჲ, რომელი სწგელოზისა მიერ იქადაგა, და წინანარმეტყუელმან თქუა: „სიონით გამოვიდეს შჴული და სიტყუაჲ ოფლისაჲ – **სერუსალემით**. ჴომელნი ჴელითა თჴსითა იქმან სიმართლესა მჴკდრნი წმიდათა ადგილთანი, რომელსა შინა განკაცებაჲ დიდისა იმრთისა და შაცხოვრისა ჩუენისა შესუ ჴრისტჲსი საიდუმლოჲ იქმნა. შა ვითარ აწ, შემდგომად ხუთასისა წლისა და უფროჲს ჴრისტჲ მოსლვითგან, **სერუსალემელთა** სარწმუნოებაჲ სხუად ვისწავოთ. შმის გამოჲთ საცნაურ არს, ვითარმედ მომავალი ესე და ახალი სარწმუნოებაჲ არა ჴრისტჲსმიერი სამართალი არს, არამედ ანტექრისტჲს სწავლაჲ არს ახალი, და მშვდობასა ჴკლესიათასა შესძრავს და ისწრაფის, რაჲთა უშჴულოებითა მისითა ყოველი აღასრულოს.

შმათ ყოველთა ზედა წინამძღურად ნებითა თჴსითა დადგა დასაბამითგან მწვალებელთა მათ **უწინამძღუროთა სევეროს, სწტიოქიასა** მჴდომი, წარმწყმედელი სულისა თჴსისაჲ, რომელი ცოდვითა ჩუენითა დაჴდა საყდარსა მას. შა ამან წმიდანი და ნეტარნი მამანი ჩუენნი შეაჩუენნა და წმიდათა მოციქულთა მიერ მოცემული ჩუენდა და წმიდანი მამანი ჩუენნი, რომელნი შეკრებულ იყვნეს **ჩიკეას** და რომელთა დაამტკიცეს სარწმუნოებაჲ და ყოველნი განანათლნეს. შმისთჲს **უწინამძღუროთა** მათ ზიარებასა და მის თანა შერთვასა ყოვლადვე უვარს-გჴყოფთ და ვევედრებით შენსა იმრთისმოყუარებასა, რაჲთა შეიწყალო შედაჲ ყოველთა ჴკლესიათაჲ **სიონი**, რომელი შეეწევის იმრთისმოყუარებისა შენისა მეფობასა. შა ესე გინებული ადგილი ადიდე და ბრძანე, რაჲთა დაეყენოს ყოვლად მოწევენუ-

ლი იმრთისა ჟალაქსა ზამთარი. ცხოვრებასა და სიკუდილსა შოვრის სიმართლისა სარწმუნოებისათჳს უმჯობეს არს ჩუენდა სიკუდილი. ღოლო რომელნი მტერნი არიან ჴკლესიათა იმრთისათანი და გარემო მისსა მბრძოლნი, მათ შევაჩუენებთ. ჴინა სახითა, გინა სიტყვითა არასადა ვეზიარნეთ, რამეთუ იმრთისა მიერ გუაქუს სარწმუნოებად წმიდათა მოციქულთაჲ, რომელსა ზედა ვდგათ და ვიქადით სასოებითა იმრთისა მიმართ.

ღრთობად გონებისაჲ და სარწმუნოებისაჲ გუაქუს ჩუენ ყოველთა იმრთისა მიმართ წმიდისა ამის ქუეყანისა მყოფთა. ოთხნი ესე წმიდანი ღრებანი, ვითარცა ოთხნი შახარებელნი, ქებულნი ერთად, დიდებულნი ერთითა სულითა და სიბრძნითა და მბრწყინვალეებითა. წმათითა ოხითა და ვედრებითა იმერთმან ჩუენ ყოველნი აღგუადგინნა წინა-აღმდგომისა ამისგან შჯულისა და საცთურისა, რომელთა სიტყუად ხოლო აქუს და არა ძალი. ღოლო ჩუენ განგუანათლნა ამათ ოთხთა შახარებელთა მიერ ხატითა და ძალითა. ჴსე წმიდანი ღრებანი, რომელ შეკრბეს მბრწყინვალენი და მართალნი მწვალებელთა ზედა ესრტთ: სამას ათრვამეტნი წმიდანი, შეკრებულნი **ჩიკეას** ქალაქსა უღმრთოჲსა **წრიოზის** ზედა, და რომელნი მას მიუდგეს, და სხუანი კუალად შეკრებულნი სამნი ესრტთ: ასერგასისნი სულთა წარმწყმედელისა **შაკედონის** ზედა **ჴოსტანტინეპოლისის**, და **ღეესოჲსანი** ორასნი შემდგომად მათსა უღმრთოჲსა და კერპთმსახურისა **ჩესტორის** ზედა, ეგრევე შემდგომად ამათსა **ქალკიდონს** ქალაქსა შეკრბეს დამტკიცებულნი წარწყმედულისა **ჩესტორის** ზედა შეჩუენებულისა და განძებულისა და შეჩუენებულისა **ვეტჯქის** ზედა.

შა ამათ ოთხთა წმიდათაგან შეკრებულთა ერთობითა მოციქულთა სარწმუნოებითა, ვითარცა მრავალჯერ თქმულ არს, მოგვთუალავს ჩუენ ყოველთა, წმიდისა ამის ადგილისა მყოფთა და ამათ შინა იმრთისა მიერ დამტკიცებულთა. ღოლო რომელი ამას სარწმუნოებასა ზედა არა დგას და არა ესავს, ვერვის ძალი-უც ჩუენი მათ თანა შეყოფად, ბევრეული ღათუ სიკუდილი წინა გუედვას. ჴარნა დაჯერებისა შენისათჳს, თვთმპყრობელო, და ესეცა თქმულსა ამას ზედა შევსძინო, ვითარმედ შეჩუენებულმცა არს შჯულითურთ მისით **ჩესტორი** სახელითა ჴრისტჴს იმრთისა ჩუენისაჲთა და რომელი მისსა ზრახვიდეს, გინა რომელმან

თქუას ერთი ოფალი ჩუენი ჴესუ ჴრისტე, ძეგ იმრთისაჲ შხოლოდშობილი, ჴომელი ჩუენთჳს ჴუარს-ეცუა, ორად ძედ, რომელსა-ესე გულსა მოუჯდეს, შეჩუენებულმცა არს! ერთისა იმრთეებისა ძალსა, რომელი ორად ბუნებად განჴყოფდეს ესევეითარი სულთა მავნებელი გინა საქმითა, გინათუ სიტყვითა, შე-მცა-ჩუენებულ არს! ამათ თანამცა შეჩუენებულ არს **ვეტჯქი**, რომელმან იმრთეებად განწვალა სახითა თჴსითა, ხოლო იმრთისა განკაცებაჲ და ჴრთარსობაჲ ოფლისა ჩუენისა ჴესუ ჴრისტჴსი და ჩმიდისა სამებისაჲ ვითარ ამათ უვარ-ყვეს თანა-ყოფითა უღმრთოჲსა **ჩესტორისითა**, რომელი შეაჩუენეს წმიდათა მამათა, რომელნი წინა წერილ არიან.

ღსე წიგნი სარწმუნოებისაჲ და ვედრებისაჲ მიითუალენ შენმან იმრთისმოყუარებამან ჩუენ ყოველთაგან გლახაკთა, შენთა მლოცველთა, და დაგაჯერენ იმერთმან, რაჲთა განაშოვრნენ და უკუნადგინნენ, რომელნი იკადრებენ ყოველსა ჟამსა და რომელნი მოწევენულ არიან შფოთნი წმიდასა ამას ზედა იმრთისა ჴალაქსა, და ღირსისა მამისა ჩუენისა მთავარეპისკოპოსისა **ღოვანწსთჳს** სახელითა შენითა, იმრთისმოყუარჴ. ჴარნა და-მცა-ჯერებულ არს შენი თვთ-პყრობად იმრთისა მიერ და რჩეულთა წნგელოზთაგან, რამეთუ არა თანა-შევერთნეთ რომლითავე სახითა გინა სიტყვითა გარდაქცეულთა მათ მწვალებელთა, არცა შევიწყარნეთ თჴნიერად კანონთა შჯულისა გინა ტანჯვისა. ჴერცა გარდავაქციოთ სარწმუნოებაჲ და შჯული, გინა **ოწინამძღუროთაგანი** თუ ვინმე იკურთხოს, ჩუენსა შჯულსა არა შემოვირთოთ ეგევეითარი იგი. ოკუეთუ უნებლნებით ესევეითარი ესე ცოდვითა ჩუენთათჳს შეგუემთხუეოდის ანუ მოიწიოს, ამას ვწამებთ წინაშე წმიდისა და ერთარსობისა სამებისა და შენისა იმრთისმოყუარებისა, რამეთუ ჩუენ ყოველნი განმზადებულ ვართ დათხევად სისხლთა ჩუენთა, და ყოველნი ესე წმიდანი ადგილნი ცეცხლითა მოიწუნენ, ვიდრელა არანმიდასა ამას ქალაქსა თუ ესევეითარი რაჲმე იქმნეს. ჩუ მცირე გგონიეს წმიდათა ამათ ადგილთაჲ გინებაჲ და შეურაცხებაჲ.

ღოლო მშჯდობამან იმრთისამან, რომელი ჴსცავს ქმნულთა თჴსთა, დაამტკიცენ წმიდაჲ ჴკლესიაჲ და დააცხრვენ, რომელი მოწევენულ არს მას ზედა საცთური მოხედვითა შენ თვთმპყრობელისაჲთა დიდებად მისა და სიქადუ-

ლად შენისა იმრთისმოყუარებისა მეფობასა. წმისვე წიგნისა სწორი სავედრებელი მიუძღუანეს მამათა ჩუენთა ნეტარსა **სოვანეს**, მთავარებისკოპოსსა **ჰოსტანტინეპოლელსა**, რომელი შემდგომად **ჰიმოთჳსა** დადგომილ იყო».

სე სავედრებელი რად მიართუეს მეფესა **სწასტასის**, და იგი შეძრწუნებულ იყო წინა-აღმდგომთაგან ნათესავისაგან **ჰიტანიელთაჲსა** ბრძოლისათჳს მთეულთა. სანიზრახა გულსა თჳსსა და დადუმნა ჯერეთ და **სოვანე** ეპისკოპოსი არა გარდაადგინა საყდართა ჯდომისაგან **სერუსალემისა**. წრამედ აწვე სათქუმელ არს, ვითარ-იგი წმიდათა მამათა ლუანლნი ყვნეს. სოოდენ ვერ შესაძლებელ არს, ვითარ ამის მარტოჲსა მამისა ჩუენისა **საბაჲსი** მოსაჴსენებელ არს და დასამტკიცებელ და სარგებელ.

58. ჴუეყანისა წნგელოზი ნეტარი **საბა** და ზეცისა კაცი, ბრძენი და სარწმუნოჲ მოძღუარი, მართლდიდებისა თანა-მზრახი და გარდაქცევისა შემასმენელი, სარწმუნოჲ და ბრძენი განმგებელი გამოჩნდა, რომელმან მცირედი ტალანტი მიიღო და განამრავლა, რომელმან მაღლით ძალი შეიმოსა ნებიოთა იმრთისა და შამისაჲთა და შეწევნიოთა ჴრისტჳსითა და ქართითა სულისა ჩმიდისაჲთა უდაბნოჲ ქალაქ ყო სიმრავლითა მონაზონთაჲთა და შუდი მონასტერი საქებელი აღაშჳნა, რომელნი არიან ესე: ლავრათა შოვრის ზიდი ესე **ზავრაჲ სალესტინესა** შოვრის და ამისსა შემდგომად **ჩეა-ლავრაჲ** და რომელსა ჰრქჳნ **ჴუდბირი**. ღოლო მონასტერთა შოვრის **ჰასტელისი** და **სპილეონთაჲ** და **სქოლარისი** და **ხანჳსი**. ჴოველთა ამათ ერთბამად ილუწიდა და ამათცა ორთა მონასტერთა პირველთა წმიდათა მამათასა ილუწიდა: **სეთუმისა** და **ძეოქისტჳსსა**.

წმათ მონასტერთა განგებასა და ლუანლსა შინა იყო, არა მოუგო მათ დაბაჲ გინა ქუეყანაჲ, არამედ სარწმუნოებითა და სასოებითა იმრთისაჲთა ილუწიდა და არასადა შევარდა ესე გულისსიტყუასა ზრუნვისასა, არა ხოლო თუ ფართოებასა, არამედ არცაღა ჟამსა სიყმილისასა. ჴამეთუ ვინაჲთგან განაძეს მთავარებისკოპოსი **სლია**, დაეჴმა ცაჲ და არა წჳმა ხუთ წელ და უწჳმრობასა თანა მოჴდა მკალი ქუემგოგვარი ფრიად, რომლისაჲ არა იყო რიცხჳ, და მოჴამა ყოველი პირი ქუეყანისაჲ. წა მეორესა წელსა შემდგომად მოსლვისა მის მკლისა მოვიდა სხუჲ მკალი და დაჴფარა ცაჲ და შეჴამნა ყოველნი ხენი ქუეყანისანი. წა იყო

სიყმილი ძლიერი და სიკუდილი. სევეითარი იხილეს რისხვაჲ მონეწული, იტყოდეს **სერუსალემელნი**, ვითარმედ რომელ-იგი იქმნა საქმჳ – მთავარებისკოპოსისა **სლიაჲს** მიმართ ცოდვაჲ განძებისა მისისაჲ – ამისთჳს მოჴწია ესე ყოველი ჩუენ ზედა.

შაშინ წმიდამან მამამან ჩუენმან **საბა** მონასტრისა მისისა მამასახლისთა ნუგეშინის-სცა და აზრახებდა მათ: «ნუ ჰზრუნავთ ჴორცთა საზრდელსა». წა მუჴჴსენებდა მათ სიტყუასა ოფლისასა, რომელსა იტყჳს: «ნუ ჰზრუნავთ და იტყჳთ, რად ვჴამოთ ანუ რად ვსუათ ანუ რად შევიმოსოთ. სცის შამამან თქუენმან ზეცათამან, რად გიჴმს ამათსა უფროს. ღოლო უწინარჳს ამისა ეძიებდით სასუფეველსა წათასა, და ესე ყოველი უმეტჳსი მოგმადლოს თქუენა»(მთ.წ,ჴ1-ჴ3). სარწა მოხუცებული ესე იმრთისა მიერ ესრჳთ ესვიდა. წმას რად ასწავებდა ძმათა, იმერთი მოსცემდა მას, რად-იგი უჴმდა, რამეთუ უფროჲს ნაკლულევან იქმნენს, რომელნი ესვიდეს სიმდიდრესა, ვიდრელა ამის ქუემე განგებულნი მონასტერნი და ლავრანი.

შას ჟამსა ოდენ სიყმილისასა მოვიდა ნეტარისა მის ჴკონომოსი ზიდისა **ზავრისაჲ** და ჰრქუა მას: «არარად გუჴუეს, მამაო, რადთამცა დაურეკეთ ამას შაბათსა გინა კჳრიაკესა, არცაღა თუ შთასარლუნელად მამათა, რომელნი შემოკრბენ». წა ჰრქუა მათ მოხუცებულმან მან: «მე იმრთისმსახურებაჲ არა დავაყენო. ოკუეთუ ნაკლულევან რადთმე ხართ, არქუ დეკანოზსა და ჴურჴერი ეკლესიისაჲ გინა სამოსელი მისცეს მეზედაშესა, განყიდოს იგი და მოიღოს საჴმარი, გარწა ჩუენ მსახურებაჲ იმრთისაჲ აღვასრულოთ. ღოლო სარწმუნო არს სგი, ჴომელმან თქუა: „ნუ ჰზრუნავთ ხვალისათჳს“»(მთ.წ,ჴ4).

წა ამისსა შემდგომად, დღესა პარასკევსა, მოვიდეს ვინმე ჩმიდისა ჴალაქისანი ღვნის მსყიდელნი, **სოზაჲს** ყრმანი, და აქუნდა მათ თანა ოცდაათი კაჴრჳული, აღგებული ღვნითა და პურიოთა, იფქლითა და ზეთითა, თაფლითა და ყველითა, და აღავსეს სახლი ჴკონომოსისაჲ ყოველითა კეთილითა. წა ყვეს დღესასწაული მამათა დიდი მას დღესა შინა. შაშინ ნეტარი იგი ბერი აყუედრებდა ჴკონომოსსა და ჰრქუა: «რასა იტყჳ, უფალო ჴკონომოს, დავაყენოთა რეკაჲ?» ხოლო ჴკონომოსსა დაედვა განკჳრევაჲ და შეუვრდა ფერჴთა მისთა და ჰრქუა მას: «შემინდვე მე, მამაო». ღოლო ბერმან აკურთხა

იგი, ასწავებდა მას და ჰრქუა: «ნუსადა შესძრ-
უნდები, არამედ სარწმუნოებითა განძლიერ-
დი და გულისზრახვად შენი მიუტევე იმერთსა,
რამეთუ ჴი ზრუნავს შენთსა».

59. შოვიდეს წმიდისა ამის ბერისა მამანი, რომელნი იყოფოდეს **სპილენისა** მონასტერ-
სა, და თქუეს, ვითარმედ: «მწყემსნი მოვიდიან
და გუაწყინებენ, რამეთუ მოასხიან სამწყსო
მათი ადგილთა მონასტრისათა და ურცხვნი
როჭიკი მიგუჴადიან და არცალა თუ მშვდობით
სხდომად გკტევენ». **წა** ესე ვითარცა ცნა
ბერმან, მიავლინა მათა რისხვით და შჯული
შეუთხრა მათ, რაჲთა არა მიეახლნენ მონას-
ტერსა. **წოლო** მათ არა ისმინეს მისი. **წა** მყის
ძუძუნი საცხუვართა მათთანი დაიყვნეს და
სძე არა გამოუტევეს, და ამის გამო კრავნი და
თიკანნი მათნი მოსწყებოდეს. **წოლო** უცებთა
მათ და უგუნურთა მწყემსთა გულისხმა-ყვეს,
ვითარმედ შეურაცხებითა მით ნეტარისა ბერ-
ისა სიტყვსა სიკუდილი საცხუვართა მათთად
მოიწია. **წა** სირბილით მოვიდეს ბერისა, შეუ-
ვრდეს მას და აღუთქუეს, რაჲთა არღარა შეე-
ახლნენ რომელსავე მისსა მონასტერსა. **წოლო**
ბერმან ვითარცა მოიღო სიტყუად მათგან,
ულოცა მათ, აკურთხნა იგინი და განუტეგნა.
წა იგინი ვითარცა წარვიდეს, პოვეს სძე გამომ-
დინარც დაუპკოლებელად და ჴკითხეს თანათა,
ვითარმედ: «რაჲ ჟამ იწყო დინებად სძემან?»
წოლო მათ ვითარცა უთხრეს, გულისხმა-ყვეს
ჟამი იგი, რომელსა ულოცა ბერმან. **წასვე** ჟამ-
სა სძემან იწყო დინებად, და ადიდებდეს იგინი
იმერთსა.

60. შეოთხმეოცესა წელსა ჴასაკისა მისი-
სა ჟამთა წარვიდა წმიდაჲ მამაჲ ჩუენი **საბა**
წაღლად დღეთა ზაფხულისათა, ინდიკტიონსა
ათერთმეტსა, რამეთუ ბრძანებითა იმრთისაჲ-
თა წარვიდა იგი ხილვად მთავარეპისკოპოსი-
სა **წლიაჲსა**. **წანა-ჴყვანდეს სტეფანე**, დიდისა
წეთუმის მონასტრისა მამასახლისი, და **წეთა-
ლი**, მამასახლისი მონასტრისაჲ, რომელი ემწ-
ნა **წლიას წერიქოს**. **წსენი** ვითარცა იხილნა
ნეტარმან **წლია**, სიხარულით მიითუალნა და
დაიყენნა მის თანა რაოდენმე დღე. **წა** არა
იხილნის იგინი მწუხრისა ჟამისა განტეგებით-
გან ვიდრე ცხრა ჟამადმდე. **წოლო** ცხრა ჟამს
ოდენ გამოვიდის მათ თანა, იხილნის და ეზი-
არის და გემოდ იხილის მათ თანა. **წა** მწუხრისა
ჟამითგან კუალად არღარა ეჩუენის მათ. **წა** ვი-
თარ იგი ესრცთ ჴყოფდა, შეემთხვა მას თუესა

ივლისსა ცხრასა არა გამოსლვაჲ ჟამსა თვსსა.
წა იგინი ელოდეს მას, არცა ეზიარნეს, არცა
გემოდ რაჲსაჲ იხილეს. **წა** ვითარცა გამოვი-
და იგი მეექუსესა ჟამსა ღამისასა, ჴრქუა მათ:
«აღდეგით, ეზიარენით და მიიღეთ საზრდელი,
რამეთუ მე არა მცალს». **წოლო** ნეტარმან **საბა**
შეიპყრა იგი და რეცათუ აძლევდა მას და ჴრ-
ქუა: «რაჲსათვს არა მოხუედ?» **წოლო** ნეტარ-
მან **წლია** ცრემლნი გარდამოსთხივნა და თქუა:
«ამას ჟამსა აღესრულა მეფე **წნასტასი**, და
მეცა წარსლვად ვარ შემდგომად ათისა დღისა
და საშველი ვყო მის თანა». **წა** შჯული შეუთხ-
რა მონასტერთა მათთვს მისთა, რაჲთა შემდ-
გომად აღსრულებისა **წეთალისა წესტაბოს** და
15 **ხაქარია** დადგენ ადგილსა მისსა მონასტერთა
მისთა და შეჩუენებაჲცა დადგა, რაჲთა არავინ
განყვენეს ურთიერთას მონასტერნი მისნი.

წა ესე ვითარცა თქუა, შემდგომად მერვისა
დღისა სახილავისა მის, არარაჲსა გემოდ იხილა,
20 გარნა ზიარებაჲ და წყალი ტფილი **წოლო**, და
მცირედ დასნეულდა. **წა** მის თანა დაადგრა სამ
დღე ნეტარი მამაჲ ჩუენი **საბა**, თუესა ივლის-
სა, მეოცესა დღესა, ეზიარა და ილოცა. **წა**
ვითარ თქუა: „ამენ“, მშვდობით მასვე ზედა
25 დაწვა და დაიძინა ოთხმეოცდამერვესა წელსა.
წოლო ნეტარმან **საბა** დაისწავა დღე იგი, რა-
ჟამს იხილა ნეტარმან **წლია** სახილავი იგი. **წა**
ვითარ მოვიდა **წერუსალემდ** ნეტარი **საბა**, ესმა
მას, ვითარ-იგი თუესა ივლისსა, ათსა, იხილა
30 სახილავი იგი ნეტარმან **წლია**. **წასვე** დღესა
შინა პალატსა მეფისასა იყვნეს ქუხილნი და
ელვანი **წნასტასი** მეფისა ზედა. **წა** იგი ვითარ
იურვოდა და ივლტოდა ადგილითი-ადგილად
და სახლითი-სახლად, სანვოლსა მისსა ეწია მას
35 რისხვაჲ. **წაგდო** და მოკლა იგი, და მყის იბ-
ოვა მკუდარი. **წა** ვითარ აღესრულა **წნატასი**
მეფე, დადგა მის წილ **წუსტინოს** მეფედ. **წა**
შჯული განთქუა ყოველთა ადგილთა, რაჲთა
წნასტასის განსხმულნი შემოკრბენ თვსთა
40 ადგილთა და **წალკიდონისა** კრებაჲ დაწესებად
საღმრთოთა შინა მოსაწყსენებელთა სახელთა.
წა ვითარცა ბრძანებაჲ **წუსტინეწსი** მეფისაჲ
მოიწია **წერუსალემდ**, შეკრბა სიმრავლე მონა-
ზონთაჲ და ერისკაცთაჲ, და მათ თანა შევიდა
45 ნეტარი **საბა** და კრებულნი ეპისკოპოსთანი. **წა**
ყვეს დღესასწაული თუესა აგვსტოსსა ექუსსა,
და განაცხადეს ბრძანებაჲ იგი მეფისაჲ და დაი-
წერნეს ოთხნი ესე ღრებანი მოსაწყსენებელსა
საღმრთოთა სახელთასა.

61. შაშინ მთავარეპისკოპოსმან **სერუსა-
ლემისამან** **შოვანე** დააჯერა წმიდასა მამასა
ჩუენსა **საბას**, რადთამცა წარვიდა **ხესარიად**
და **სკუთოპოლისა** და სხუანი მამასახლისნი
უდაბნოვსანი თანა-წარაყვანა მას, რადთამცა
განაცხადეს მეფისად იგი ბრძანებად და ოთხნი
იგი ზრებანი დაწერად საღმრთოთა მოსაწყენ-
ებელთა სახელსა. შითარცა მიიწინეს იგი-
ნი **ხესარია** ქალაქად, შეემთხვა მათ ნეტარი
შოვანე ჭუზიბელი, რომელი ღირს ქმნულ
იყო მღვდელთმოდურებასა. შა მუნ წარიკ-
ითხეს და აღასრულეს მეფისა ბრძანებად და
მიერ წარვიდეს და მივიდეს **სკუთოპოლისა**. შა
გამოვიდეს ყოველნი მოქალაქენი და მიეგებ-
ვოდეს მათ, და მათ თანა წმიდა ეპისკოპოსი
მათი, რომელსა სახელი ერქუა **ქეოდოსი**, და
შეემთხვნეს მათ ეკლესიასა წმიდისა **ქომა** მო-
ციქულისასა. შა შევიდეს ქალაქად გალობით
და ყვეს კრებად პირველსა ეკლესიასა და მუნ
წარიკითხეს ბრძანებად მეფისად და დაწერნეს
ოთხნი ზრებანი მოსაწყენებელსა საღმრთოთა
სახელთასა.

სყო ვინმე **სკუთოპოლისის** კაცი სქოლას-
ტიკოსი, რომელ არს ბრძენი, რომელსა სახელი
ერქუა **შოვანე**, ნათესავით ხარკისა შემკრებე-
ლი, კაცი კეთილი და სულითა მბრწყინვალე.
სე მოვიდა წმიდისა მამისა **საბასა** საეპის-
კოპოსოდ და **სილოვანწესთვს სამარიტელი-**
სა შოვა სიტყუად წარმოიღეს, ვითარმედ ესე
შემძლებელ იყო ბოროტის ყოფად ესოდენ და
სამეფოს ზენაცა ჭრისტიანეთა შემასმენელ.
სკთხრობდა ჩუენ **შოვანე** ეპისკოპოსი ამისსა
სიმედგრესა და იმრთისა მიმართ გმობისა. შა
ვითარცა ესმა ესე წმიდასა მამასა ჩუენსა **სა-
ბას**, აღივსო სულითა მბრძენითა და ჰრქუა ეპის-
კოპოსსა და რომელნი წინაშე დგეს: «აჰა ესერა
დღენი მოვლენან, იტყვს ოფალი, და აღესრუ-
ლოს **სილოვანწეს** ზედა თქმული **წავითის** მიერ
ერგასის და ერთსა მსაღმონსა, ამასვე ქალაქსა
შოვა ცეცხლითა შემწუარ იქმნეს». სე წი-
ნანარმეტყუელა **სილოვანწეს** ზედა.

62. შა არს მონასტერი ერთი, რომელსა სახე-
ლი ჰრქვან **წითენანეთ**, მახლობელად ადგილთა
წმიდისა **შოვანწესთა**, რომელსა შინა იყო მარ-
ტოდემყოფი, რომელსა სახელი ერქუა **შოვანე**,
სულითა ბრწყინვალე, და აქუნდა მას ცნობად
იმრთისა მიერ. შწუხარე იყო იგი თუალითა
დიდითა ღამის-თევითა მისითა და ცრემლი-
თა და სიგრძითა სიბერისადათა. სე გარდას-

რულ იყო ასსა წელსა, დაეყო მას მონასტერსა
შინა ოთხმეოცი წელი, და გარე-გამოუვალად
– ერგასისი წელი. შმის საკვრველისა კაცისა
მივიდოდა ნეტარი **საბა**. შა ვითარ წარვიდო-
და შოვა ქალაქსა, მიიწია ადგილსა, რომელსა
ჰრქვან კამარად წმიდისა **შოვანწესი**.

შა იყო ვინმე დედაკაცი, რომელსა აქუნდა
დინებად სისხლისა. შა მრავალი ჟამი დაეყო
სწეულებასა მას შინა და ესოდენ სიმყრალე-
სა მიწვეწულ იყო, რომლითა ვერვის ძალ-ედ-
ვა მიხლებად მისა. შა წვა იგი დასავალით
კერძო სტოვასა მის უბნისასა. შმას ვითარცა
ესმა წმიდისა მამისა ჩუენისა **საბამსი**, წარ-
მო-რად-ვიდოდა უბანსა მას ერისა მრავლისა
თანა, იხილა იგი, ღალატ-ყო და თქუა: «შემი-
წყალე მე, მონაო ჭრისტწსო **საბა**, და განმა-
რინე მე მოწვეწულისა ამისგან განსაცდელისა».
ქოლო ნეტარსა მას ვითარცა ესმა ჳმად მისი,
შეეწყალა იგი და მივიდა მისა სტოვასა მას და
ჰრქუა მას: «რადმცა მიგეც შენ, არარად მაქუს,
გარნა რად-იგი მაქუს, მიგცე – ჳელი ესე ჩემი,
მიიღე და დადევ საღმობასა შენსა. შა ვესაგ
იმერთსა, რომელსაცა ვჰმსახურებ, ვითარმედ
განიკურნო». შა მან ვითარცა მიიღო წმიდი-
სა მის ჳელი, დადგა იგი მის ჳედა, და მუნ-
ქუესვე დადგა დინებად იგი სისხლისა მის, და
განიკურნა დედაკაცი იგი მიერ ჟამითგან. სე
სასწაული, ვითარცა თქმულ არს, პატიოსანო
მამაო, ჩანს ვიდრე დღენდღელად დღედმდე
ჩუენ შოვრის.

63. ზაცი ვინმე იყო მასვე დედაქალაქსა
შინა და ესუა მას ასული მტერისაგან ვნებუ-
ლი. შმას ჰრწმენა და მოიყვანა იგი ნეტარისა
ბერისა მასვე მონასტერსა, რომელსა ჰრქვან
წითენანეთ, და უთხრა მას, რომელთა ჳირთა
შეამთხუევდა მას ბოროტი იგი ეშმაკი. ქოლო
საკვრველთმოქმედმან მან ბერმან ვითარცა
იხილა იგი, შეეწყალა მას და მოღებად სცა
ჯუარისა ცხოველისა ჳეთი. შა გარდაიყვანა
იგი მტილად თვსისაგან და მამად მისი მის თანა
და უბრძანა განძარცუვად მისი, და სცხო მას
ჯუარისა ცხოველისა ჳეთი თავითგან ფერ-
ჯადმდე მისა და განდევნა მისგან არანმიდა იგი
სული, და განიკურნა ქალი იგი მიერ ჟამითგან.
ქოლო მამასა ჩემსა **შოვანე** ერქუა, რომელი
ჰხედვიდა საკვრველისა საქმესა, რომელსა იქ-
მოდა ნეტარი იგი, და შეუდგა მას მსახურად
და მიერ დღითგან არლარა განეშოვრა წმიდასა
ბერსა ყოველთა დღეთა ცხოვრებისა მისისათა,

არამედ ისწავებდა იგი მონაზონებასა და წურთასა, ვინათგან სახლი ჩუენი მოსლვასა მისსა ღირს იქმნა კურთხევასა, და დედამან ჩემმან განიხარა მისითა კურთხევითა და მოსლვითა. 5
 ბა წუ გიკუირნ ესე, ღირსნო მამანო, რომლისაჲ ესე ჭეშმარიტად იცით, რამეთუ აღწერილი ესე სამართალ არს, და ესე აღვწერეთ სარგებელად სულთა მათთა, რომელნი ამას იკითხვიდენ.

64. ბა ვითარ უკმოვიდეს **სკუთოპოლისით** და მოვიდეს ჩმიდად ჴალაქად ნეტარი **საბა** და მისთანანი იგი, და მთავარეპისკოპოსმან **შოვანე** ჰხადა პურად ნეტარი იგი და სხუანი მამასახლისნი უდაბნოჲსა მონასტრისანი, თანანი მისნი და **სნტონი**, თჳსი ძმაჲ, რომელი **სსკალონს** ეპისკოპოს იყო. ღოლო წმიდასა **საბას** ესეცა აქუნდავე სხუათა მადლთა თანა: ესოდენ მმრახველი იყო, რამეთუ ყოველნი მარხვანი უპუროდ გარდავლნის და არა მოუძღურდის, შურებინ სიცხესა მრავალგზის და ყოველთა დღეთა ცხოვრებისა მისისათა შუდეულთა მარხვით აღასრულებდა. ბა უკუეთუ მოვინ-ვიდის სტუმარი მისა და თუ განჴსნიან, დღესა ორჯერ ჭამის და განძლის და გარდაერის, და სიყუარულითა სტომაქსა არა ევნის. 15
 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

შაშინ დიდმან აბბამან **ჴეოდოსი** რეცათუ განცხრომით თქუა: «**აფალოსა საბას** ესოდენ ჰშიან, რამეთუ თქუენ ორთავე, რომელთა შემდგომად იმრთისა თავადი **სალესტინს** გამოჰზარდეთ ჟამსა სიყმილისასა», მიკვრს თუ ეგე გან-ვითარ-აძლოთ საჭმლითა. ღოლო მთავარეპისკოპოსმან ჰრქუა: «შემინდვეთ, მამანო, რამეთუ ჩუენ ვერცა შიმშილსა დაუთმოთ, ვერცა სიმადლრესა. ღოლო ამას იმრთისა კაცსა მოციქულთაჲ იგი აქუს მადლი, იცის დამდაბლებადცა და აღმაღლებადცა და ყოველსა ერთობით ემსგავსების, იცის მაძღრობაჲ და

სიმშლი, გარდამატებაჲ და ნაკლულევანებაჲ და ყოვლითავე განძლიერებულ არს ძლიერებითა ჴრისტჴსითა». 5
 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303.

ყოფად, რამეთუ წყალი ყოლად არა გუაქუს. **ნა** ესე უწყით, რამეთუ თუესა მადსა, დასას-
რულსა, წვამა არა ყვის». **ჟოლო** წმიდამან მან
რომელთამე მათგანთა შეჰრისხნა და რომელ-
თამე ნუგეშინის-სცემდა და ეტყოდა: «ძმანო, **5**
მადლობით მოვითუალოთ ყოველივე მომავალი
ჩუენ ზედა. **წარნა** ვესავ იმერთსა, ვითარმედ
შემდგომად სამისა დღისა აღივსნენ ყოველ-
ნი ლაკუანი თქუენნი. **წარვედით**, განჰმზად-
ენით რუენი». **ნა** მესამესა დღესა გამოჩნდა
ლრუბელი მას ხოლო მონასტერსა ზედა, და
გარდამოჰდა წვამა დიდი, და აღივსნეს ყოველ-
ნი ლაკუანი მათნი, ვითარცა წინაწარმეტყუე-
ლა წმიდამან მან. **ჟოლო** გარემოხს რომელნი
იყვნეს მონასტერნი **სპილენისა** მონასტერსა
– აღმოსავალით **ჩასტელისი** და დასავალით
სქოლარისი, რომელნი მახლობელ იყვნეს ვი-
თარ ხუთ უტევან, და სამხრით კერძო **წიდი** ესე
წავრად – ამით ზედა არცაღა თუ ცუარი წყლი-
სად გარდამოჰდა. **ნა** გულკლებულ იქმნეს მა-
მასახლისნი მათ მონასტერთანი, მოვიდეს ბერ-
ისა და ჰრქუეს: «რად არს უმჯულოებაჲ ჩუენი,
მამაო, რამეთუ ესრცთ განმთხიენ ჩუენ, რად-
თამცა არა ჰლოცე სხუათათესა მონასტერთა
შენთა?» ჰრქუა მათ წმიდამან მან: «რომელთა
უჰმდა, იმერთმან მოსცა კურთხევაჲ მისი და
თქუენცა ნუ შეიურვებთ, რამეთუ არა მოგაკლ-
დეს თქუენ წყალი, ვიდრემდის მოსცეს იმერთ-
მან წვამა ქუეყანასა».

67. შეხუთესა წელსა მის სიყმილისასა ეგ-
ოდენი ინროებაჲ იყო წყლისად, რამეთუ გლ-
ახაკნი **წმიდისა** ჭალაქისანი დაყმებოდეს წყ-
ლისა თხოვითა, დიდითა მით სიჭმელითა და
უნწმრობითა. **ნა** **სილუამისა** წყალიცა დაჰმა და
წუკილიანასა. **წრა** ხოლო თუ ამით, არამედ
წყაროთაცა **ხოლონიანასათა** და **ჩეფთოქსათა**
მოაკლდა. **წაშინ** მთავარეპისკოპოსსა მას შეე-
შინა, რადთა ნუუკუე ერი იგი აღდგეს მის ზედა.
შიმოდავიდოდა და, სადა პოვის ნედლი ადგი-
ლი, დათხრად ჰსცის მრავალთა ჯელითა. **წგო-**
ნებნ, რადთამცა წყალი პოვა მუნ, და არა პოვის.
ნა შთავიდა ჯეგსა **სილოამისასა**, მახლობელად
სუეტსა **ხოზმან** და **წამიანე** წმიდისასა, გზასა
წიდისა **წავრისასა** და შთავიყანა მის თანა ქუ-
ეყანისა განმწონელი და ერი მრავალი მუშაკთაჲ
და დათხრად სცა სიღრმე ვითარ ორმოც კაც.
ნა ვითარ არა პოვეს, ფრად მწუხარე იქმნეს,
რამეთუ მუახლებულ იყო დღესასწაული იგი
წკენიისა.

ნა ეზრახა მთავარეპისკოპოსი კაცსა ერთ-
სა, რომელსა სახელი ერქუა **სუმოს**, რომელ-
სა მრავალგზის ექმნა განგებაჲ ქალაქისად. **ნა**
ჰრქუა მას შეურვებით: «აჰა ესერა შემოვალს
თუე სეკდემბერი, და წყალი არა აქუს ქალაქ-
სა. **ჩად-მე** ვყო?» მოევსენა **სუმოსს** და ჰრქუა
მთავარეპისკოპოსსა: «მესმა ნეტარისა **საბა-**
სი უწინარე მცირედთა დღეთა წარსრულთა,
ვითარმედ ერთსა მონასტერსა მისსა წყალი
10 მუაკლდა, და გარდამოჰდა წვამა დიდძალი
გარემოხს მის მონასტრისა ხოლო, რომელსა
აკლდა წყალი, და ყოველნი ლაკუანი მათნი
აღივსნეს, რამეთუ ევედრებოდეს ნეტარსა მას
მყოფნი მის მონასტრისანი, და მან ლოცვა-ყო
15 მათთჳს». **წსე** ვითარცა ესმა მთავარეპისკო-
პოსსა, მოუწოდა ნეტარსა **საბას** საეპისკოპო-
სოდ, რეცათუ სხვსათჳს რადამე და შეიყვანა
იგი თჳსისაგან და ევედრებოდა მას, რადთამცა
ევედრა იგი იმერთსა, და შეინყალნა ქმნულნი
თჳსნი და წარწყმედულებად კაცთად შიმშილითა
და წყურთილითა. **წერმე** ჰრქუა: «მე თუ ვცოდე,
რადსათჳს მოწყდების ერი ესე?» ხოლო წმიდა-
მან **საბა** მიუგო და ჰრქუა: «მე ვინაჲ შეუძლო
გარე-მიქცევაჲ რისხვასა იმრთისასა, ცოდვ-
25 ილმან ამან და უძღურმან, რომელსა **წერილი**
იტყჳს: უკუეთუ ცანი დაჰჴმნეს, ვინ განახუნეს
იგინი?»

ჟოლო მთავარეპისკოპოსმან დიდადნი სი-
ტყუანი შემოიხუნა საქენებელნი. **ნა** რადთა
ვთქუათ დასასრული, მიერჩდა იმრთით-შემო-
სილი **საბა** და ჰრქუა მას: «აჰა ესერა შთავიდე
მე სენაკად და ბრძანებისა შენისათჳს, ნეტარო,
ევედრო **წირსა** იმრთისასა. **წიცი**, რამეთუ
კაცთმოყუარე არს და მოწყალე, და წყალო-
35 ბანი და შეწყნარებანი მისნი – ყოველთა ზედა
საქმეთა მისთა. **ნა** ესე იყავნ სასწაულად შენ-
და: უკუეთუ სამნი ესე დღენი წარჴდენ და არა
წვმოს, უწყოდე, რამეთუ არა შეისმინა ჩემი
იმერთმან. **წარნა** ლოცვა-ყავთ თქუენ ჩე-
40 მთჳს, რადთა აქუნდეს ვედრებასა ჩემსა მად-
ლი». **ნა** ესე ვითარცა თქუა, მესამესა დღესა
თუესა სეკდემბერისასა წარვიდა იგი მისგან. **ნა**
ხვალისა დღე იყო სიცხე დიდი ფრად, და იყო
სიმრავლე მუშაკთად და წინა თქმულთად მათ,
45 რომელნი თხრიდეს. **ჟოლო** მწუხრი, ვითარცა
დაასრულეს საქმე მათი, დაუტევეს მუნ ყოვე-
ლი ჭურჭერი მათი და გოდრები და წარვიდეს,
ჰგონებდეს, ვითარმედ ხვალისა დღე მოვიდენ
და იქმოდინ.

ნა ვითარცა მოინია ჟამი ერთი ღამისაჲ, ქარი მოჰბერა სამხრით, და აღდგეს ქუხილნი და ელვანი, და წჳმად გარდამოჴდა ძლიერი, და ვიდრე განთიადმდე აღივსნეს რუენი და ჴევნი ყოველთაგან მდინარეთა. ნა ვითარ განმრავლდეს წყალნი იგი ადგილსა მას, სადა-იგი იქმოდეს ესოდენსა ჟამსა და შურებოდეს, და დიდადი საფასჴ წარაგეს და ეგოდენი იგი მიწაჲ, რომელ აღმოედვა თხრილისა მისგან, ერთსა შინა ჟამსა წარლუნა ყოველი იგი და თჳსსავე ადგილსა შთადვა და დაჰფარა. ჰიბეები და ჴურჴერი და გოდრები დაშთა შიდა ვიდრე დღენდელად დღედმდე. ნა მოხედვითა იმრთისაჲთა სიმრავლემან წყალთამან ადგილი იგი ნათხარი მუასწორა, და ვაკე იქმნა, და არავინ ცნა, სადაქუეს იყო ადგილი იგი. ნა აღივსნეს ლაკუანი წმიდისა ქალაქისანი, და ყვეს დღესასწაული წკენიისაჲ დიდითა სიხარულითა.

68. ოთხმოცდამეექუსესა წელსა მამისა ჩუენისა **საბაჲსა** ჰასაკისა მისისა ჟამთა **შოვანე** მთავარეპისკოპოსმან დაასრულა მეშჳდჴ წელი და შჳდი თუე მთავარეპისკოპოსებასა შინა და აღესრულა. ნა მისსა ადგილსა დადგა **სეტრე**, ნათესავით **ელევთეროპოლელი**, მთავარეპისკოპოსად ჩმიდასა ჴალაქსა თუესა აპრილსა ოცსა, ინდიკტიონსა ორსა. სამი ოდენ წელი დაეყო მეფობასა შინა დიდსა მეფესა **შუსტინეს**, მოხუცებულცა იყო იგი და საღმობითა ჴორცთაჲთა დასნეულდა. ნებითა იმრთისაჲთა და შეზრახვითა მთავართაჲთა და ყოველთა მოქალაქეთა და **სპიფანჴს** ნებითა და ჴელთდასხმითა მთავარეპისკოპოსისა **კონსტანტინეპოლელისა**ჲთა **შუსტინიანოს** დაადგინეს მეფედ. ნა ესე იყო იმრთისმოყუარისა მეფისა ჩუენისა დისწული. წე ოდეს იყო გჳატოს გინათუ პატრიკიოს, ქალაქისა განგებასა და სოფლისასა ძლიერად იქმოდა, ესე დადგა მეფედ, ვითარცა წერილ არს, თუესა აპრილისასა ხუთსა, ინდიკტიონსა ხუთსა.

წითარცა ოთხი თუეჲ გარდაჴდა, თუესა აგვსტოსსა, მეორესა დღესა, **შუსტინე** მეფჴ აღესრულა. წრამედ, ვითარცა წინა მოჴსენებულ არს ნეტარი **საბა**, სამგზის სანატრელმან **სეტრე** ვითარცა დაყო სამი წელი საყდარსა თჳსსა, იგივე წესი იჴყრა, ვითარცა მისსა წინა აღსრულებულთა მთავარეპისკოპოსთა. ნა პატრიოსნად ეჴყრა ნეტარი **საბა** და სურვილით ისწრაფინ მისლჳდ მისა უდაბნოდ. წმას მთავარეპისკოპოსსა დაჲ ესუა ჴორციელად, რო-

მელსა სახელი ერქუა **სუჴია**. იმრთისმოყუარე იყო ესე ფრიად და ესე შევარდა საღმობასა მწარესა. ნა ვითარცა განწირეს იგი მკურნალთა და ვერ შეუძლეს კურნებაჲ მისი, შეეწყალა ესე ძმასა თჳსსა ფრიად და მოუწოდა ნეტარსა **საბას**, ევედრებოდა მას, რაჲთამცა დაშურა და მივიდა დისა მისისა ხილჳდ სახიდ მისა და რაჲთა ულოცოს მას. ღოლო ნეტარმან ბერმან არა გარე-შეაქცია ბრძანებაჲ მისი, არამედ მივიდა და მკურნალთაგან განწირული იგი პოვა და ყო ლოცჳაჲ მის ზედა და დასწერა მას სამგზის ნიში **წუარისა** და აღადგინა იგი ცოცხალი. ნა ვითარცა ესმოდეს ყოველთა გარემოს მყოფთა ჩმიდისა ჴალაქისათა საქმენი იგი მისნი, ადიდებდეს იმერთსა.

69. წითარცა წინა მოჴსენებულ არს, პატრიკია, რომელსა სახელი ერქუა **სელიანა**, ესე დიდადსა ქველისსაქმარსა ჴყოფდა თჳსსა ქალაქსა **ხოსტანტინეპოლის**. ნა ვითარცა აღესრულა იგი, ამისნი საჴურისნი მოვიდეს **სერუსალემდ** და ესენი მეცნიერ იყვნეს ნეტარისა **საბაჲსა**, ოდეს იყო იგი **ხოსტანტინეპოლის**. შიუჴდეს იგინი ბიდსა **ზაგრასა** ნეტარსა მას და აქუნდა მათ საფასჴ დიდძალი. წევდრებოდეს მას, რაჲთამცა შეინწყნარნა იგინი და შეჴრთნა კრებულსა მისსა. ღოლო მოხუცებულმან იმრთისა მიერ ჴრქუა მათ: «აქა არა არს წესი, რაჲთამცა უწუერული გინა საჴურისი იყოფოდა». ჴამეთუ სძულდა ნეტარსა მას ხილჳდ პირი დედაკაცი-საჲ, მას და მისთა მონასტერთა და ლავრათა. წარნა, რამეთუ მეცნიერნი მისნი იყვნეს, უნდა განკურნებაჲ მათი და აღშენებაჲ. ნა მისცნა იგინი ნეტარსა **წეოდოსის** და ესენი მცირედთა ჟამთა ისწავებდეს წესსა მონაზონებისასა და ევედრნეს მთავარეპისკოპოსსა, რაჲთამცა მისცა მათ ადგილი კეთილი თჳსისაგან.

ღოლო მთავარეპისკოპოსმან მოუწოდა **სლექსანდრეს**, მამასახლისსა მონასტრისასა, რომელი ნეტარსა **სლიას** ეშენა **სერიქოს** და დაედგინნეს მამასახლისად **ნესტაპოს** და **ზაქარია**, და შემდგომად სიკუდილისა მათისა დადგომილ იყო **სლექსანდრე**. ნა **სლექსანდრეს** ევედრებოდა მთავარეპისკოპოსი, რაჲთამცა შეინწყნარნა საჴურისნი იგი მცირედ ჟამ. ღოლო **სლექსანდრე** ვეცხლისმოყუარებითა და ამჳარტავანებითა შეჴყრობილ იყო. წარდაჴდა იგი ბრძანებასა, რომელი დაედვა ნეტარსა მთავარეპისკოპოსსა **სლიას**, და თავით თჳსით გონებაჲ თჳსი დაითრგუნა და განყვნა მონ-

ასტერნი იგი. შიერ ჟამითგან უწოდეს ერთსა მას საჭურისთა მონასტერ.

70. შომაგალსა ოთხმეოცდამეთერთმეტესა წელსა მამისა ჩუენისა **საბაძსა** ჰასაკისა ჟამთა ნეტარმან აბბა **მეოდოსი** დაასრულა ცხოვრებაჲ თჳსი და იმრთისა მივიდა თუესა იანვარისასა ათერთმეტსა, ინდიკტიონსა შუდსა, მოხუცებული და სავსე ღლითა. **სოფრონიოს** ვისმე ერქუა სახელი და იყო იგი მონაზონებასა წარმართებულ. შმან ღირსმან მამასახლისობაჲ დაიპყრა. შეოთხესა თუესა შემდგომად სიკუდილისა ნეტარისა **მეოდოსისა** **სალესტინისა** **სამარიტნი** აღდგეს ღრისტიანეთა ზედა და დიდადსა უმჯულოებასა იქმოდეს, რამეთუ რომელსა მიემთხუეოდეს ეკლესიასა, გამოტყუენიან და ცეცხლითა დაწვან. შა კაცი ღრისტიანე, რომელი შევარდის ჳელთა მათთა, ტანჯიან იგი უწყალოდ და მოკლიან. შა დაბნებსა ღრისტიანეთასა, რომელსა მიემთხუეოდეს, ცეცხლითა დასწუვიდეს, უმეტეს ხოლო რომელნი გარემოჲს იყვნეს ქალაქსა **ჩეაპოლისა**.

შა ესოდენ წინა-აღუდგეს ღრისტიანეთა, ვიდრემდე მეფეცა დაისუეს, რომელსა სახელი ერქუა **ვლიანე**, და ეპისკოპოსი **ჩეაპოლისისა** მოკლეს, რომელსა სახელი ერქუა **შამონა**, და ხუცესნი, რომელნი შეეპყრნეს, დაჭრნეს და ცეცხლითა დაწუნეს და მათ თანა ნანილნი მარტვრთანი. შა დიდადსა ბოროტსა შეაჩუენებდეს ღრისტიანეთა. შა შეიპყრნეს გზანი სამეუფონი და ვერ ძალ-ედგა ღრისტიანეთა სლვად. შა ვითარცა ესმა ესე ყოველი ნეტარსა და იმრთისმოყუარესა მეფესა **სუსტინიანოსს**, უბრძანა **მეოდორეს** და **სოანნის** დიდებულთა, რაჲთა გუნდი შეკრიბონ და მიუცდენ **სამარიტთა**. შა ესენი ვითარცა მოვიდეს, მოსრეს სიმრავლე **სამარიტელთა** და მოკლეს მეფე იგი სამარიტთაჲ **ვლიანე**. შამინ **სილოანე** რეცათუ მშუდობისა სახითა **სკუთოპოლისა** შევიდა თჳნიერ ბრძანებისა მეფისა, და აღიტაცეს იგი ღრისტიანეთა და საშუვალ ქალაქსა ცეცხლითა დაწუნეს. შა აღესრულა მისა მიმართ, რომელსა ზრახვიდეს **სოვანე** ხარკის-მომჭდელი და ნეტარი **საბა**, რომელიცა-იგი წინანარმეტყუელა მისთჳს ნეტარმან **საბა**.

სრსენი ერქუა სახელი დამწურისა მის **სილოანის** ძესა. შა ესე იყო ელვსტრიოს და დაეყო მრავალი ჟამი **ხოსტანტინეპოლისის** და შევიდოდა ჳელმწიფებით მეფეთა წინაშე. შმას ვითარ ესმა სიკუდილი მამისა თჳსისაჲ, შევიდა

წინაშე მეფისა და დედოფლისა **მეოდორაძსა** და სხუად სახეთ დააჯერა სიკუდილი მამისა თჳსისაჲ და განარისხა მეფე ღრისტიანეთა ზედა **სალესტინისათა**. შამინ **სეტრე**, მთავარეპისკოპოსი **სერუსალემისა**, და სხუანი ეპისკოპოსნი, რომელნი მის ქუეშე იყვნეს, ევედრებოდეს ნეტარსა **საბას**, რაჲთამცა აღეიდა **ხოსტანტინეპოლისა** და ევედრა მეფესა და შენდობამცა ყო ხარკისაჲ პირველისა და მეორისა **სალესტინისა**, რომელი-იგი მოწენულ იყო **სამარიტთაგან** სიკუდილი და ტყუენვაჲ. შა თავს-იდგა მღდელთმოდღუართაჲ მათ ბრძანებაჲ მოხუცებულმან მან იმრთისამიერმან და წარვიდა **ხოსტანტინეპოლისა** თუესა აპრილსა, ინდიკტიონსა რვასა.

71. ღოლო მთავარეპისკოპოსმან წინა-წარუძღუანა წიგნი მეფესა და აუწყა მისლვაჲ ნეტარისაჲ მის. ღოლო იმრთისა მიერ დაცვულსა მეფესა ვითარცა ესმა მისლვაჲ ბერისაჲ, განიხარა ფრიად და ბრძანა სამეფოთა ნავთა მიგებებად მისა. შა მათ თანა განვიდეს შემთხუევად მისა **სპიფანე**, მთავარეპისკოპოსი **ხოსტანტინეპოლისისა**, და პაპა **ვსესები** და **ჰპატი**, **სეფსოძსა** ეპისკოპოსი. შა ვითარცა იხილეს, შემთხუვნეს ურთიერთას და შეიყვანეს იგი მეფისა. ღოლო იმერტმან მაღლი მონისა თჳსისაჲ გამოუცხადა მეფესა, ვითარცა-იგი წინაჲთ **სნასტასის** მეფესა. **სე** ვითარცა შევიდოდა მღდელთმთავართა თანა მეფისა და შინაგანსა კარსა ვითარცა აღიპყრეს ეზოჲ, განუხუნა იმერტმან თუალნი მეფესა და იხილა მსგავსად გვრგვინისა თავსა ზედა მის ნეტარისასა ნათელი მბრწყინვალე, ვითარცა მზისთუალი. შა მირბიოდა მეფე და თავყანის-სცა და სიხარულითა ცრემლით ამბორს-უყო თავსა მისსა და იკურთხა მისგან და მიიღო ჳელთა მისთაგან წიგნი იგი სავედრებელი, რომელ-იგი მიენერა მთავარეპისკოპოსთა **სალესტინისათა**. შა დააჯერა მას მეფემან, რაჲთა შევიდეს და აკურთხოს დედოფალი **მეოდორა**. შა ვითარცა შევიდა ბერი, აღდგა დედოფალი, თავყანის-სცა მას და შემთხუა იგი, სიხარულით ევედრებოდა მას და ჰრქუა: «მილოცე მე, მამაო, რაჲთა იმერტმან მომმადლოს ნაყოფი მუცლისა ჩემისაჲ». შა ჰრქუა მას ბერმან: «იმერტმან ყოველთა უფლებათამან დაიცევი ნეფობაჲ თქუენი». შა კუალად ჰრქუა მას დედოფალმან: «ლოცვა-ყავ, მამაო, რაჲთა მომცეს **ცფალმან** შვილი». შიუგო ნეტარმან **საბა** და ჰრქუა მას:

«იმერთმან დიდებისამან იმრთისმსახურებით და ძლევით დაიცვენი მეფობად თქუენი!»

თა გულკლებულ იქმნა დედოფალი, რამეთუ არღა იგი მიითუალა, თხოვად იგი მისი. თა ვითარ გამოვიდა იგი მიერ, აბრალეზდეს მას მამანი, რომელნი-იგი თანა-უვიდოდეს მას, და ჰრქუეს: «რასათჳს შეანუხე დედოფალი და ნებისა მისისაებრ არა ულოცე?» და ჰრქუა მათ ბერმან: «გრწმენინ ჩემი, მამანო, რამეთუ არა გამოვიდეს მუცლისა მისისაგან ნაყოფი, რათა არა ნოვოს **სებერჴს** შჯულისაგან და უძვრჴს **წნასტასისა** აღაშფოთნეს ეკლესიანი». თა უბრძანა მეფემან ყოფად მისი პალატს შინა. შაშინ იმრთისა მიერ დაცვულმან მან მეფემან ვითარცა მიიღო ვედრებაჲ იგი მოხუცებულისა მისგან ყოველთათჳს ეკლესიათა **სალესტინისათა**, მიაქცია რისხვად იგი **სამარიტელთავე** ზედა და უბრძანა შჯული დადებად მათ ზედა, რათა დასცხრენ **სამარიტნი** კრებისა მათისაგან და ქალაქთაგან განასხნენ და რათა არა დაიმკვდრენ თჳსნიცა, და ნუცამცა ჯელენიფების მათგანსა ნიჭებად ვისა. თა ესეცა შჯული ბრძანავე, რათა მთავარნი მათნი და მაშფოთებელნი მოსწყდნენ. ღოღო **წრსენის** ვითარცა ესმა ბრძანებაჲ ესე მოსრვისათჳს **სამარიტთაჲსა**, უჩინო იქმნა რაოდენმე ჟამ. თა ვითარცა ეგულებოდა ნეტარსა **საბას** გამოსლვად მიერ ქალაქით, მოვიდა **წრსენი** და შეუფრდა მას და ნათელი მოიღო მან და ყოველთა მისთა.

72. თა შემდგომად მცირედთა ჟამთა მოუწოდა მეფემან ნეტარსა **საბას** და ჰრქუა მას: «მასმიეს მე, მამაო, ვითარმედ მრავალნი მონასტერნი აღვიშენებთან უდაბნოს. ოკუეთუ ჯერ-იჩინო, ითხოვე სოფლები სამსახურებელად მონასტერთათჳს და, სადაცა ინებო, მიგცეთ ჩუენ, რათა გვლოცვიდენ ჩუენ იგინი». ღოღო ნეტარმან **საბა** ჰრქუა: «შენისა იმრთისმსახურებისა უფროჲს ხოლო მლოცველნი, მათ სოფლები არა უჭმს, რამეთუ ნაწილ მათა სოფლებისა წილ ოფალი არს, რომელმან უდაბნოსა ზედა ერსა ურჩსა და წინა-აღმდგომსა პური სცა და მწყერ-მარჯილი აღმოუცენა, იგივე ოფალი არს მზრუნველ მათა. ღოღო ჩუენ, იმრთისმსახურო მეფეო, დამტკიცებისათჳს წმიდათა ეკლესიათა **სალესტინისათა** გვევდრებით და შენდობასა ხარკისასა ვითხოვთ და აღშენებად, რომელნი **სამარიტთა** დააქცივნეს წმიდანი ადგილნი, და შეწვენად, რომელნი დამ-

ცირდეს და წარიტყუენნეს ჴრისტიანენი **სალესტინისანი**. თა ამასცა ვითხოვთ, რათა ერთი სასწიელოჲ აღაშენო **წმიდასა** ჴალაქსა უცხოთათჳს მომავალთა საზრდელად და სწეულთა განსასუენებელად.

თა მასვე ადგილსა დადებულ არს საფუძველი წმიდისა იმრთისმშობელისა ეკლესიისაჲ, რომელი წინა ჟამთა დადვა მთავარებისკოპოსმან **სლია**. ოსე აღაშენე და შეამკვე, რამეთუ უფროჲს ყოვლისა ესე შეჴგავს შენსა იმრთისმსახურებასა. თა **სარკინოსთა** წყინებისათჳს და ზედა-მოსლვისა ვევედრებით შენსა სიმშვედესა, რათა უბრძანო **სუმოსს** დიდებულსა, და აღაშენოს ციხჴ სამეფოთა უდაბნოს ქუემოკერძო შჴნებულთა მათ ჩემთა მონასტერთა. თა ვესავე, რამეთუ ხუთთა ამათ წილ იმრთისა სათნოდ ქმნულთა შესძინოს იმერთმან შენსა მეფობასა **წფრიკეთი** და **სრომი** და სხუად ყოველი, რომელი **ღწორის** მეფესა ეპყრა, რომელი შენსა წინა სხუათა მეფეთა წარენწყმიდა. თა შენისა იმრთისმსახურებისა ყუდროებითა ესეცა ყავ: **არიანოსთა** შჯული და **ნესტორიანთა** და **ოროგინელთა** დათრგუნე ქუეშე ფერჴთა შენთა და ამათ სამთაგან წვალებათა ძნელთა განარინენ ოკლესიანი იმრთისანი».

ჴაჲსა ანუ რომლითა სახითა ითხოვა მეფისაგან სამთა ამათ შჯულთაჲ განსხმაჲ, აწ ვთქუა: რამეთუ **წრიოსის** შჯული უპყრიეს ამათ **გუთთა** და სხუათა **გუთთა** და **ვალანდთა** და **გიდიათა**. ოსენი ჰყოფდეს **წრიოსის** წვალეებასა და ეპყრა ყოველი დასავალითი ამათ. თა ცნა სულითა, რამეთუ ზრუნავს მათთჳს მეფჴ; ხოლო **ნესტორის** წვალეებასა ამისთჳს სახელ-სდვა, რამეთუ მის თანა ვინმე აღსრულ იყვნეს მონაზონნი, რომელნი იყვნეს **წეოდორე მანქუესტიაჲსანი** და იპოვნეს იგინი თანა-შემწე სამეფოს შინა გარდაქცეულთა მათ თანა ზრახვასა; და **ღროგინე** განწრწნილისა წვალეებაჲ და თქუმული სხუათა მწვალეებელთა განძებულთაჲ თანა-შეერთო, რამეთუ იპოვა ვინმე მის თანა მონაზონი, ნათესავით **ბიზანტიელი**, სახელით **ზეონტი**. ოსე შეიყვანა **ჩეა-ლავრად** **წონოსის** თანა შემდგომად **წგაპის** სიკუდილისა. წმათ ეპყრა შჯული **ღროგინჴსი**, ხოლო ნეტარი ესე **ჴალკიდონისა** კრებასა ზედა დგებოდა. წმან ცნა, რამეთუ **ღროგინჴს** თქუმულთა ესავს. თა ვითარცა ესმა სარწმუნოდ მამასა ჩუენსა **საბას**, მაშინ ნეტარისა **წგაპის** სიტყუად მოიწყენა და განაძო ესე და რომელნი **წეოდორჴს**

წვალეზასა შეუდგეს, და არღარა უტევა თანა-მუახლებად მისა და აუნყა მეფესა ყოველთა ამათ მწვალებელთა განძებად.

73. **ნა** რაოდენი რად ითხოვა მამამან ჩუენ-მან **საბა**, იმრთისმსახურმან მეფემან ჩუენმან გარდაუქცეველად ყოველივე ყო, ვითარცა **ნავით** წინანარმეტყუელა და კაცთმოყუარემან იმერთმან ქმნა. **ნა** ესეცა კუალად გონიერად უწყოდეთ: პირველად იქმნა ბრძანებად მთავარეპისკოპოსისა **სეტრესა** და ყოველთა მიმართ მთავართა **სალესტინისათა**. **ნა**ამტკიცა და უბრძანა **ნეტონის**, **ასკალონელ** ეპისკოპოსსა, და **ხაქარაის**, **პელელ** ეპისკოპოსსა, რადთა ამათ მოიხილონ სოფლები იგი, მომწუარი **სამარიტაგან** პირველისა და მეორისა **სალესტინისა** და შენდობად ხარკისა მეცხრისა და მეათისა ინდიკტიონისა, მსგავსად დაჭირვებისა თითოეულისა ადგილისა, და შეუნდო ვითარ ათცამეტი კენტენარი ოქრო და უბრძანა მათვე მოხილვად ეკლესიათად, რომელნი დაეწუნეს **სამარიტა**. **ნა** ეგრევე მსგავსად ბრძანა მიცემად თითოეულთა წმიდათა ადგილთად ესე მისაცემელი გინა სამეფოსა ხარკისაგან, გინა საფასისაგან **სამარიტაგან** **სტეფანეს** მიერ, მბრწყინვალისა კომისისა, რომელსა ბრძანებად აქუნდა წინამძღურობისა ეპისკოპოსთად მათ, რომელთა რწმუნებულ იყო აღხილვად სოფლებისად მის დამწურისად.

შესამტ ბრძანებად უბრძანა იმრთისა მიერ მოხუცებულსა მას აღმწინებად სასნეულო შოვა წმიდასა ჭალაქსა და დადგამად ასისა ცხედრისა. **ნა** განუჩინა რადცა წელიწად წმიდად დრაჰკანი ათას რვაას ერგასისი. **ნა** ამისსა შემდგომად კუალად უბრძანა მასვე სასნეულოსა შინა ასი სხუად ცხედარი და კუალად შეურთო სხუად ეგოდენივე რიცხვ დრაჰკანი. **ნა** ესე კეთილად დაამტკიცა ვიდრე აღსასრულადმდე. ჰრომად და ჭირი დიდი ყო, რადთამცა აღასრულა მეოთხედ იგი თხოვად ბერმან და უბრძანა წარმოსლვად **სერუსალემდ** **წეოდორეს**, საქმის აღმწონელსა, რადთა აღაშენოს ახალი ეკლესია წმიდისა იმრთისმშობელისა და მარადის ქალწულისა **შარიამისი**. **ნა** ბრძანებად მოსცა ხარკის-მკრებელთა მიმართ **სალესტინისათა**, რადთა იგინი მისცემდენ, რად-იგი უწმდეს საშენებელად. **წოლო** მთავრობად მის ადგილისა მისცა მთავარეპისკოპოსსა **სეტრეს** და **ჰარაქოსს**, **ბაკათელ** ეპისკოპოსსა, უბრძანა ზედა-დგომად საქმისა მის. **ნა** ესრტ მეთაორმეტესა წელსა

აღმწინა ახალი ეკლესია ყოვლად ქებულისა იმრთისმშობელისა. **ნა** შეამკვეს იგი ყოვლითა სამკაულითა და სატფური ყვეს. **წოლო** პატიოსნისა მის ქმნულებისა სიდიდჲ და მბრწყინვალეებისა დიდებად და სიმრავლჲ შემკობისა უფროს არარად გვჲს მითხრობად, რომელსა თუალითა ჩუენითა ვხედავთ. **წსე** უფროს აღმატებულ არს ძუელთა მათ შწინებულთა და თქუმულთა, რომელსა განაკვრევბდეს კაცნი და აქებდეს უღმრთონი. **წსე** მეოთხჲ, რომელი ითხოვა ნეტარმან **საბა**, მეოთხისა თხოვისა ნაყოფი არს.

წოლო იმრთისმსახურმან ჩუენმან მეფემან, იხილა რად მეხუთჲ ესე თხოვად, მისცა ნეტარსა **საბას** და დანერა ბრძანებად **სუმოხსა** მიმართ და თქუა: «ათასი დრაჰკანი მიეც აბბა **საბას**, რადთა აღაშწნოს ციხჲ. **ნა** ესე ოქრო ხარკისაგან **სალესტინისა** მიეც და მცველად მჴედარნი დაადგინენ და სცვიდენ მონასტერთა მისთა, და საზრდელი მიეცემოდენ მჴედართა სამეფოფოხსაგან». **წოლო** იმრთით-დაცვული მეფჲ ჩუენი უცალო იყო საქმითა ამით და განიყვანა თჳსისაგან **წრიბონიანოს** კესტორი ტაძარსა, რომელსა ჰრქვან **შაგნაურა**. **წოლო** ნეტარი **საბა** გან-რე-დგა თჳსისაგან და იწყო ფსალმონებად და აღასრულა სამჴამი. **წრთი** ვინმე მონაფეთა მისთაგანი, რომელსა სახელი ერქუა **სერემია**, დიაკონი შიდისა **ხავრისა**, მოუჴდა და ჰრქუა მას: «პატიოსანო მამაო, აჰა ესერა მეფესა ესევეთარი სწრაფად აქუს შენდა მიმართ და ნებასა შენსა აღასრულებს წადიერად. ჰენ რადსათჳს განეშოვრე და თჳსისაგან სდგა?» ჰრქუა მას ბერმან: «შვილო, იგინი თჳსსა საქმესა იქმან, ჩუენცა ჩუენი აღვასრულოთ».

74. **წოლო** მეფემან ესე ყოველი დაამტკიცა და ყოვლისა ბრძანებისა წერილი მისცა ნეტარსა მას მოხუცებულსა და განუტევა იგი მშუდობით. **წოლო** იმერთმან მოსცა მადლი მეფესა ბევრ წილად და წინანარმეტყუელებად იგი ბერისა აღესრულა. **ნა** ვითარცა მცირედნი ჟამნი წარჴდეს, მეფემან ორნი ნერგნი დაჰწერგნა და ორნი ძალნი შეიმოსნა, რომელი არავის ეყო უწინარჲსთა მისსა მეფეთა: **წფრიკეთი** და **წრომი**, რომელი წინა-აღმდგომთა ეპყრა, იგი უკმოიპყრა და ორნივე იგი მეფენი შემოყვანებად სცნა **წოსტანტინეპოლისა** და იხილნა **წიტიგინ**, მეფჲ **წრომისა**, და **წელიმერა**, მეფჲ **წფრიკეთისა**. **ნა** ესრტთ ქუეყანისა და ზღვსად ნახევარი უკმოიპყრა და მცირედთა

დღეთა ბერძენთა მეფობა უმეტეს განადიდდა. **ნა** განათავისუფლა ყოველი დასავალითი, რომელი მოჰსენებულ არიან წინა-აღმდგომთაგან **არიანოსთა** მონებისა და თჳსსა სარწმუნოებასა ჭეშმარიტსა მართლმადიდებელთასა მოაქცივნა. **ნა** ყოველი ეკლესიანი **არიანოსთანი** მოუხუნა, რომელი წინავე ეთქუა წინანარმეტყულებით ბერსა მას. **ნა** ხოლო თუ ესე, არამედ **ჩესტორის** წვალებათა ზედა და **ღროგინესთა** განძლიერდა და დაარღვნა და შეაჩუენნა, რომელი ქმნა თჳსითა ნებითა და შეკრებითა, რომელი შეკრიბნა **ხოსტანტინეპოლის** წმიდანი მამანი, რომელი შეკრბეს მეზუთედ. **ნა** ესეცა უკუანაასკნელ იყო.

ხოლო მოხუცებულმან მან იმართისამიერმან განიშოვრნა, ვითარცა თქუთულ არს, **ზეონტი ბჳზანტიელი** და **ქეოდორე მამქუესტისა** მოსავნი. **ნა** სენი **ხოსტანტინეპოლის** დაუტევნა და თვთ შევიდა ნავსა მონაფითურთ და წარემართა **ქერუსალემდ** თუესა სეკდემბერი-სასა, ინდიკტიონსა ცხრასა. **ნა** ვითარცა მოვიდა **ქერუსალემდ**, ბრძანებანი იგი მეფისანი განაცხადნა. **ხოლო** რომელ-იგი ოქროდ მოელო **ხოსტანტინეპოლისით**, განუყო იგი თჳსთა მონასტერთა. **ხოლო** **ქერემიას**, რომელ-იგი ზემო წერილ არს, მონაფესა მისსა, შეუძნდა განყოფად ოქროსად მის, დაუტევა **ნა** იდი **ზავრად** და წარვიდა და იყოფოდა იგი ჴევსა რასმე შიდა უდაბნოს, ჩრდილოთ კერძო **სპილენისა** მონასტერსა, მახლობელად ვითარ ხუთ უტევან ოდენ. **ხოლო** ნეტარი მამად ჩუენი **საბა** მივიდა მისა და, ვითარცა იხილა ადგილი იგი, განიხარა ფრიად და წარიყვანნა ხურონი და ჭურჭერი და ფასი და საზრდელი, და მცირედთა დღეთა სწრაფით და გულსმოდგინებით აღაშენა ეგუტერი და რაოდენიმე სენაკნი და მისცნა მას ძმანი მის თანა ყოფად და უბრძანა **ქერემიას** განგებად ადგილისად მის და კანონი **ნა** იდი **ზავრისად** დაუდგა. **ნა** ესრტთ წყალობითა ჴრისტესითა ადგილი იგი ლავრად აღეშენა, ვიდრე აქამოდის დგას და ჰრქვან ადგილსა მას ლავრად **ქერემიასი**.

75. **ნა** ვითარცა წინა წერილ არს, ოდეს ბრძანებად იგი მეფისად განაცხადა **ქერუსალემს**, მაშინ ევედრნეს მას მთავარეპისკოპოსი და სხუანი ეპისკოპოსნი, რათამცა წარვიდა **ხესარიად** და **სკუთოპოლისა**, რათა იგივე ბრძანებანი მეფეთანი წარკითხვად სცნეს მათ ქალაქთა. **ნა** ვითარცა მივიდოდა **სკუთოპოლისა**, **ნი-**

ნა-მოეგებოდა მას **ქეოდოსი**, ეპისკოპოსი ქალაქისად, და ყოველი ერი მის თანა. **ნა** მამაცა ჩემი იყო მათ თანა. **ნა** ესე იყო განმგებელ ეკლესიისა მრავალ წელ და თანა-მზრახველ ეპისკოპოსისა. **ნა** ვითარცა განაცხადეს ბრძანებად ესე ქალაქსა მას, შეიყვანეს ნეტარი ესე ბერი საეპისკოპოსოდ. **ხოლო** სადგურად ეპყრა ეკლესიად წმიდისა **სროკოპისი**, და განუშორებელ იყო მისგან მამად ჩემი. **ხოლო** მე ვიყავ ყრმა და თანა-უვიდოდე მამასა ჩემსა. **ნა** ვითარცა ვიხილეთ მდდელი ესე იმართისად, შემეგდო მე ფერვთა ბერისათა მამამან ჩემმან. **ხოლო** მან მაკურთხა და აღმადგინა, შემიტყბო და ჰრქუა მამასა ჩემსა: «ესე ყრმად ჩემი მონაფჴ არს და უდაბნოსა მამათა შვილი». **ნა** ჰრქუა ეპისკოპოსსა: «**ღფალო** დიდო, მე შენ მიგცემ ყრმასა ამას და შენ ეკრძალე, რამეთუ მიჴმს მე ეგე». **ხოლო** მამამან ჩემმან მიუთხრა ესე ყოველი დედასა ჩემსა. **ნა** ვითარ ესმა ესე დედასა ჩემსა, უნდა, რათამცა თავყანის-სცა წმიდასა მას.

ნა ვითარცა მივიდოდა ნეტარი ესე აბბა **ქომა** შეყენებულისა, რომელი ჯდა **ქომა-წმიდას**, ესმა დედასა ჩემსა გამოსლვად ბერისად **ქომა-წმიდად**. **ნა** პიყრა ჴელი დედამან და განმიყვანა **ქომა-წმიდად**, სადაცა იყო ბერი. **ნა** გარე-იდგინა მამამან ჩემმან ბერი თჳსისაგან და მოუწოდა დედასა ჩემსა თავყუანისცემად მისა. **ნა** ცნა ბერმან, რამეთუ მჴევალი იმართისად არს, აკურთხა იგი და, ვითარცა მიხილა მე, თქუა: «**აჴა** მონაფჴ ჩემი **ხვრილე**». **ნა** მე თავყანისვეც. **ხოლო** მან მაკურთხა და აღმადგინა და ჰრქუა დედასა ჩემსა: «დაასწავე ამას **ნა** ვითი, რამეთუ მიჴმს ეგე და ამიერთგან მონაფჴ ჩემი არს». **ნა** ესე ვითარცა ჰრქუა, აკურთხა დედა ჩემი და განუტევა, ხოლო მე დამიყენა მამისა ჩემისა თანა. **ნა** განვედით აბბა **სროკოპისა** და მის თანა ვჴამეთ და მოვედით საეპისკოპოსოდ. **ქვალისა** დღე, ვითარ წარემართებოდა **ქერუსალემდ**, მოვიდა მამისა ჩემისა თანა სახიდ ჩუენდა და ლოცვა-ყო სახლსა შინა ჩუენსა და გუაკურთხნა მამად ჩემი და დედა ჩემი და მე და გამოვიდა **სკუთოპოლისით** პატიოსანთა მამათა თანა, რომელი იყვნეს მის თანა. **ნა** ესრე მგონიეს, პატიოსანო მამაო ჩემო, რამეთუ ესე იცოდე და მეტყოდე მე და მიზრახებდ, რათამცა ვიყოფოდე ლავრასა ნეტარისა **საბაასსა**. **ნა** მე რად გარქუ, რამეთუ **ჩეა-ლავრადცა** მის მიერ აღეშენა უფროს ხოლო, რამეთუ მის

ადგილისაგან განასხნეს **ღროგინცს** მოსავნი, და შენ მომიგე და მარქუ: «ჰე, ჰე, მეცა ვიცი. ღოლო უმჯობეს ესე არს, რადთა იყოფოდი შენ ლავრას». თა ვიცი, რამეთუ ესეცა იყოს, რადთა გამოჩნდეს წინანარმეტყუელი დიდი **საბა** და ესე თქუენი თქუმული ჩემდა მომართ. ღოლო მე იმრთისა მიერ განმზადებულ ვარ, რადთა თავისა ჩემისა სენაკი ვიშენო ღიდსა ლავრასა და მას შინა ვიყოფოდი, რადთა აღესრულოს მისი იგი თქუმული წინანარმეტყუელებით და ბრძანებად თქუენი ღირსთად.

ღოლო ეპისკოპოსი დედაქალაქისად წუსწუთ ბასრობით ეტყუნ მამასა ჩემსა: «ვითარ მრთელ არს მოწაფე იგი აბბა **საბა**ისი?» და უფროს ხოლო მანუევდეს დასწავლასა ზავითისასა და მოციქულისა ჩიგნთა. თა მაკურთხა მე ეპისკოპოსმან და აღმკუეცნა თმანი და დამადგინა მე ახლად-კუეცილთა თანა ეკლესიისათა. თა ვითარცა განაცხადეს ბრძანებად იგი მეფისად და რომელ-იგი იყო განრყუნილება **სამარიტ-თაგან**, მოიხილეს რად ეპისკოპოსთა მათ, პირველსა **სალესტინესა**, ვითარცა აქუს ყოველი **სამარიად**, ათორმეტი კენტენარი აღუმცირეს ხარკი. ღოლო გარემოს რომელნი არიან **სკუთოპოლისსა** მოხარკენი, ერთი ხოლო კენტენარი შენდობად უყვეს ეპისკოპოსთა მათ, რამეთუ არა ეგოდენ ეყო განრყუნილება **სამარიტელთა** ადგილსა მას, ვითარ სხუათა ადგილთა. ღოლო რომელნი დაეწუნეს ეკლესიანი, მოილეს **სალესტინისა** ეპისკოპოსთა დიდძალი ოქროდ, და თითუელმან ეპისკოპოსმან აღაშენა ეკლესიანი თვსისა საბრძანებელისანი უხუებით და მხიარულებით და შეამკვნეს იგინი შუენიერად.

76. ღოლო დიდი ესე იმრთისმსახურებისა მოლუანზე **საბა**, ჴრისტიანეთათს რად აღასრულა მსახურებად და მოიქცა **სერუსალემდ**, და სიხარულით შეიმთხვა იგი მთავარეპისკოპოსმან, და პატიოსანთა ადგილთა თავყანის-სცა და რეცათუ იჯმნა წმიდათა მათგან ადგილთა და მოვიდა თვსსა მას ღიდსა ზავრასა. თა ვითარცა წარვდა მცირედი ჟამი, დასწეულდა. თა ესმა წმიდასა მთავარეპისკოპოსსა **სეტრეს** და შთავიდა ხილვად მისა. თა ვითარ იხილა, რამეთუ არარად აქუნდა განსაფრთხოებელი სენაკსა შინა, გარნა მცირედ კერატი და ფინიკი ძუელი, და შესუა იგი ლეკტიკსა და მოიყვანა საეპისკოპოსოსა თვსსა და ღუწიდა მას და თვსითა ჴელითა ჴმსახურებდა.

77. თითარ წარვდეს მცირედნი დღენი, იხილა სახილავი ნეტარმან მამამან ჩუენმან **საბა** – აღსრულებად თვსი შემდგომად მცირედთა დღეთა – და უთხრა ესე მთავარეპისკოპოსსა და ევედრებოდა მას, რადთამცა განუტევა იგი და შთავიდა ლავრად და სენაკსა თვსსა აღესრულა. ღოლო მთავარეპისკოპოსსა უნდა, რადთამცა განკურნა იგი, და წარავლინა თვსა ლავრად და მისცა მას საჴმარი თვსი. ღოლო ნეტარი ესე ვითარცა თვსსა სენაკსა შევიდა და დაწვა გოდოლსა მას თვსსა, მოუწოდა მამათა ლავრისათა თვსა თავსა დეკემბერისასა და მისცა მათ მამასახლისი ვინმე, **ბერიტელი** ნათესავით, რომელსა სახელი ერქუა **შელიტონ**, და ამცნო მას და ჰრქუა: «იხილე, ვითარ მიითუალავ წესსა მონასტერთასა, და უქცეველად დაიმარხე». თა ესე აღწერით მისცა მას. თა დაყო ნეტარმან მან ოთხი დღე და არარაჴსად გემოდ იხილა, არცა ვის თანა ზრახვიდა. შწუხრი შაბათსა, რომელი განთენდებოდა ერთშაბათად, მოითხოვა სინმიდე და ეზიარა და თქუა დასასრულსა: «ღფალო, ჴელთა ჴენთა შეეჴვედრებ სულსა ჩემსა». თა შეჴვედრა სული თვსი.

77. თა ესრტო ნეტარმან მამამან ჩუენმან **საბა** ღუანლი კეთილი მოილუანა, სრბად აღასრულა, სარწმუნოებად დაიმარხა, სიმართლისა გვრგვნი მოილო. ღოლო აღესრულა ნეტარი ესე დეკემბერისა თუესა ხუთსა, ინდიკტიონსა ათსა დასაბამსა, ვინაძთგან იწყო სოფლისა შესაქმედ მზისა სღვად, არიან წელნი ექუს ათას ოცდაოთხ, ხოლო ვინაძთგან სიტყუად იმრთისად ჴალწულისაგან განკაცნა და ჴორციელად იშვა, წელნი ხუთას ოცდაოთხ. თა ესე ჟამნი ესრტო აღწერნეს წმიდათა მამათა ჩუენთა: **ჴპოლიტე** ძუელი, რომელი თანა-მზარხვალ იყო მოციქულთა, და **ჴიფანე**, რომელი მთავარეპისკოპოს იყო **ჴვპრელი**, და **სრონ**, ფილოსოფოსმან და აღმსაარებელმან. ღოლო ჟამნი ჴორციელად ცხოვრებისა მისისანი ესრტო არიან: ოდეს მოვიდა **სალესტინედ**, იყო იგი ათრვამეტის წლის. ღაყო მონასტერსა შინა ათშდმეტი წელი, ხოლო უდაბნოთა და ღიდსა ზავრასა ერგასის და ცხრად წელი. ღაასრულა ოთხმეოცდაათოთხმეტი წელი ჴასაკისა მისისა ჟამნი შემდგომად მეფობისა **ზამპადისა** და **ღრესტის** მეორისა, მეექუესესა წელსა მეფობისა მისისასა. თა განითქუა ყოველსა ქუეყანასა გარემოს სიკუდილი ამისი, და შეკრბა სიმრავლზე მონაზონთად და ერისკაცთად, და მოვ-

იდა მთავარეპისკოპოსი **სეტრე** და სხუანიცა ეპისკოპოსნი მის თანა და **ქიდი**სა ჟალაქისა წარჩინებულნი კაცნი, და ესრტთ პატიოსანნი ნაწილნი მისნი ზავრასა ზიდსა დაჰკრძალნეს შოვა სამთა ეკლესიათა, სადა-იგი წინაჲთ სუე-
ტი ცეცხლისაჲ იხილა.

78. **ჟოლო** არა მოკუდა წმიდაჲ ესე, არამედ სძინავს. სატიოსნითა ცხოვრებითა იყოფოდა და იმერთსა სათნო-ეყო, ვითარცა წერილ არს: «სულნი მართალთანი – ჴელთა შინა იმრთი-
სათა»(სოლ.), და არა შეეხოს მათ სიკუდილი, ხოლო გუამი მისი საფლავსა შინა ძეს განურ-
ლუეველად ვიდრე დღენდელად დღედმდე, დაცვულ არს, რამეთუ ესე მე თუალითა ჩემითა ვიხილე წარსრულსა მას მეათესა ინდიკტიონსა,
რამეთუ განვალეთ პატიოსანი საფლავი მისი, რაჲთამცა დავჰმარხეთ მუნ ღირსისა **ჰასიანო-**
სის გუამი და შთავჴედით თავყანისცემად წმი-
დისა მის ძუალთა და ვპოვეთ იგი გებულად და განურლუეველად დაცვული. ზამიკუირდა და
ვადიდე იმერთი, რომელმან ესრტთ დიდებულ
ყო მონაჲ თჳსი და უჴრწნელად დაჰმარხა ვიდრე
ყოვლისა სულისა აღდგომადმდე. ზა ესე რაჲ ვიხილენ ძუალნი მისნი წმიდანნი, გულისხ-
მა-ვყავ, რამეთუ სული მისი დიდ არს წინაშე
იმრთისა და აქუს ჴელმწიფებაჲ.

ღითხრა მცირედ სხუაცა საკრველი: იყო ვინმე **ქმიდა**სა ჟალაქსა ვეცხლისმჭედელი, ნათესავით **ზამასკელი**, სახელით **ქომილოს**, ერთი წინათა დიაკონთაგანი წმიდისა **ქესმანი-**
ისაჲ. **სე** **ქომილოს** მითხრობდა მე და თქუა, ვითარმედ: «ჟამსა მას, რომელსა აღესრულა
ნეტარი **საბა**, მპარაენი შემიჴდეს და განმპარეს ასი ლიტრაჲ ვეცხლი. **ჟოლო** მე მუნქუესვე გან-
ვედ სამარტკრესა წმიდისა **ქეოდორეს**სა და დავყავ მუნ ხუთი დღჳ. ზა რაჲცა დღე კან-
დელნი ეკლესიისანი მე აღუნთნი და ღამე და დღე ვტიროდი კართა წინაშე საკურთხეველი-
სათა. ჴოვალამესა ოდენ მეხუთისა მის დღი-
სა მიმერულა და დავიძინე და ვიხილე წმიდაჲ
ქრისტჳს მარტკრი **ქეოდორე**. ზა მრქუა მე: «რაჲ გაქუს, ანუ რასა იურვი, რად ეგოდენ
სტირ?» ხოლო მე მიუგე და ვარქუ მას, რამეთუ: „წარმინყმდა ჩემიცა და სხუათაჲცა და ესოდენ-
თა ამათ დღეთა ვიურვი და არარაჲ სარგებელ
მეყო“. შან მომიგო და მრქუა მე: „გრწმენინ ჩემი, არა აქა ვიყავ, რამეთუ ბრძანებაჲ გამო-
ჴდა, და შევკერბით და წმიდისა **საბაჲ**ს სულსა
წინა-უძლოდეთ და მივიყვანეთ იგი ადგილსა

მას განსასუნებელსა. **ზრამედ** აღდეგ და მივედ
ადგილსა მას, და ჰპოვეთ მუნ მპარაენი და
ვეცხლი შენი“. ზა მე აღდეგ მასვე ჟამსა შინა
და წარვიყვანენ ჩემ თანა სხუანიცა. ზა ვითარ-
ცა მივედით ადგილსა მას, რომელი მიჩუენა მე
წმიდამან **ქეოდორე**, ვპოვეთ ეგრე, ვითარცა
ჩუენებასა მას ვიხილე».

79. **ღრნი** ძმანი ვინმე იყვნეს ჴორციელად ვე-
ლის პირისანი, დაბით **ბურიელნი**. შათ აქუნ-
და სარწმუნოებაჲ წმიდისა **საბაჲ**სა მიმართ. ზა ესენი ოდეს იყვნეს დაბასა თჳსსა, რომელი
მივიდის მუნ მონაზონი წმიდისა **საბაჲ**სი, ის-
წრაფიედ განკურნებად და მსახურებად მათა,
რაჲთა მათიცა ნაშრომი სათნო-ეყოს იმერთსა.
ზა ესენი დასნეულდეს ჟამსა ოდენ სთულისასა
შემთხუევითა ეშმაკისაჲთა ფიცხლად. ზა გან-
წირნეს იგინი სიკუდიდ, და იურვოდეს იგინი
სთუელისათჳს. შაშინ მოჴსენეს წმიდაჲ **საბა**
და ილოცვიდეს მისა მიმართ, და ერქუნა მათ
თითოეულსა თჳსისაგან და ჰრქუა: «აჰა ესერა
ვევედრე მე იმერთსა განმრთელეზისა თქუენი-
სათჳს, და იმერთმან მომმადლა თხოვაჲ ჩემი
ან სახელითა **ქესუ** ქრისტჳს, ჴეშმარიტისა
იმრთისაჲთა. **ზღდეგით** და განვედით საქმე-
სა თქუენსა». **ჟოლო** ესენი მუნქუესვე განძლ-
იერდეს, აღდგეს და წარვიდეს საქმესა თჳსსა
და უთხრობდეს სასწაულსა ამას თჳსთა მსო-
ფლელთა. შიერ ჟამითგან, რომელსა იხილეს
სასწაული ესე, დღჳ იგი დაანესეს და ყვიან
კრებაჲ და ჰხადიან მსოფლელნი.

80. **ზედაკაცი** ვინმე ჩუენისა დედაქალაქისა
მოქალაქჳ, რომელსა-იგი სახელი ერქუა **ქე-**
ნარუს, ამან ორისა ეზოჲსაჲ აღუთქუა ქსოვაჲ:
ერთი **ჰასტელისა** მონასტერსა და ერთი **სპილე-**
ონისა მონასტერსა. ზა მოემზადა ყოველი საჴ-
მარი, და რომელთა დედათა ეთქუა მის თანა
ქსოვაჲ, გარდაექცეს. **ზითარცა** არა მოვიდეს
დედანი იგი, ფრიად გულსა აკლდა **ქენაროს**
და იურვოდა. **წიუენა** მას ძილსა შინა ნეტარი
საბა და ჰრქუა: «ცისკარს მიუვლინე დედათა
მათ, და მოვიდენ და აღასრულონ საქმჳ შენი.
წიუ გულსა გაკლს, არა დაჰკოლდეს შესანირა-
ვი შენი». ზა ერქუნა დედათაჲცა მათ მქსოვ-
ელთა რისხვით დაჰკოლეზისა მისთჳს საქმისა.
ზა ვითარცა განთენა, მეყსეულად მოვიდეს
სიხარულით გულსმოდგინედ და უთხრობდეს
ურთიერთას ჩუენებასა მას. ზა ესრტთ აღას-
რულეს საქმჳ იგი და ჰმადლობდეს იმერთსა.

81. ზა ამისა შემდგომად ჟამი რაოდენიმე

წარწდა. უკონომოსმან ზიდისა ზავრისამან აქლემები იმიზდა **სარაკინოსთაგან**, რათამცა მოილო იფქლი **ხლუამქუდრისა** კიდით, რომელი კარაპითა წიაღმოელო **შაქერონტაით**. შაშინ აღჰკიდა აქლემებსა მას და მოილო ლავრად. 5 **ჟოლო** ერთი აქლემთა მათგანი ვითარცა აღება ქსენადოქად, მიაქცია მარჯულ კერძო მცირედ და გარდაიჭრა კლდესა მას კიდებული. ჟოლო შიდა არს სიღრმე კლდისა მის ვითარ ათ კაც ოდენ. **ნა** უფალი იგი აქლემისა მის **სარაკინოსი** ღალადებდა და იტყოდა: «ლოცვაო წმიდისა **საბაასო**, შეენიე აქლემსა ამას ჩემსა». **ნა** ვითარცა გორვიდა აქლემი იგი კიდებული, იგი უფროს ხოლო ღალადებდა და იტყოდა: «მამაო **საბა**, შენევენა ყავ». **ნა** იხილა ვინმე ბერი შუენიერი, ზედა-მჯდომარე აქლემსა მას მგორვალსა. **ნა** სრბით სხვთ გზით შთავიდა ჯევად აქლემისა უფალი და ბერი იგი აქლემსა მას ზედა მჯდომარე არა პოვა. ჟოლო აქლემი იგი უვნებელად დაცვული პოვა კიდებული 10 ტვრთითურთ, აღადგინა და აღმოიბა იგი სხვთ გზით ქსენადოქად და გარდაჰჰადა იფქლი იგი. ჟოლო მთელმან მან ვითარცა იხილა სასწაული იგი, მოვიდის იგი რაეცა წელიწად ლავრად და თავყუანის-სცის საფლავსა ნეტარისა **საბაასსა** და მისცის ვიკონომოსსა ლავრისასა თვსისა ნაშრომისაგან ტრიმისი ერთი შესანიშნავად.

82. წმისსა შემდგომად აღაშენეს ლაკუად დიდი გოდოლსა მას ქუეშე, სადა იყოფოდა ნეტარი მამად ჩუენი **საბა**. ჟუაბი იგი, რომელსა შინა სენაკად მისა აღვიდოდა გზად იმრთით-შენებულისა მისგან ეკლესიისა, და მას ზედა იყო კლდე ერთი დიდი. **გი** სკეპტორად აღაშენეს მამათა, რათა მუნ დანმიდნებოდის წყალი და მიერ დანმედილი იგი ლაკუად მივიდოდის. **შამა** ვისმე ერქუა **ჟეთლემელსა** მგოზარსა. **წმან** აღაშენა და განგოზა ლაკუად და სკეპტორი. **წმან** იცოდა ხუროება კეთილად და თანა-ჰყვანდა ყრმად ერთი მონაფე, რომელსა სახელი ერქუა **წექსენტი**. **ჟამსა** ზამთრისასა აღაშენეს სკეპტორი იგი. **ნა** ვითარ განმრავლდეს წყალნი, აღივსო სკეპტორი იგი და განსთქდა. **ნა** **შამა**, რამეთუ ძლიერ იყო, განივლტოდა და განერა. ჟოლო ყრმად იგი შთაიტაცა ლუარმან შიდა ეზოდ, და ნალუარევი იგი წყლისა მის ქვითურთ ზედა დაეცემოდა ეზოსა მას შინა, რომელი არს შოვა სამთა ეკლესიათა, სადაცა ძეს პატიოსანი გუამი ნეტარისა მამისა ჩუენისა **საბაასი**. ჟოლო არს სიმაღლე კლდისა მის ვი-

თარ ათ კაც ოდენ. **ნა** ვითარცა დასცხრა წმად, იპოვა ყრმად იგი ქვათა ქუეშე ნალუარევისასა წინაუკუნ იმრთით-შენებულსა მას ეკლესიასა, და არარად ევნო ყრმასა მას. **წმან** საკვრველსა მე თვთ ვხედევდ, რამეთუ შთასრულ ვიყავ მე **ჩეა-ლავრით** მათ დღეთა შინა ზიდსა ზავრასა და ვეძიებდ აღგილსა, რათამცა ვიშენე სენაკი. **ნა** ესე დიდთა მათ მისთა საქმეთაგანი მცირედ რაოდენმე გამოვიღე და დავნერენ, არამედ მანუევს მე ჟამი, რათა ვთქუა, რომელი შეემთხვა მონაფეთა მისთა და მამასახლისთა შემდგომად მისსა.

83. **ნა** ვითარცა დაიპყრა აბბა **შელეტი** მამასახლისობად ნეტარისა **საბაას** ლავრისა, რომელ-იგი მოელო ათასი დრაჰკანი **სუმო-ისგან** ბრძანებითა მეფისათა საშენებლად ციხისა, ესე მიაართუა მთავარეპისკოპოსსა **სეტრეს** გინა უცხოებით, გინა გულსკლებით და დააპკოლა შენება ციხისა მის. ჟოლო მთავარეპისკოპოსმან **სეტრე** ვითარცა მიიღო ათასი იგი დრაჰკანი, განუყო იგი თითუეულსა მონასტერსა, სადა ჰმდა. **წმან** აბბა **შელეტი** მიითუალა ნეტარისა ბერისა იგი სამწყსოვ განმრავლებული, და ესე სამწყსოვ მგელთა განჭრად ედვა, უკუეთუმცა არა მწყემსმთავარი ღრისტე იმერთი ჩუენი შეენია. **წითარსახედ** ვთქუა, ყოვლადქებული მამად ჩუენი **საბა** ჯორცითაღა იყო, ერთი სარწმუნოებად აქუნდა ყოველთა მონასტერთა უდაბნოხათა, და იხილნა შეკრებულნი შვილნი **წერუსალემისანი**, მავალნი სახლსა იმრთისასა, ერთობით შეზავებულნი შჯულსა იმრთისასა, უძლეველნი და გარდაუქცეველად მყოფნი, რათა აღესრულოს წერილი: «აღიხილენ თუალნი შენნი და იხილენ გარემოს შენსა შეკრებულნი შვილნი შენნი». ჟოლო კეთილისა ამის მწყემსისა აღსრულებისა შემდგომად სამწყსოვ იგი იურგოდა, რამეთუ არა აქუნდა მწყემსი მაგარი. **ნა** ვითარცა იხილეს სიკუდილი მამისა ჩუენისა **საბაასი წონოს** და მისთანათა მათ, სიღრმე იგი უკეთურებისა გულისა მათისა და არა მართლმადიდებლობად განაცხადეს და ასწავებდეს უშჯულოებასა მას მახლობელთა მათთა. **წრა** ხოლო თუ რომელნი **ჩეა-ლავრას** მყოფ არიან მეტყუელნი კაცნი მიიქცივნეს მათსა მას სიცრუევსა, არამედ **შარტვრის** მონასტრისანიცა და **წერმინცს** ლავრისანი, შემდგომად სიკუდილისა ნეტართა მათ მამათაღსა **წერმინცსა** და **საზომენცსა**, რომელნი-ესე მწენ იყვნეს და

თანა-მოღუწე ნეტარისა **საბაჲსა**. **წრა** ხოლო თუ ესე, არამედ **ზიდისა** **ზავრისანიცა** და სხუათა მონასტერთა უდაბნოვასათა შეუძლეს მცირეთა ჟამთა დათესვად **აროგინწისი** იგი მედგარი სარწმუნოებად.

შათ ჟამთა ოდენ **დომენტიანოს** ვინმე მამასახლისად დადგა **შარტვრის** მონასტერსა, და **ქეოდორე**, რომელსა ერქუა **სსკიდა**, ესე **ჩეა-ლავრას** მთავარგანმგებელად იყო. **ს**ე ორნივე შეწყეულნი მწინეკულევანისა **აროგინწის** შჯულობითა სავსე იყვნეს. **ზა** აღვიდეს იგინი **ხოსტანტინეპოლისა** და მიზეზად რეცათუ კრებასა **ქალკიდონისასა** შეერთებოდეს. **ზა** ესენი მიუჯდეს **ზეონტის ჯვანტიელსა**, რომელი ზემოკერძო წერილ არს. **წმან** შეიყვანნა და შეაწყნარნა იგინი პაპა **ვსესების**. **ზა** **ვსესები** შეიყვანნა მეფისა ჩუენისა იმრთისმსახურისა, და ტყუვილითა ეშმაკისადათა აჩუენებდეს თავსა თვსსა, ვითარცა წმიდანი და მართლმადიდებელნი მონაზონნი. **ზა** ამით სახითა შევიდოდეს და გამოვიდოდეს წინაშე მეფისა, ვითარცა უნდა. **შაშინ** **ზომენტიანოს** **სალატიაჲსა** ქუეყანასა ეპისკოპოს იქმნა, ხოლო **ქეოდორე** **ხესარიას** **ჰაბადუკიაჲსასა** იქმნა ეპისკოპოს. **ზა** ვითარ ესმა ესე **ჩონოს** და მისთანათა, განძლიერდეს და სწრაფით და ღამის-თევით სამგზის დაწყეულისა **აროგინწისი** იგი ღუარძლი ყოველსა **სალესტინესა** დასთესეს.

84. **ჟოლო** აბბა **შელეტი** დაყო ხუთი წელი მამასახლისობასა ლავრასა აბბა **საბაჲსა** და აღესრულა. **ზა** ვითარცა აღესრულა ნეტარი **ქეოდოლოს**, რომელი წინა მრავალგზის მოჴსენებულ არს, ამისმან ძმამან **სელასი** დაიპყრა მამასახლისობაჲ ნეტარისა **საბაჲს** **ზავრისა** **ზიდისა** დასაბამსა ათხუთმეტსა ინდიკტიონისასა. **ჟოლო** ესე **სელასი** ვითარცა დაემკვდრა მამასახლისობასა მის ლავრისასა, პოვნა ვინმე **აროგინწის** წვალეებისა მავალნი კრებულსა მას შინა. **ზა** მივიდა იგი დიდისა **სოვანე** დაყუდებულისა და ეზრახა მას ამის სახისათჳს. **ზა** ამას თანა აქუნდა მოღუწენდ და შემწედ **ვსესტათი** წიგნის მწერალი, ნათესავით **გალატელი**, და **სტეფანე იერუსალემელი** და **ქიმოთე გეზალელი**, რომლისაჲ მოძღურებაჲ მისი ბრწყინავს მოდღენდელად დღედმდე. **შაშინ** **სელასი** უბრძანა მოღებად წიგნი იგი **წმინტპატროსის** თქუმული, რომელი თქუა **ოროგინელთა** ზედა, და წარკითხვად სცა ეკლესიასა შინა. **შაშინ** აღიდრნეს და აღშფოთნეს

და განრისხნეს სულითა განხრწნილნი მწვალე-ბელნი და აღაშფოთეს ეკლესიაჲ. **ჟოლო** იყო შფოთისა მის წინამძღუარ **სოვანე**, მთავარდეკანოზი ლავრისაჲ მის, ნათესავით **ანტიოქელი**, რომელი გამოედო მამათა საკურთხევლით წვალეებისათჳს, და მას თანა შეყოფილ იყო **სოვანე**, რომელსა ერქუა **ქუხილისა ეშმაკი**, და **სტოლომე**. **ს**ენი შეითქუნეს და გარდაქცევდეს მრავალთა სულთა. **შაშინ** მამათა ერთითა გონებითა და განზრახვითა ჟამად-ჟამად თითოეულით გამუჴასხნეს. **ზა** იპოვნეს იგინი ვითარ ორმეოც კაც ოდენ, და ყოველნი ესე მიკრბეს **ჩეა-ლავრად** **ჩონოსისა** და **ზეონტი ჯვანტიელისა**, რომელი **ხოსტანტინეპოლისით** შთამოსრულ იყო. **ს**ე აღბორგებულ იყო და სავსე გულისწრყომითა ნეტარისა **საბაჲს** ლავრისათჳს და **სელასის** და სხუათა მამათა შეასმენდა.

ზა შეკრბეს მუნ ყოველნი მწვალეებელთა მთავარნი, რამეთუ **ზეონტის** დიდი შური და გულისკლებჲ აქუნდა ძუელი ნეტარისა **საბაჲსი**. **ზა** შეზრახვად ყო, რადთამცა დააქციეს **ზიდი** ესე **ზავრა**, და არამცა იყო საყოფელი კაცთაჲ მას ადგილსა. **ზა** შეკრიბა ერი მრავალი **ჩეა-ლავრად** დაწყეულთა და უბადრუკთა მწვალე-ბელთაჲ. **ზა** ესე შეკრებულნი და გამოსხმულნი ლავრით წარვიდეს ნეტარისა **ქეოდოსის** მონასტრად. **ვ**გრე ჰგონებდეს, ვითარმედ შეეზრახნენ იგინი მის მონასტრისა მამასახლისისა **სოფრონის**, კაცსა მოშიშსა იმრთისასა, და სხუათა მამათა. **წრამედ** იმერთმან დააბრმო გონებაჲ მათი, და სირცხვლით გამოვიდეს მონასტრისაგან და აღივსნეს გულისწყრომითა დიდითა ყოველნი, **ზეონტი** და მისთანანი იგი, **სელასის** ზედა და **ზიდისა** **ზავრისათჳს**. **ზა** წარავლინნეს მათგანნი თითოეულთა ადგილთა და შეკრიბეს სათხრელები და ჰამები და კედები რკინისაჲ და სხუაჲ, რად-იგი უწმდა დასარლუევლად. **ზა** ერი იკრიბეს გარემოჲს სოფლები-საჲ და წარემართნეს, რადთამცა შთავიდეჲს და დაარლვეს **ზიდი** ესე **ზავრა**. **ჟოლო** იმერთმან **საბაჲსმან** დიდი საკვრველი ქმნა, და ვითარ მივიდოდეს, იყო ორი ჟამი დღისაჲ. **ზა** დასვა მათ ზედა ღრუბელი და ნისლი. **ზა** დღესა მას დაილენვოდეს შეცთომილნი, მიმოდაროვინებდეს და, ვითარ მესმა კაცისა სარწმუნოვანსაგან, დიდითა ქირითა ხეალისა დღე **შარკიანწის** მონასტერსა თანა იპოვნეს. **ზა** მაშინლა იხილეს ნათელი და ესრწთ სირცხვლეულნი თჳსად

ადგილად უკუნვიდეს. **სე** საკრველი ქმნა საკრველთმოქმედმან იმერთმან, «რომელი შეჰმუსრავს ამპარტავანთა, ხოლო მდაბალთა მოსცის მადლი» (1პეტ. 5, 5), რომელმანცა-იგი **ზოთის ზე და ლისეს ზე** წარწყმიდნა უხილავობითა.

85. შას ჟამსა ოდენ მოვიდა მთავარების-კოპოსი **ნტიოქიისა** **ფრემ** **ერუსალემდ** და პაპა **ვსები** **სავლცა**, **ნლექსანდრიელ** ეპისკოპოსისა, გამოძეხულისა. **ნა** ვითარცა პაპა **ვსები** განუტევა კრებული იგი, რომელ იყო **პავლმსთვს**, **ნლექსანდრიელ** ეპისკოპოსისა, ამისსა შემდგომად მოვიდა **ერუსალემდ**. შაშინ შევიდა მისა **ზეონტი ბზანტიელი** და შეიყვანნა მის თანა გამოსხმულნი იგი მწვალებელნი ლავრით. ოდრტვნვიდეს **სელასის** მამასახლისისა და თქუეს: «ამან გაზოგა ლავრა და ჩუენ გამოგუასხნა და მტერნი ჩუენნი შეინყნარნა. **ხოლო** **ზეონტი** პაპა **ვსები** აცთუნა სიტყვთა და არა უთხრა მართალი, ვითარმედ წვალეობათვს გამოსხმულ არიან». შაშინ მოუწოდა აბბა **სელასის** და ჰრქუა: «ანუ შეიყვანენ ესენი, უკუეთუ არა, იგი, რომელ მტერნი მაგათნი შინა არიან, იგინიცა გამუასხენ». **სე** მისთვს ჰრქუა, რამეთუ მშვდობად უნდა ადგილისად მის. **ნა** ვითარ შეაჭირვა მათ ესრტთ, მაშინ შეიზრახნეს მამანი და წარავლინეს ლავრისაგანნი კაცნი **ნტიოქიად**: **სტეფანე** და **ქიმოთე** და სხუანი ოთხნი ძმანი, რომელთა ნეფსით თვსით დევნულებად დაითმინეს.

სენი ვითარცა მივიდეს **ნტიოქიად**, ყოველი, რად-იგი შეემთხვა ადგილსა მას, აუწყეს მთავარებისკოპოსსა **ფრემს** და მიართუნეს მას წიგნი ნეტარისა **ნტიპატრე** ეპისკოპოსისანი. **ნა** ვითარცა ესმა მთავარებისკოპოსსა წიგნთა მათგან **ოროგინცსი** იმართისა მიმართ გმობად, რომელ-იგი მათ მიართუნეს, და გულისხმა-ყო, რად-იგი იქმნების **ერუსალემს** **ოროგინელთაგან**, მაშინ აღიძრა ძლიერად და კრებულსა შოვრის შეაჩუენეს **ოროგინე** და ბილნი იგი წვალეობად მისი და მრღვისა წვალეობისა მისისაგანნი მრავალნი შეჩუენებულ ყვნეს ეკლესიასა შინა. **სე** ვითარცა ესმა **ერუსალმცს**, განრისხნა **ჩონოს** და მისთანანი იგი ყოველნი მყარლნი მწვალებელნი და წარავლინეს **ზეონტი** **სზანტიელი** **ჰოსტანტინეპოლისა**, რამეთუ აქუნდეს მათ ზურგად **ნომენტიანოს**, **სალატიისა** ეპისკოპოსი, და **ქეოდორე**, **ხაბადუკიასა**. **ხოლო** სხუანი იგი აქა შეუწყდეს მთავარების-

კოპოსსა **სეტრეს** და აწყინებდეს მწვალებელნი იგი, რადთამცა აღვოცა მოსაჰსენებელთა სახელთა სახელი **ფრემ**, **ანტიოქელ** მთავარებისკოპოსისა, და დიდსა წინა-აღდგომასა იქმოდეს და შფოთებდეს.

შაშინ მთავარებისკოპოსმან მოუწოდა **სოფრონის** და **სელასის** მამასახლისთა თვსისაგან და ჰრქუა მათ: «წარვედით და მომიწერეთ წიგნი შეჩუენებად მწვალებელთად ფიცით, რად-თა არა აღვოცოთ მოსაჰსენებელთაგან სახელთა **ფრემ** მთავარებისკოპოსისა სახელი. **ნა** ამათ მამათა წიგნი იგი შექმნეს და მიართუნეს. **ხოლო** მთავარებისკოპოსმან ვითარცა მიიღო წიგნი იგი, მუწუესვე წარუძღუნა მეფესა და მიწერა, რასა-იგი ზმენ მწვალებელნი. **ნა** ვითარცა მიიღო წიგნი იგი იმართისმსახურმან მეფემან, მეყსეულად უბრძანა წიგნისა დაწერად რისხვით მწვალებელთათვს და შეჩუენებად. **ნა** წიგნსა ამას ქუეშეკერძო წარწერა **შენა**, მთავარებისკოპოსმან **ჰოსტანტინეპოლისისამან**, და ყოველთა ეპისკოპოსთა, რომელნი არიან მის ქუეშე, წარწერად სცა. **ნა** უნებლიად წარწერად სცა **ნომენტიანოს** და **ქეოდორეს** ზემო კერძოჲე იგი შეჩუენებად მწვალებელთად, და ყოველთაგან საცნაურ იქმნეს, ვითარ-იგი მიზეზად ჭრისტიანე იყვნეს. **ხოლო** **ნომენტიანოს** ვითარცა ჯელი წარწერა და ცნა, რამეთუ სხუათა მწვალებელთა არა წარწერეს, გულისკლებითა და ურვითა წუერნი მოიკუეცნა და თავდად განეშოვრა იგი კათოლიკისა ზიარებასა და წყლით-მაკე იქმნა **ჰოსტანტინეპოლისის** შინა და ესრტთ აღესრულა უზიარებელი. **ხოლო** **ქეოდორცსი** ვითარცა აგრძნეს ჭრისტიანეთა, რამეთუ შეჩუენების უკუანა მასვე ზედა დადგრომილ არს წვალეობასა, დიდითა პატიჟითა განდევნეს იგი ქალაქით.

86. **ნა** ვითარცა მოიღეს ბრძანებად იგი მეფისად **ერუსალემდ** მწვალებელთათვს, განაცხადეს იგი თუესა ფებერვალსა, ინდიკტიონსა ხუთსა, შემდგომად სიკუდილისა მამისა ჩუენისა **საბაქსა** მეათერთმეტესა წელსა. **ნა** ყოველთა ეპისკოპოსთა **სალესტინისათა** და ყოველთა მამასახლისთა მონასტრისა უდაბნოჲსათა ჯელი წარწერეს თვნიერ **ნლექსანდრე** **სბელისა** ეპისკოპოსისა. შაშინ განრისხნეს **ჩონოს** და **სეტრე** და **სოვანე** და **ხალისტონ** და **ნნასტასი** და სხუანი მათთანანი მწვალებელნი და განეშოვრნეს კათოლიკისა წმიდისა ზიარებასა, დაუტევეს და წარვიდეს იგინი ველის პი-

რად. **ნა** ესე **ჰოსტანტინეპოლის** ისმა, და სიკუდილიცა პაპა **ესეების** და **ზეონტისი**. **ჟოლო** **ჟეოდორე**, რომელ **ჰაბადუკიას** იყო, პალატს შინა მთავრობად აქუნდა. **ნა** მოუწოდა აპოკრისართა წმიდისა **წნასტასიისათა** და ჰრქუა მათ დიდითა მრისხანებითა: «მიუწერეთ წიგნი მთავარეპისკოპოსსა თქუენსა **სეტრეს**, რაათა დააჯეროს მამათა და უკუვიდენ იგინი თვსსავე ლავრასა. **აკუეთუ** ესე არა ყოს, აწვე ამათ დღეთა შინა გარდაგდებად ვსცე ეპისკოპოსებასა». **შაშინ** **ჰონოსეთ** წიგნი მიუწერეს მთავარეპისკოპოსსა **სეტრეს** სიტყვთა **ჟეოდორესითა**, რომელსა ერქუა **სსკიდა**, რომელსა წერილ იყო ესრე: «ვევედრებით შენსა ღირსებასა, მცირითა წურაფთ სიტყვთა განკურნენ გულნი ჩუენნი, რაათა თქუენცა ჰშინდეთ ყოველთა თანა გულსმოდგინედ და სთქუათ: განწსნილმცა არიან, და განიწსნენ სახელითა **შამისაათა**, **ძისაათა** და **სულისა** **წმიდისაათა**, რომელი ნათესავი არა სათნო იყოს **იმრთისა**». **ნა** ესე ვითარცა სიტყუად დავეჯეროთ და არა სხუად წურაფ.

ნა ვითარცა ესე ვითარცა ესე ეპისტოლჳ მიიღო მთავარეპისკოპოსმან, პირველად არა მითუალა მათი იგი თხოვილი სიტყუად, რამეთუ საშფოთებელი იყო და არა მშვდობისად, არამედ შესმენისათჳს **სსკიდასა** შეეშინა და თქუა: «გარდავეყნე დღენი ჩემნი». **შაშინ** წარავლინნა ველის პირად და მოუწოდა **ჰონოსს** და მისთანათა და განიყვანნა იგინი თვსისაგან და თხოვილი იგი სიტყუად აღუსრულა მათ. **ნა** ამათ ვითარცა ესმა, წარვიდეს იგინი **ჩეა-ლაფრადვე** და იყოფვოდეს მუნ და იღრჭენდეს ბოროტად მამათა ზედა დიდისა ლავრისათა. **ჟოლო** **სსკიდა** ვითარ აღვიდა **ჰოსტანტინეპოლისა**, მთავარეპისკოპოსსა **სეტრეს** წიგნი მოუწერა რისხვით და აიძულა მას, რაათა შეიდგინნეს სვენკელოსად **სეტრე** **სლექსანდრელი** და **სოვანე მრგუალი**. **ჟოლო** **სოვანე**, საჭურისი **შარტვრის** მონასტრისად, ახალსა ეკლესიასა მამასახლისად დადგინებად სცა წმიდისა **შარიამისსა**. **შიერ** ჟამითგან უფროდს **ხოლო** ფართოებად პოვეს **ჰონოს** და მისთანათა მათ, და მათი იგი უღმრთოებისა მყრალობად განაცხადეს და ყოველსა სახლებსა და უბანთა ქადაგებდეს და დიდსა ბოროტსა და ძვრსა ზრახვიდეს **ზავრისათჳს** **შიდისა** და მუნ მყოფთა მამათათჳს. **ნა** თუ ვინმე იხილიან ჴალაქსა **წმიდასა** **მონაზონი** მართლმადიდებელი, ესენი ერისგანთა ჳელითა

გუემნიან და **საბაიტელად** ჳხადიედ მათ და განაძიან იგი ქალაქით.

შრავალთა მართლმადიდებელთა მამათა სცეს და ბრძოლად აღადგინეს **იმრთისმსახურთა** ზედა. **შაშინ** ბერთა, **სორდანისა** მყოფთა, შური **იმრთისა** აღიშურეს და აღმოვიდეს ჴალაქად **წმიდად** **შენევენად** **ჴრისტიანეთა**. **ნა** რომელნი-იგი **ჰბრძოდეს** **ჴრისტიანეთა** მართლმადიდებელთა, განცხადებული ბრძოლად ყვეს ბერთა მათ ზედა და სხუათა მართლმადიდებელთა. **ნა** ესენი შეცვვეს ქსენადოქსა **შიდისა** **ზავრისასა**. **ნა** მიუწდეს მყის მბრძოლნი იგი დიდითა გულისწყრომითა და უნდა, რაათამცა მამანი წარწყმიდნეს. **ნა** ვითარცა ქსენადოქისა კარნი დაწმულნი პოვენეს, სარკუმელნი ქვითა დაღენნეს და შინა მყოფთა მათ ქვითა ესროდეს. **ნა** ვითარცა დიდად შეაურვეს მამათა, ერთმან ვინმე, **ჟეუდოლოს** სახელით, ბესი მონაზონი, შეწყუდობილთა მათგანი, ამან პოვა ნიჩაბი და აღიღო იგი და ქსენადოქით გამოვიდა. **ჟოლო** მბრძოლნი იგი იყვენეს ვითარ სამას ოდენ, და ამან მარტომან ყოველნი განაბნინნა. **ჟოლო** უხეთქნა არავის, **ხოლო** ამას უხეთქნეს მათ ქვითა, და დაეცა. **ნა** შემდგომად მცირედთა დღეთა აღესრულა. **ნა** მუნქუესვე **იმრთისმსახურთა** მათ ზედა ბრძოლად იგი განქარდა, გარნა ჯაჭჳ სარკუმლისად მოდღენდელად დღედმდე ჳგიეს საწამებელად ბრძოლისა მის, სადა-იგი სენაკი არს ჳურჭრის სასყიდელი.

87. **შაშინ** ყოველნი მამანი **შიდისა** **ზავრისანი** ევედრებოდეს **სელასის**, რაათამცა აღვიდა **ჰოსტანტინეპოლისა** და ესე ყოველი ჳირი აუნყა **იმრთისმოყუარესა** მეფესა. **ჟოლო** აბბა **სელასი** ვითარცა წარემართებოდა, შეკრიბნა მამანი **შიდისა** **ზავრისანი** ეკლესიად, მოიკითხნა და იჯმნა მათგან. **ნა** ჰრქუა მათ: «აჰა, მამანო, ბრძანებისა თქუენისაებრ აღვალ **ჰოსტანტინეპოლისა**, და გზას რად შემემთხვოს, არა ვიცი. **სარნა** გევედრები თქუენ, **ჟეოდორე** **მამქუესტისა** იყოს თუ ვინმე, და გესმეს, ნუ შემოუტევენთ მას, რამეთუ იგი თვთ მწვალელები იყო, და ნეტარმანცა მამამან ჩუენმან **საბა** **აროგინჳს** თანა იგიცა მოიძულა. **ჟოლო** მე ფრიად ვინანე, ჳელილა წარვწერე, რომელი ქმნეს მეუდაბნოეთა ბრძანებითა მთავარეპისკოპოსისაათა, რამეთუ იგიცა არა შეაჩუენეს. **ჟოლო** **იმერთმან** შეიწყალა **სელასი** თჳსი და წიგნი იგი ქმნული შეურაცხყოფად სცა და **ჟეოდორესი** შეჩუენებად ინება. **სე** ვითარცა ჳრ-

ქუა მამათა ნეტარმან **სელასი**, იჯმნა და გამოვიდა. ზა ვითარცა აღვიდა **ხოსტანტინეპოლისა**, აგრძნა ასკიდა და შვეული შეუთხრა, სადა უცხონი დადგიან და საპატრიარქოსა და სამეფოსა კარსა, რაფთა **სერუსალემისა** მონაზონი არა შეუტეონ.

ჰოლო აბბა **სელასი** ვითარ არავინ შეინყნ- არა და **სსკიდასა** ემინოდა, რამეთუ ქალაქსა ყოველსა შვეული შეუთხრა მისთვის, მაშინ გამოვიდა იგი **ხოსტანტინეპოლისით** და ჯმელით წარემართა **სალესტინედ**. ზა მიიწია იგი ადგილსა, რომელსა ჰრქვან **სმორიონ**. შუნ აღესრულა იგი თუესა ოკდომბერსა, ინდიკტიონსა ცხრასა. ზა ვითარცა აგრძნეს ზიდისა ზავრისა მამათა, აღმოვიდეს ყოველნი ერთბამად ჴალაქად მდინად, რაფთამცა მამასახლისი დაადგინეს. ზა ვითარცა აუნყეს მთავარეპისკოპოსსა, გინებითა და ჭენებითა გამუჟასხნეს იგინი ბრძანებითა სკნკელოსთაფთა და მრავალნი ჭირნი შეამთხვეს მათ ქალაქსა შინა. ზა ესრტ არარაჲ ყვეს საქმც მათი, და წარვიდეს თვსსავე ლავრასა. შაშინ მრავალნი ერნი შეეძინებოდეს **ოროგინელთა** მყრალთა და თანა-ალიბაძეებდეს უმეცართა და გულსა უქცევდეს და ლბილად სიტყვთა მათითა უმანკოთა და უცოდველთა აცთუნებდეს და მართალთა გარდააქცევდეს. ზა უღმრთოთა ძალი და შიში აღემატებოდა. ზა ესრტ ყოველი დაიპყრეს და საყოფლად მათა ზიდი ზავრაჲ უნდა დაპყრობად, რამეთუ ესვიდეს იგინი ძალსა თვსსა და დიდად შურებოდეს და ისწრაფდეს, რაფთამცა მიემთხვეს ამას საქმესა.

შაშინ დიდითა შრომითა და სიცბილითა უღმრთოებისა მათისაფთა და ზაკვულებითა დაადგინეს მამასახლისი მწვალელები, რომელსა სახელი ერქუა **სეორგი**, და შთაიყვანეს იგი ლავრად დიდითა პატივითა და დასუეს იგი საყდარსა წმიდისა მამისა ჩუენისა **საბასსა** თუესა ფებერვარსა, ინდიკტიონსა ცხრასა. ზა იყო დევნულებაჲ დიდი და წმიდათა მამათა ჩუენთაჲ განზნევაჲ შესლვითა მგელთაფთა. შაშინ **სოვანე** ეპისკოპოსი, პატიოსანი მამაჲ ჩუენი, დაყუდებული მრავლით ჟამითგან შეყენებისა მისისაფთ, გამოვიდა და აღვიდა იგი მთასა ზეთისხილთასა და მის თანა ყოველნი იმრთისმსახურებასა შინა აღზრდილნი. ზა მრავალნი მათგანნი განიბნინეს ყოველსა ქუეყანასა. ჰოლო იმერთმან დიდი სასწაული ყო, ვითარცა-იგი ოდესმე **სრიოსის** ზედა.

შათ დღეთა შინა დევნულებისათა, ოდეს განსდევნიდეს იმრთისმსახურთა მონაზონთა ზიდისა ზავრისათა, მაშინ ბრძოლისა წინამძღუარი და უღმრთოებისა მთავარი **ჩონოს**, ვითარცა კაცთაგან რეცა, აღიტაცა და მყის სულნი წარჰდეს.

88. ჰოლო მძიმემან მგელმან **სეორგი** დაყო შვიდი თუეჲ მღდელობასა წმიდისა **საბასსა** სამწყსოსა ზედა, და ესე გამუჟაძეს თვსთა მოსაფთა, უშვეულოებისათვს და საძაგელად სლვისა ასმენდეს. ჰოლო მისი იგი საძაგელად სლვაჲ დავიდუმო და არა განვაცხადო, რამეთუ არცა სათქუმელ არს და არცა საწსენებელ. ჰოლო რომელნი-იგი მცირედ დაშთომილ იყვნეს ზიდსა ზავრასა მამანი, ნებითა მთავარეპისკოპოსისაფთა დაადგინეს მამასახლისად აბბა **ჩასიანოს სკვთოპოლელი**, რომელსა **სუკას** ლავრისა კრებული მრავალ წელ კეთილად და მართლდიდებით განეგო. სე ნეტარი ბრძენ იყო და ნათესავით აზნაური და წმიდისა **საბასსა** განსწავლული და ზიდისა ზავრისა ზუცეს-ყოფილი და რვაჲ წელი დაეყო **სუკას** ლავრასა განმგებლობასა და **სკვთოპოლისის** აღეშვნა მონასტერი, რომელსა ჰრქვან **ზუგა**. შმან **ჩასიანე** წმიდისა **საბასსა** ადგილი და იმრთისა სამწყსოჲ ათსა თუესა დამწყსო და მშვიდობით მასვე ზედა დანვა და დაიძინა თუესა ივლისსა ოცსა. სნდიკტიონსა ათსა, მეათექუსმეტესა წელსა შემდგომად სიკუდილისა მამისა ჩუენისა **საბასსა**.

89. შაშინ აღდგეს მამანი ზიდისა ზავრისანი იმრთისა მიერ [და მამასახლისად დააყენეს აბბა **ჩონონი**, კაცი, რომელიც ცნობილი იყო მონაზვნური მოვალეობის შესრულებითა და მართლმადიდებლური დოგმატების დაცვით. სე წარმოშობით **ზუკიელი** იყო, სამშობლოში სიყრმიდანვე მონაზვნურ ცხოვრებაში ინვრთნებოდა და მრავალ საღმრთო საქმეში ჰქონდა წარმატება მოპოვებული. შბბა **ჩონონი** წმინდა ადგილების მოსალოცად მოვიდა ნეტარი **საბასსა** გარდაცვალების შემდეგ და იმრთის მიერ მეგზურად იქნა დაყენებული ზიდ ზავრაში, სადაც თავისი სულიერი სიბრძნით, რომელიც შეზავებული იყო კეთილგონიერებასთან, მოძღვრავდა მამებს. შმ აბბა **ჩონონმა** ჩაიბარა ნეტარი **საბასსა** დაკნინებული და შემცირებული სამწყსო, გააძლიერა, სახელი განუთქვა და სხვადასხვა კუთხეში გაფანტული მამები ყოველი მხრიდან შემოიკრიბა.

შაშინ იმერთმა, მარად რომ ზრუნავს თავი-

სი ეკლესიისათვის, მოსპო **აროგინელთა** ერთ-სულოვნება, ისევე, როგორც წინათ **შერის** მიმართ ქმნა, და ენათა დანაწევრებით დაარ-ლვია იმრთისმბრძოლთა თანხმობა. **ჩონოსის** სიკვდილის შემდეგ **წერმინოსის** ლავრის ბერები დაუპირისპირდნენ **ჩეა-ლავრელებს** ბრძნული დოგმატიკის საკითხში, ჩამოშორდნენ მათ და ერთმანეთის მტრობა დაიწყეს. **აროგე** მხარის გათიშული ურწმუნოება დღეს ჩვენი სამწყსოს იმრთისმოყვარე კაცთა მიერ მკაცრად და სა-ფუძვლიანადაა დაგმოხილი და სამართლიანად უკუგდებული. ყველა მსურველი ადვილად მიხ-ვდება მათს უკეთურებას, თუ დააკვირდება იმ სახელწოდებებს, რომლებითაც ისინი ერთ-მანეთს იხსენიებენ. **ჩეა-ლავრელები** **წერმინოსელებს** პროტოკტისტებს, ან, უფრო სწორად, **ტეტრადიტებს** უწოდებენ, **წერმინოსელები** კი **ჩეა-ლავრელებს** ისოქრისტებად სახელსდებენ. მითითებულმა მხარემ სახელწოდება თავიანთი უკეთური დოგმატიკის ხასიათის მიხედვით მიიღო.

მეოდორე კაბადუკიელი, რომელიც სახე-ლმწიფო საქმეებს განაგებდა, ისოქრისტებს მიემხრო, მფარველობდა მათ და ისე მოაწყო, რომ ბევრი მათგანი **სალესტინის** ეპისკოპოსად ან მამასახლისად დააყენა, ხოლო **მეოდორე**, **ჩეა-ლავრის** მამასახლისი, **ჯვარის-მცველად** და **სკვითოპოლისის** მიტროპოლიტად დაად-გინა.

სეთმა ქარიშხალმა და მღელვარებამ მოიც-ვა არა მარტო ჩვენი სამწყსო, არამედ ყოვლად ურწმუნო პროტოკტისტული დოგმატის შემ-წყნარებლებიც, რომელთა წინამძღვარი იყო **სიდიორე**. ამ უკანასკნელს არ შეეძლო წინააღმ-დეგობა გაენია **სსკიდასა** და **ჩეა-ლავრელები-სათვის**, მიემხრო ჩვენი სამწყსოს განმგეს აბბა **ჩონონს** და წმინდა **სიონზე** დაუფიცა, რომ არ დაიცავს სულის წინასწარმყოფობის დოგმატს და პირიქით – მთელი ძალღონით მასთან ერთად იბრძოლებს ურწმუნოების წინააღმდეგ. **სი-დორე** **ჩონონთან** ერთად გაემგზავრა **ჩოსტან-ტინეპოლისა** ინდიკტიონსა ათხუთმეტსა.

90. **ბა** ვითარცა აღვიდოდეს აბბა **ჩონონეთნი** **ჩოსტანტინეპოლისა**, თითოსახენი ქირნი შეაჩ-უენნა მათ **სსკიდა**, ხოლო სულგრძელებითა მათითა ძლევითა შემოსილად გამოჩნდეს. **ბა** ვითარცა მცირედნი დღენი წარჴდეს, **სეტრე**, **სერუსალემელ** მთავარეპისკოპოსი, აღესრულა, და **შაკარი** დაადგინეს მთავარეპისკოპოსად

უმჯულოესა კრებულთა **ჩეა-ლავრელთა**. **ბა** ბრძოლა იქმნა დიდი **სერუსალემს** შინა ქა-ლაქსა. **სსმა** ესე იმრთისმსახურსა მეფესა და განრისხნა ფრიად **სსკიდას** ზედა და **აროგი-ნელთა** და **შაკარისი** ბრძანა გარდადგინებაჲ ეპისკოპოსებისაგან. **ხოლო** ნეტარმან **ჩონონ** და მისთანათა ვითარცა პოვეს ესევითარი ჟა-მი, შევიდეს მეფისა და უთხრეს ესე ყოველი და ამისსა შემდგომად დაწერნეს წიგნსა ყო-ველნი იგი უღმრთოებანი **აროგინელთანი**, გამოუცხადნეს და მიუპყრნეს მეფესა. **შაშინ** აღესრულა **სიდიორე**, ხოლო ნეტარი **ჩონონ** უფროსს ხოლო გულსმოდგინედ ილუწიდა **ჩრ-ისტიანობისათჳს**.

ბა იყო **ჩოსტანტინეპოლისის** **სესტუქი სლ-ექსანდრელი** ჯკონომოსი. **სსე** მეფემან **სერუ-სალტმს** მთავარეპისკოპოსად განაჩინა. **ხოლო** იმრთისმოყუარემან მეფემან ჩუენმან ვითარ-ცა დაამტკიცა **სესტუქი** პატრიარქად, ბრძანა **შეკრებაჲ** ეპისკოპოსთა ყოვლისა სოფლისათად. **ხოლო** აბბა **ჩონონ** ევედრა **სესტუქის**, ვითარ გამოვიდოდა იგი **ჩოსტანტინეპოლისით**, რაჲთა აღავლინოს აბბა **მეოდოსის** მონასტრისა მამა-სახლისი **სვლოგი**, და იპოვოს კრებულსა მას. **ბა** **სესტუქი** ვითარცა მოვიდა **სერუსალტმდ**, წარავლინნა სამნი ეპისკოპოსნი ზენა, რაჲთა ადგილი მისი განაგონ. **ბა** წარავლინა მათ თანა **სვლოგი** და სხუანი ორნი მამასახლისნი: **ხვრია-კოზ**, მამასახლისი ლავრისაჲ, რომელსა ჰრქვან „**სიგი**“, რომელი ითარგმანების „წყარო“, და **სანკრატი** ვინმე მესუეტისაჲ. **ბა** ვითარ შეკრბეს წმიდანი იგი ყოვლისა სოფლისანი – ესე მეს-უთჳ შეკრებაჲ **ჩოსტანტინეპოლისის** შეკრბა, – და ყოველთა ერთბამად განცხადებულად შეაჩუენეს **აროგინე** და მისისა მის მყრალისა წვალებისა მავალნი, **მეოდორე მამქუესტანი** და მისვე მწინკულისა წვალებისა მავალნი, **სვა-გრიოს** და **ბიდემოს**, და ყოველთა მათ მრლვეჲ იგი და საძაგელი წვალებაჲ შეჩუენებულ ყვეს და დაწყევეს ოთხთა მამათმთავართა და თავ-ადმან კრებულმან.

ხოლო იმრთით-დაცვულმან მეფემან ჩუე-ნმან წარუძღუანა **სერუსალტმდ** თქმული იგი და ყოფილი, რაჲთა ესე ყოველთა ეპისკოპოსთა პირითა და ჴელითა დადვან და დაამტკიცონ თვნიერ **სლექსანდრე აბელელ** ეპისკოპოსისა. **ბა** ამისთჳცა ეპისკოპოსებისაგან განჴადეს, და **ჩოსტანტინეპოლისის** ზენა ზრვასა სახლი და-იზულა და დაიპყრა, და ესრჳთ განვარდა ამის

ცხოვრებისაგან. **ჟოლო ჩეა-ლავრისა** მყოფთა თჳსითა სიცბილითა და უღმრთოებითა თავნი თჳსნი განაშოვრნეს ღმიდისა ჰათოლიკისა ზიარებასა. **ჟოლო მთავარეპისკოპოსი ჴესტუქი** მრავალგზის ეტყოდა მათ და აწუევდა, რაფთამცა მოიქცეს, ევედრებოდა მათ რვასა თუესა და ლიქნით ეტყვნ მათ. **შა ვითარ ვერ დააჯერა მათ, რაფთამცა ეზიარნეს ჰათოლიკე ჴელესიასა, მაშინ ბრძანებად მოღებად სცა მეფისაგან** **წნასტასის** დუქსსა და ესრტო **ჩეა-ლავრით** განასხნა და ადგილი იგი განათავისუფლა მათისა მისგან სულმყარლობისა. **ჟოლო მთავარეპისკოპოსმან არა ინება ცალიერად დგომად ადგილისა მის, არამედ ას ოცი მონაზონი გამორჩეული დააშვნა მუნ, სამეოცი ჴიდისა ჴავრისაგან გამოფყანა და ერთი, რომელსა სახელი ერქუა ჴოვანე, სქოლასტიკოს ყოფილი, ესე მამასახლისად განაჩინა. შა სხუად სამეოცი შეკრიბა უდაბნოფსა მონასტერთაგან მართლმადიდებელთად, რომელთაგანი ერთი მე ვარ, რომელი შთასრულ ვიყავ დიდისა ჴეთუმის მონასტრით ჴიდად ჴავრად ნებითა მამათაფათა და დიდისა ჴოვანე შეყენებულისაფათ.**

შა ვითარცა ყოველნი შევეკერბით ქალაქად წმიდად, მიერ განვედით მთავარეპისკოპოსისა თანა და ახლისა მამასახლისისა ჩუენისა თანა და მივედით დაბად ჴეკუად და წნასტასის

მიერ განსხმულთად მათ მწვალებელთად ადგილი ჩუენ დავიპყართ, **ჩეა-ლავრად**, თუესა ფებერვარსა ოცდაერთსა, ინდიკტიონსა ორსა, შემდგომად სიკუდილისა მამისა ჩუენისა **საბაფსსა** ოცდამესამესა წელსა. **შა ვითარცა აღესრულა, და ესრტო დაესრულა ბრძოლად, რომელი იყო წმიდათა ჴედა და იმრთისმოშიშთა. შა მე აქამდე დავასრულე სიტყუად წმიდისა საბაფსტს.**

შა კუალად ვიტყვ მე სიტყვსაებრ წინაწარმეტყუელისა: «იხარებდინ უდაბნოფ და ყუაოდენ ვითარცა შრომანი, რამეთუ შეიწყალნა ოფალმან შვილნი თჳსნი». შა კუალად ვთქუ სულსა ჩემსა: ხილვით ვიხილე მონებად ერისა ჩემისა, რომელი არს ჴერუსალტმს და სულთქუმანი მათნი მესმეს და ვინებე ვსნად მათი. შა ოდეს უნდა, მოგუხედა და მოხედვითა მისითა გუაცხოვნნა და გვქსნნა ჩუენ მძლავრებისაგან ოროგინელთაფსა და განასხნა პირისაგან ჩუენისა და დაგუაშენნა საყოფელთა მათთა და დაგვკვდრა ნაშრომი მათი, რაფთა დავიცვენეთ სამართალნი შისნი და მოვიძიოთ შჴული შისი, რომლისა არს დიდებად და პატივი, ძლიერებად და თავყანისცემად შამისა და ძისა და სულისა ღმიდისა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე. წმენ.

